

Κρίση και ύφεση ο ... παριενέρ της Αυτοδιοίκησης

Το Μεσοπρόθεσμο «κούρεψε» τον Καλλικράτη

Πως βιώνει την κρίση η Αυτοδιοίκηση σε Ιρλανδία, Πορτογαλία και Ρουμανία

Αθήνα: downtown

Ασφυκτούν οι άνθρωποι, βρίθουν τα προβλήματα

Τοπικές εκλογές στην Ευρώπη

Editorial

Το τέλος μιας ολόκληρης εποχής βιώνει και η Αυτοδιοίκηση στη χώρα μας.

Η πολύμορφη κρίση –οικονομική, δημοσιονομική, κοινωνική, πολιτική, ηθική, που σαρώνει τη χώρα μας–, ο διάχυτος φόβος για το αύριο και η δυσπιστία των πολιτών απέναντι στους θεσμούς και το πολιτικό σύστημα δεν αφήνει ανέγγιχτη την Αυτοδιοίκηση.

Και μπορεί η σελίδα να γυρίζει βίαια, μπορεί η μετάβαση στη νέα εποχή, στις σημερινές συνθήκες να γίνεται ακόμη πιο οδυνηρή, μπορεί η ίδια η Αυτοδιοίκηση να πορεύεται αμύχανη και απροετοίμαστη, μπορεί η μεταρρύθμιση που εισαγάγει ο «Καλλικράτης» να αντιμετωπίζει

Η Αυτοδιοίκηση καλείται να συντονίσει το ταχύτερο δυνατό το βηματισμό της με τις ανάγκες και τις προσδοκίες των πολιτών, να χαράξει νέους δρόμους στο σύστημα διακυβέρνησης, διαγράφοντας διά παντός από την πολιτική πρακτική της τις εκπτώσεις στη διαφάνεια, στην αξιοκρατία, στην αμεροληψία και τη συντήρηση των κλειστών συστημάτων εξουσίας, που κατά κοινή ομολογία ανθούσαν μέχρι τώρα και στο χώρο. Να αναλάβει πρωτοβουλίες για την εμπάθυνση της τοπικής δημοκρατίας και της συμμετοχής των πολιτών στις τοπικές υποθέσεις.

Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

Το θετικό είναι ότι παρά τις δύσκολες συγκυρίες ήδη στους κόλπους

χεύσει στην υλοποίηση μιας πιο αποτελεσματικής και διευρυμένης κοινωνικής πολιτικής, με ορθολογική αξιοποίηση των διατιθέμενων πόρων και προς όφελος των πιο αδύναμων κοινωνικών ομάδων και στρωμάτων.

Τρίτον, η Αυτοδιοίκηση της χώρας με την καθημερινή πρακτική και λειτουργία της να συμβάλλει στην ενίσχυση του κύρους των πολιτικών θεσμών και στην εμπάθυνση της τοπικής δημοκρατίας.

Το κρίσιμο και δυστυχώς ακόμη μεγάλο ζητούμενο είναι οι εκπρόσωποι της Αυτοδιοίκησης της χώρας να προσδιορίσουν συντεταγμένα και συγκεκριμένα τα βήματα διεξόδου της ίδιας αλλά και των τοπικών

Η Αυτοδιοίκηση καλείται να συντονίσει το βηματισμό της με τις ανάγκες και τις προσδοκίες των πολιτών, να πρωτοστατήσει στην ανάπτυξη, να χαράξει νέους δρόμους στο σύστημα διακυβέρνησης, διαγράφοντας διά παντός από την πολιτική πρακτική της τις εκπτώσεις στη διαφάνεια, στην αξιοκρατία, στην αμεροληψία και τη συντήρηση των κλειστών συστημάτων εξουσίας.

περίπλοκες –έως και απελπιστικές για πολλούς αιρετούς– δυσκολίες στην εφαρμογή της, ωστόσο, παραφράζοντας τον Ρακίνα «η ελπίδα (για όλους μας) βρίσκεται στην ίδια την απελπισία (μας)».

Με δυο λόγια, δηλαδή, η Αυτοδιοίκηση δεν έχει περιθώρια αδράνειας και αναμονής. Η σημερινή ιστορική συγκυρία της επιβάλλει τη γρήγορη προσαρμογή στις νέες συνθήκες, την ενεργό συμβολή της στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας και στη διαμόρφωση αναπτυξιακών πολιτικών στο χώρο της, πολιτικών και μέτρων που θα αμβλύνουν τα προβλήματα στις τοπικές κοινωνίες και θα ενισχύσουν την κοινωνική αλληλεγγύη.

της Αυτοδιοίκησης υπάρχει προβληματισμός και έχουν ξεκινήσει σχετικές συζητήσεις.

Μάλιστα, προτάσεις έχουν διατυπωθεί δημόσια. Καταγράφουμε μεταξύ αυτών τρεις επείγουσες προτεραιότητες:

Πρώτον, να πρωτοστατήσει η Αυτοδιοίκηση στην προώθηση αναπτυξιακού προγράμματος, Εθνικού Σχεδίου Επενδύσεων, με την αξίωση το μεγαλύτερο μέρος των πόρων να κατευθυνθεί στην περιφέρεια, με βάση τοπικά και περιφερειακά Σχέδια Επενδύσεων και Απασχόλησης και βασισμένα στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε περιοχής.

Δεύτερον, η Αυτοδιοίκηση να στο-

κοινωνιών από την κρίση.

Η πολύμηνη και αδικαιολόγητη καθυστέρηση εκ μέρους του υπουργείου Εσωτερικών των διαδικασιών ανάδειξης των συλλογικών οργάνων της Αυτοδιοίκησης είχε άμεση συνέπεια να φρενάρει στην πράξη τη διατύπωση ενός συντεταγμένου, αξιόπιστου, σαφούς διεκδικητικού πλαισίου αντάξιου της σημερινής ιστορικής συγκυρίας. Όμως, έστω και με καθυστέρηση, οι εκπρόσωποι της στις αρχές του φθινοπώρου, εκτός από την εκλογή των συλλογικών τους οργάνων, στο ετήσιο συνέδριό τους αναμένεται να καταθέσουν το νέο διεκδικητικό πλαίσιο διεξόδου από την κρίση.

Προτάσεις, ιδέες, σχόλια στο eta@kedke.gr

Περιεχόμενα

- 04** Εντός Σεπτεμβρίου η ανάδειξη των νέων οργάνων στην ΚΕΔΕ
- 05** Τα τέσσερα ανοικτά μέτωπα για τους δήμους
- 07** Δημοτική υπόθεση η μετακίνηση των μαθητών από το 2012
- 09** Αυθαίρετα: Εισφορά σε γη και χρήμα το «διαβατήριο για τη νομιμοποίηση
- 11** Κρίση και ύφεση ο ... παρτενέρ της Αυτοδιοίκησης
- 12** Το Μεσοπρόθεσμο «κούρεψε» τον Καλλικράτη
- 14** Πρόγραμμα εξυγίανσης υπερχρεωμένων Δήμων
- 15** Α. Αλιφέρης δήμαρχος Τήλου: Αν η Ελλάδα έκανε ό,τι και η Τήλος θα είχε παραγόμενο πλούτο
- 16** Χ. Λάππας, δήμαρχος Τρικαίων: Η «θεραπεία» συνιστά μείωση προσωπικού, περιορισμός δαπανών, αναδιάρθρωση χρέους
- 17** Ν. Χαρδαλιάς, δήμαρχος Βύρωνα: «Ναι» στην εξυγίανση Καμία έκπτωση στις υπηρεσίες
- 18** Στ. Κουσουρνάς, δήμαρχος Ρόδου: Κληρονομήσαμε χρέη, αλλά η «λογιστική λογική» οδηγεί σε σπασμωδικές λύσεις
- 20** Λ. Μαλούτας, δήμαρχος Κοζάνης: Καταστροφική για την Τ.Α. η λύση του Προγράμματος Εξυγίανσης
- 22** Β. Μιχαολιάκος, δήμαρχος Πειραιά: Ώρες ευθύνης και ελπίδας για τον Πειραιά
- 23** Α. Αντωνόπουλος: Το ΤΠΔ αρωγός στη χρηματοδότηση και την οικονομική εξυγίανση της Τ.Α.
- 24** Περισσότεροι οι Έλληνες στα συσσίτια δήμων και Εκκλησίας
- 25** Διαστάσεις επιδημίας το φαινόμενο των «λουκέτων»
- 26** Ανταλλακτική οικονομία στην κοινωνία των ανθρώπων
- 27** ΑΠΟΦΕΙΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ
Γ. Πετρίδης: Η Αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να είναι μέρος της κρίσης, αλλά συνιστώσα της λύσης...
- 28** Κ. Τζανακούλης: Κομβικός ο ρόλος της Αυτοδιοίκησης για την αντιμετώπιση της κρίσης
- 29** Θ. Γκοτσόπουλος: Ο τρόπος αντιμετώπισης της κρίσης οδηγεί τους ΟΤΑ σε αδυναμία λειτουργίας
- 30** Χ. Τέγος: Καθολικό «όχι» στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα
- 31** ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΚΡΙΣΗ
Cllr. Constance Hanniffy: Πώς η οικονομική κρίση έχει επηρεάσει τις τοπικές αρχές στην Ιρλανδία

5 Τα τέσσερα ανοικτά μέτωπα για τους δήμους

7 Δημοτική υπόθεση η μετακίνηση των μαθητών από το 2012

- 33** Fernando Ruas: Οι δήμοι της Πορτογαλίας πλήττονται σφοδρά από την κρίση
- 35** Tudor Pendiuc: Ο αντίκτυπος της κρίσης στις δράσεις της Αυτοδιοίκησης στη Ρουμανία
- 37** **ΑΦΙΕΡΩΜΑ**
Αθήνα – downtown: Ασφυκτιούν οι άνθρωποι, βρίθουν τα προβλήματα
- 38** Ιστορικό κέντρο Αθήνας: Ένα πρόβλημα που αναζητά λύση πάνω σε έξι άξονες
- 42** Πολίτες και καταναλωτές γυρνούν την πλάτη στο ιστορικό εμπορικό κέντρο
- 43** Ευρωπαϊκά μοντέλα ενσωμάτωσης μεταναστών
- 44** Πως το δίκτυο πόλεων «REGENERA» αξιοποιεί τις δυνατότητες προβληματικών περιοχών
- 47** Γιάννης Πανούσης: Νοείται συμφηφιστική βία;
Άγγελος Τσιγκρής: Αλλαγή Μεταναστευτικής Πολιτικής Τώρα
- 48** Καλλιόπη Γιαννοπούλου: Πρόγραμμα αποκατάστασης ασφάλειας, ποιότητας ζωής και οικονομικής αναζωογόνησης
- 49** Γιάννης Δημαράς: Η κυβέρνηση δεν μπορεί να παραμένει θεατής στη μαζική εισροή μεταναστών
- 50** Γιώργος Τζιοβάρας: Η Ηγουμενίτσα αδυνατεί να σηκώσει το βάρος της παράνομης μετανάστευσης
- 51** Θωμάς Μαλούτας: Το κέντρο της πόλης ως (νέο) πολιτικό διακύβευμα
- 54** **ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ**
ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ
- 55** Οι εκλογές στα καντόνια της Γαλλίας
- 57** Ήττα Θαπατέρο σε τοπικές και περιφερειακές εκλογές
- 58** Ήττα Μπερλουσκόνι στις αυτοδιοικητικές εκλογές
- 59** Ιστορική ανατροπή στις περιφερειακές εκλογές της Γερμανίας
- 60** Φιλελεύθερη πτώση και άνοδος των εθνικιστών στη Βρετανία
- 61** **ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ**
Στις... πέντε γαίες του ονείρου
Μικρά «διαμάντια» στην καρδιά της ιταλικής Ριβιέρας
- 63** Εκτός ΣΥΝόρων

Επιθεώρηση Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Εκδότης:

Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας
Ακαδημίας & Γενναδίου 8
106 78 Αθήνα
Τηλ. Κέντρο: 210 38 99 600, Fax: 210 38 20 807
email: ela@kedke.gr

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο:

Ο πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ Νικήτας Κακλαμάνης

Διεύθυνση – Επιμέλεια Σύνταξης:

Θυρανία Σούλη

Συντακτική Ομάδα:

Φρόσω Ζαγορίτου
Δημήτρης Μαρής
Ηλίας Μπενέκος

Διόρθωση κειμένων:

Νίκη Σαλτού

Εκδοτική Παραγωγή:

Εκδοτική Παραγωγή:
MULTIMEDIA ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΜΕΣΩΝ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ Α.Ε.
Χρήστου Λαδά 3, Τ.Κ. 102 37 Αθήνα
Τηλ: 210 33 33 600, Fax: 210 33 33 601

Σχεδιασμός – Σελιδοποίηση:

bmplus
Σοράντια Εκκλησιάν 8, 162 31 Βύρωνας
Τηλ.: 210 76 67 544
email: info@bmplus.gr

9

Αυθαίρετα: Εισφορά σε γη και χρήμα
το «διαβατήριο για τη νομιμοποίηση

61

Στις... πέντε γαίες του ονείρου
Μικρά «διαμάντια» στην καρδιά της ιταλικής Ριβιέρας

Εντός Σεπτεμβρίου η ανάδειξη των νέων οργάνων στην ΚΕΔΕ

Το δρόμο για το Εθνικό Τυπογραφείο αναμένεται να πάρει το επόμενο διάστημα το Προεδρικό Διάταγμα που προβλέπει τον τρόπο εκλογής των Περιφερειακών Ενώσεων Δήμων (ΚΕΔ) και της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος (ΚΕΔΕ). Από την ημερομηνία δημοσίευσής του σε ΦΕΚ προβλέπεται να έχουν ολοκληρωθεί οι διαδικασίες ανάδειξης των νέων συλλογικών οργάνων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε διάστημα σαράντα ημερών περίπου. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι τέλος Αυγούστου με αρχές Σεπτεμβρίου, και με καθυστέρηση τουλάχιστον έξι μηνών, θα έχουν ολοκληρωθεί οι εκλογικές διαδικασίες. Με τα μέχρι στιγμής δεδομένα, από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ το «χρίσμα» του υποψηφίου για την προεδρία της ΚΕΔΕ δόθηκε στο δήμαρχο Καλλιθέας Κώστα Ασκούνη, ενώ από το «γαλάζιο στρατόπεδο» τις περισσότερες πιθανότητες για να διεκδικήσει τη θέση τις συγκεντρώνει ο δήμαρχος Λαρισαίων Κώστας Τζανακούλης. Η κρίσιμη μάχη, με την οποία θα ξεκαθαρίσει το τοπίο, είναι εκείνη της εκλογής των Περιφερειακών Ενώσεων Δήμων και η ανάδειξη των 500 μελών της Γενικής Συνέλευσης της ΚΕΔΕ.

Πώς εκλέγονται τα όργανα σε ΠΕΔ και ΚΕΔΕ

Σύμφωνα με το νέο νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο τίθεται σε εφαρμογή, προβλέπεται η σύσταση Ενώσεων Δήμων σε περιφερειακό επίπεδο. Όπως προβλέπει το νέο Προεδρικό Διάταγμα θα συσταθούν 13 Περιφερειακές Ενώσεις Δήμων (ΠΕΔ), στις οποίες θα συμμετέχουν υποχρεωτικά ως μέλη όλοι οι δήμοι της αντίστοιχης χωρικής ενότητας. Έδρα κάθε ΠΕΔ θα είναι η

έδρα της περιφέρειας. Τα βασικά όργανα των Περιφερειακών Ενώσεων θα είναι πέντε: η Γενική Συνέλευση, το Διοικητικό Συμβούλιο, η Εκτελεστική Επιτροπή, ο Πρόεδρος και το Εποπτικό Συμβούλιο. Η Γενική Συνέλευση θα αποτελείται από δημάρχους και δημοτικούς συμβούλους. Σε περιφέρειες με πληθυσμό έως 300.000 κατοίκους αποτελείται από 75 μέλη και σε περιφέρειες με πληθυσμό άνω των 300.001 κατοίκων αποτελείται από 125 μέλη. Η Γενική Συνέλευση ΠΕΔ Κεντρικής Μακεδονίας θα αποτελείται από 200 μέλη και η Γενική Συνέλευση ΠΕΔ Αττικής θα αποτελείται από 300 μέλη. Η θητεία των συγκεκριμένων εκπροσώπων θα διαρκεί όλη τη δημοτική περίοδο. Το Διοικητικό Συμβούλιο των ΠΕΔ θα αποτελείται από δημάρχους και δημοτικούς συμβούλους. Οι ΠΕΔ με αριθμό μελών Γενικής Συνέλευσης ίσο με 75 έχουν δεκαπενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο. Στο Διοικητικό Συμβούλιο θα συμμετέχουν όλοι οι δήμαρχοι της αντίστοιχης περιφέρειας και θα συμπληρώνεται ο αριθμός των μελών του με δημοτικούς συμβούλους. Η Εκτελεστική Επιτροπή θα είναι πενταμελής (πρόεδρος, αντιπρόεδρος, γραμματέας και δύο ακόμη μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου). Πρόεδρος της Περιφερειακής Ένωσης θα είναι ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, ο οποίος θα εκλέγεται μεταξύ των μελών του. Το Εποπτικό Συμβούλιο αποτελείται από τρία μέλη για τις ΠΕΔ με αριθμό μελών Γενικής Συνέλευσης έως και 125 και από 5 μέλη για τις υπόλοιπες ΠΕΔ.

Πώς θα γίνει η εκλογή των οργάνων της ΚΕΔΕ

Στο άρθρο 22 του Προεδρικού Δια-

τάγματος προβλέπεται ότι η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας μετονομάζεται σε Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας (ΚΕΔΕ), ενώ στο άρθρο 24 επισημαίνεται ότι όργανα της ΚΕΔΕ θα είναι η Γενική Συνέλευση, το Διοικητικό Συμβούλιο, η Εκτελεστική Επιτροπή, ο πρόεδρος και το Εποπτικό Συμβούλιο. Η Γενική Συνέλευση θα αριθμεί 500 μέλη (325 δήμαρχοι και 175 δημοτικοί σύμβουλοι). Το Διοικητικό Συμβούλιο της Κεντρικής Ένωσης θα αποτελείται από 31 μέλη συμπεριλαμβανομένου του προέδρου. Απ' αυτούς οι 20 θα είναι δήμαρχοι και οι 11 θα είναι δημοτικοί σύμβουλοι. Η Εκτελεστική Επιτροπή θα αποτελείται από 11 μέλη (τον πρόεδρο της ΚΕΔΕ, δύο αντιπροέδρους, το γενικό γραμματέα και επτά 7 μέλη). Ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου θα είναι πρόεδρος της ΚΕΔΕ και της Εκτελεστικής Επιτροπής. Η εκλογή του θα γίνει από το Διοικητικό Συμβούλιο ανάμεσα στα μέλη του. Η θητεία του, όπως και με το παλαιό θεσμικό πλαίσιο, θα λήγει με την εγκατάσταση του νέου προέδρου.

Μέσα σε 10 ημέρες από την εκλογή του το Διοικητικό Συμβούλιο συνέρχεται προκειμένου να εκλέξει με μυστική ψηφοφορία τον πρόεδρο, τον α' αντιπρόεδρο, το β' αντιπρόεδρο και το γενικό γραμματέα. Νικητής αναδεικνύεται όποιος συγκεντρώσει την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων. Αν δεν υπάρξει αποτέλεσμα μετά από δύο διαδοχικές ψηφοφορίες, εκλέγεται όποιος λάβει στην τρίτη ψηφοφορία τη σχετική πλειοψηφία των παρόντων. Αν όμως και στην τρίτη ψηφοφορία οι δύο υποψήφιοι λάβουν ίσο αριθμό ψήφων, ο σύμβουλος που προεδρεύει διενεργεί κλήρωση ανάμεσά τους.

Τα τέσσερα ανοικτά μέτωπα για τους δήμους

«Ζεστός» αναμένεται να είναι ο φετινός χειμώνας για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, καθώς τα συσσωρευμένα προβλήματα και οι καθυστερήσεις απαιτούν άμεσες λύσεις.

Εκτός των οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν σήμερα οι δήμοι υπάρχουν αρκετά ανοικτά ζητήματα, όπως η προώθηση της τοπικής ανάπτυξης, οι επενδύσεις, η στήριξη των κοινωνικών δομών, αλλά και απαραίτητες αλλαγές που πρέπει να γίνουν στον «Καλλικράτη».

Τα παραπάνω ζητήματα τέθηκαν ήδη σε συζήτηση με τη νέα ηγεσία του υπουργείου Εσωτερικών, από το Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ κατά τη διάρκεια συνάντησης και μάλιστα εν πολλοίς υπήρξε και σύμπτωση απόψεων για το πώς μπορούν να αντιμετωπιστούν τα θέματα. Σύντομα μάλιστα αναμένεται να «πιάσει δουλειά» η κοινή επιτροπή του υπουργείου Εσωτερικών και ΚΕΔΚΕ, η οποία είχε αδρανοποιηθεί από την προηγούμενη ηγεσία του υπουργείου Εσωτερικών.

Ζητούμενο πρώτο: Ανάπτυξη

Το μεγάλο ζητούμενο όχι μόνο για την Αυτοδιοίκηση, αλλά συνολικά για την πραγματική οικονομία της χώρας, είναι η ανάπτυξη.

Για την Αυτοδιοίκηση η ανάπτυξη, καθώς και οι όποιες επενδύσεις έχουν να κάνουν με το «ξεπάγωμα» του ΕΣΠΑ, την εφαρμογή του προγράμματος «ΕΛΛΑΔΑ», καθώς και την ολοκλήρωση των έργων που έχουν ξεκινήσει ή είναι στη φάση της υλοποίησης από το χρηματοδοτικό πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ».

Η ΚΕΔΚΕ από την πρώτη στιγμή έχει επισημάνει τα προβλήματα, υπογραμμίζοντας προς την κυβέρνηση και το υπουργείο Εσωτερικών ότι χωρίς ανάπτυξη ο θεσμός δεν θα μπορέσει να εξελιχθεί και το σημαντικότερο δεν θα μπορέσει να συμβάλει για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης.

Μέσα στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας η ΚΕΔΚΕ κατέθεσε στη νέα ηγεσία του υπουργείου Εσωτερικών σχετικό φάκελο με όλα τα ανοικτά ζητήματα, αλλά και τις διαρθρωτικές πράξεις που πρέπει να γίνουν προκειμένου ο θεσμός να μπορέσει να προχωρήσει μπροστά.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στο πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ», για το οποίο μέχρι τώρα ο μεγάλος γρίφος είναι από που θα χρηματοδοτηθεί.

Η ΚΕΔΚΕ υπογράμμισε στη νέα ηγεσία του υπουργείου Εσωτερικών πως με τα σημερινά οικονομικά δεδομένα η χρηματοδότηση του προγράμματος από ΚΑΠ καθίσταται πρακτικά αδύνατη και πρέπει να ξεχαστεί.

Την ίδια στιγμή δεν έχει προχωρήσει και το «κλείσιμο» του προγράμματος «ΘΗΣΕΑΣ», υπάρχουν πολλά έργα που

έχουν μείνει ημιτελή επειδή έχουν σταματήσει οι πληρωμές από πέρυσι. Το αποτέλεσμα είναι ότι για την αποπληρωμή των πιστοποιημένων οφειλών και του συμβασιολογημένου ανεκτέλεστου του προγράμματος «ΘΗΣΕΑΣ» θα απαιτηθούν τουλάχιστον 310 εκατ. ευρώ, τα οποία αναζητούνται και αυτά προς το παρόν.

Τόσο ο υπουργός Εσωτερικών Χ. Καστανίδης όσο και υφυπουργός Π. Κουκουλόπουλος διαβεβαίωσαν τους εκπροσώπους της Αυτοδιοίκησης πως δεν θα χρηματοδοτηθεί από τους ΚΑΠ, αλλά από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και το ΕΣΠΑ.

Ζητούμενο δεύτερο:

Διεύρυνση συμμετοχής στο ΕΣΠΑ

Το ΕΣΠΑ και ειδικότερα τα Επιχειρησιακά Προγράμματα του η Τοπική Αυτοδιοίκηση θεωρεί πως αποτελούν τη μοναδική δυνατότητα άμεσης χρηματοδότησης τοπικών δημοσίων επενδύσεων για την αντιμετώπιση της γενικότερης επενδυτικής άπνοιας.

Γι' αυτό η ΚΕΔΚΕ ζήτησε τόσο από το υπουργείο Ανάπτυξης, όσο και από το υπουργείο Εσωτερικών, εν όψει της αναθεώρησης των Ε.Π., να προσδιοριστούν από κοινού ποιες από τις 86 «θεματικές προτεραιότητες» όλων των Ε.Π. έχουν ή μπορούν να έχουν δικαιούχους τους δήμους, προκειμένου να διευρυνθεί η συμμετοχή τους στα προγράμματα του ΕΣΠΑ. Τέτοιες προτεραιότητες μπορεί να είναι: περιφερειακές-τοπικοί οδοί, διαχείριση διανομή ύδατος, επεξεργασία υδάτων, διαχείριση αποβλήτων, ανάπτυξη πολιτιστικών υποδομών, βελτίωση τουριστικών περιοχών, αστική και αγροτική ανάπτυξη, υποδομές φροντίδας παιδιών.

Η νέα ηγεσία του υπουργείου Εσωτερικών δεσμεύτηκε μέσα στο επόμενο χρονικό διάστημα να δώσει συγκεκριμένη απάντηση στο θέμα, υπογραμμίζοντας πως έχουν ξεκινήσει οι σχετικές διεργασίες, ώστε να ανευρεθούν σχετικά κονδύλια και ταυτόχρονα μέσα από το ΕΣΠΑ να αρχίσουν να δίδονται χρήματα για έργα είτε αυτά γίνουν με εθνική ή όχι συμμετοχή. Αλλιώς για πολλά έργα που είχαν προγραμματιστεί να υλοποιηθούν μέσω του ΕΣΠΑ έχουν γίνει οι σχετικές μελέτες, οι οποίες όμως παραμένουν στα συρτάρια.

Ζητούμενο τρίτο: Στήριξη κοινωνικών δομών και προγραμμάτων

Οι κοινωνικές δομές είναι το άλλο μεγάλο θέμα που απασχολεί την Τοπική Αυτοδιοίκηση, καθώς όλοι γνωρίζουν ότι ο δήμος είναι αυτός που προσφέρει τις περισσότερες κοινωνικές υπηρεσίες στον πολίτη.

Προγράμματα όπως το «Βοήθεια στο Σπίτι», αλλά και η σωστή λειτουργία των βρεφονηπιακών σταθμών απασχολούν τους δημάρχους, καθώς λόγω της οικονομικής στενότητας που επικρατεί πολλοί δήμαρχοι διαπιστώνουν ότι δεν θα μπορούν εσαεί να προσφέρουν την ίδια υψηλή ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχουν σήμερα

στους πολίτες. Ειδικότερα, λόγω της οικονομικής κρίσης οι δημοτικοί βρεφονηπιακοί σταθμοί έχουν αρχίσει να δέχονται χιλιάδες περισσότερες αιτήσεις γονέων, οι οποίοι πλέον δεν μπορούν να πληρώνουν τους ιδιωτικούς για να φιλοξενούν τα παιδιά τους.

Για το «Βοήθεια στο Σπίτι» και τις «Μονάδες Κοινωνικής Μέριμνας» η ΚΕΔΚΕ επανέφερε προς την ηγεσία του υπουργείου Εσωτερικών την πρότασή της για τριμερή χρηματοδότηση –κεντρική διοίκηση, ασφαλιστικοί οργανισμοί και Τοπική Αυτοδιοίκηση– και διασφάλιση της εργασιακής σχέσης των 4.500.

Ο υπουργός Εσωτερικών κ. Καστανίδης κατά τη διάρκεια της συνάντησης υπογράμμισε πως θα θεωρήσει προσωπική του αποτυχία αν δεν μπορέσει να βρει τρόπο να συνεχιστεί η υλοποίηση του προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι».

Να σημειωθεί ωστόσο ότι πρόσφατα ανακοινώθηκε πως έγινε δεκτό από το υπουργείο Απασχόλησης το αίτημα της ΚΕΔΚΕ για αύξηση της μέσω του ΕΣΠΑ χρηματοδότησης του προγράμματος «Εναρμόνιση Οικογενειακής και Επαγγελματικής Ζωής», που αφορά τους παιδικούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς, τα ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ-ΜΕΑ. Έτσι κατόπιν αυτής της εξέλιξης καλύπτεται το σύνολο των αιτημάτων των ωφελουμένων.

Ζητούμενο τέταρτο: Επίλυση δυσλειτουργιών «Καλλικράτη»

Τέλος υπάρχει και ο «Καλλικράτης». Η ΚΕΔΚΕ έχει ήδη εντοπίσει αρκετά προβλήματα και δυσλειτουργίες της διοικητικής μεταρρύθμισης, τις οποίες έθεσε υπόψη της νέας ηγεσίας του υπουργείου Εσωτερικών. Για το θέμα συμφωνήθηκε στο πλαίσιο της επανασύστασης της μικτής επιτροπής μεταξύ του υπουργείου Εσωτερικών και ΚΕΔΚΕ να γίνουν βήμα-βήμα συγκεκριμένες και αναγκαίες αλλαγές για να «γίνει ένα νομοθετικό κείμενο ζώσα πραγματικότητα», όπως είπε χαρακτηριστικά ο κ. Καστανίδης, ανακοινώνοντας ταυτόχρονα ότι όλες οι αλλαγές θα περάσουν μέσα από ειδικό διορθωτικό νομοσχέδιο. Οι αλλαγές που θα γίνουν στον «Καλλικράτη» θα έχουν να κάνουν μεταξύ των άλλων και με την εξυγίανση των δήμων που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα. Πάντως ο κ. Καστανίδης διευκρίνισε πως επίσης δεν θα χρηματοδοτηθεί από τους ΚΑΠ το πρόγραμμα εξυγίανσης και επιφυλάχθηκε να ανακοινώσει σύντομα λεπτομέρειες. Και, φυσικά, στα αναμενόμενα είναι και η προώθηση έκδοσης προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων που προβλέπονται από τον «Καλλικράτη» και που δεν έχουν εκδοθεί ακόμη.

Δημοτική υπόθεση η μετακίνηση των μαθητών

από το 2012

Στους δήμους ανατίθεται από το 2012 η μεταφορά των μαθητών της Πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Ήδη τα συναρμόδια υπουργεία Εσωτερικών και Παιδείας έχουν ξεκινήσει την κατάρτιση του νέου νομοθετικού πλαισίου, σύμφωνα με το οποίο θα λειτουργεί η όλη διαδικασία.

Αν και το πρόγραμμα «Καλλικράτης» προέβλεπε τη μεταφορά της αρμοδιότητας από το σχολικό έτος 2011-2012 τα συναρμόδια υπουργεία και οι εμπλεκόμενοι φορείς κατέληξαν στην απόφαση να παραμείνουν σε ισχύ οι υπάρχουσες συμβάσεις μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του 2011.

Η σχετική απόφαση ελήφθη με γνώμονα την ομαλή μετακίνηση των μαθητών από το νέο σχολικό έτος.

Μέχρι το φθινόπωρο εκτιμάται ότι θα είναι έτοιμη και η Κοινή Υπουργική Απόφαση, σύμφωνα με την οποία θα διενεργηθούν οι διαδικασίες για την ανάθεση της μεταφοράς των μαθητών σε ΚΤΕΛ ή άλλους οργανισμούς. Τέλη Σεπτεμβρίου αρχές Οκτωβρίου

αναμένεται να ξεκινήσουν και οι διαδικασίες των διαγωνισμών, ενώ συμφωνήθηκε σε κεντρικό κυβερνητικό επίπεδο ότι το κονδύλι για την κάλυψη της μεταφοράς των μαθητών θα εξασφαλιστεί από ειδικό κωδικό του κρατικού προϋπολογισμού.

Διώξεις φέρνουν σκανδαλώδεις συμβάσεις και απευθείας αναθέσεις σε πέντε νομούς

Από τη μέχρι τώρα μελέτη της υφιστάμενης κατάστασης έχει διαπιστωθεί, σε πολλές περιπτώσεις, ότι είχαν υπογραφεί σκανδαλώδεις συμβάσεις. Κυβερνητικά στελέχη που γνωρίζουν πώς λειτουργεί μέχρι τώρα το σύστημα κάνουν λόγο για μεγάλες «ρεμούλες».

Σύμφωνα με πληροφορίες, σε τουλάχιστον πέντε νομούς έχουν εντοπιστεί παρανομίες και παρατυπίες, για τις οποίες αναμένεται να ασκηθούν δίωξεις. Στην πλειονότητα των περιπτώσεων οι εμπλεκόμενοι αξιοποιούσαν το παραθυράκι των απευθείας αναθέσεων προκειμένου να εξασφαλίσουν σε συγκεκριμένους ιδιοκτήτες ταξί και λεωφορείων μέχρι και τριπλάσιες από

τις κανονικές τιμές ανάθεσης.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των επισημονικών συνεργατών της κυβέρνησης, το ελληνικό δημόσιο χάνει σε ετήσια βάση στη μαύρη τρύπα της μεταφοράς μαθητών 59 εκατομμύρια ευρώ περίπου!

Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί περίπτωση στη Θεσσαλονίκη, όπου ιδιοκτήτης ταξί έλαβε μόνο για ένα σχολικό έτος 110.000 ευρώ! Στους νομούς όπου εντοπίστηκαν διπλάσιες και τριπλάσιες τιμές στον κατάλογο των αναθέσεων συμπεριλαμβάνονται: η Θεσσαλονίκη, το Κιλκίς, η Μεσσηνία, τα Ιωάννινα και τα Χανιά.

Το κόλπο για να εξασφαλίζεται διπλάσια και τριπλάσια τιμή ήταν σχεδόν πανομοιότυπο στην πλειονότητα των περιπτώσεων. Η ανάθεση για τη μεταφορά γινόταν σε ετήσια βάση, με συνέπεια κάθε σχολικό έτος να χρειάζονται νέοι διαγωνισμοί και προκηρύξεις. Σε πολλές περιπτώσεις οι διαγωνισμοί κηρύσσονταν άγονοι, με συνέπεια οι νομαρχίες να υποχρεώνονται να προβούν σε απευθείας αναθέσεις. Μέσα από τις αναθέσεις οι μεταφορείς εξασφάλιζαν πολλές φορές μέχρι και τριπλάσιες τιμές από τις κανονικές. Σ' ένα μεγάλο ποσοστό υποκρύπτονταν πελατειακές σχέσεις μεταξύ των ωφελούμενων και των νομαρχών. Οι επιχειρηματίες που εξασφάλιζαν υπερκέρδη από τη σχετική διαδικασία ήταν εκείνοι που στήριζαν σε πρακτικό και λειτουργικό επίπεδο αιρετούς κατά την προεκλογική περίοδο. Από τους πρώτους υπολογισμούς έχει προκύψει ότι το μέσο ημερήσιο κόστος της μεταφοράς των μαθητών μπορεί να

μειωθεί έως και 160%. Συγκεκριμένα, με βάση τις σημερινές τιμές η μεταφορά του κάθε μαθητή κοστίζει στο ελληνικό δημόσιο από 13 έως 15 ευρώ, ενώ, σύμφωνα με το νέο σχεδιασμό, εκτιμάται ότι μπορεί να μειωθεί το κόστος στα 5 με 7 ευρώ.

Τουλάχιστον διετούς διάρκειας οι νέες συμβάσεις

Σύμφωνα με το νέο νομοθετικό πλαίσιο, η αρμοδιότητα για τη μεταφορά των μαθητών μεταβιβάζεται από τις νομαρχίες στους νέους καλλικρατικούς δήμους. Μεταξύ άλλων στο σχέδιο της Κοινής Υπουργικής Απόφασης, που έχει καταρτιστεί, προβλέπεται ότι οι συμβάσεις που θα υπογράφονται με τους «μεταφορείς» θα είναι τουλάχιστον διετούς διάρκειας. Μάλιστα, για να αποφευχθούν φαινόμενα στα οποία κρίνονται οι διαγωνισμοί άγονοι, τα εμπλεκόμενα υπουργεία συμφώνησαν να μη γίνεται απευθείας ανάθεση σε μεταφορείς, αλλά το ποσό που έχει προϋπολογιστεί να καταβάλλεται στους γονείς των μαθητών, οι οποίοι και στη συνέχεια θα αναλάβουν με δική τους ευθύνη τη μεταφορά των παιδιών τους. Από τους πρώτους υπολογισμούς το μηνιαίο επίδομα εκτιμάται κατά μέσο όρο στα 85 ευρώ.

Με το νέο σύστημα μεταφοράς οι εμπλεκόμενοι φορείς προωθούν και ένα νέο πρόγραμμα κοινωνικής πολιτικής. Όπως επισήμανε, σε συνεδρίαση της ΚΕΔΕ, ο Νότης Παρασκευόπουλος, συγκοινωνιολόγος και βασικός εισηγητής της ΚΥΑ για τη μεταφορά των μαθητών, τα ΚΤΕΛ θα εισπράττουν το 80% του κόστους της γραμμής, που θα πραγματοποιείται για τη μεταφορά των μαθητών. Οι θέσεις που θα περισσεύουν θα μπορούν να αξιοποιούνται από τα ΚΤΕΛ για τη μεταφορά δημοτών, με την προϋπόθεση ότι θα καταβάλλουν το αντίτιμο του εισιτηρίου. Στο πλαίσιο αυτό έχει συμφωνηθεί να μεταφέρονται δωρεάν οι νέοι μέχρι 18 ετών (ακόμα και αν δεν είναι μαθητές) και οι ηλικιωμένοι άνω των 65 ετών. Η αρμοδιότητα αναμένεται να μεταφερθεί πλήρως στους δήμους από την 1/1/2012. Ηδη έχει ξεκινήσει μια πιλοτική εφαρμογή σε τρεις δήμους της περιφέρειας, όπου έχει μελετηθεί και χαρτογραφηθεί το

νέο πλάνο των δρομολογίων και η μείωση του κόστους, η οποία θα επέλθει από το νέο σχεδιασμό. Οι δήμοι που έχουν μελετηθεί είναι της Αμφιλοχίας, της Έδεσσας και της Μεσσηνίας.

Ποιοι δικαιούνται δωρεάν μεταφορά

Οι δήμοι υποχρεούνται να μεταφέρουν δωρεάν τους μαθητές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης δημόσιων σχολείων, οι οποίοι κατοικούν από την έδρα του σχολείου τους σε απόσταση μεγαλύτερη από:

- α) 1.200 μέτρα για μαθητές Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης,
- β) 2.500 μέτρα για μαθητές Γυμνασίων,
- γ) 4.000 μέτρα για μαθητές Λυκείων, ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ.

Οι δήμοι θα μπορούν να μεταφέρουν τους μαθητές με ίδια μέσα, με αστικές και υπεραστικές γραμμές λεωφορείων και με ταξί. Με το νέο νομοθετικό πλαίσιο διερευνάται και η περίπτωση σύστασης δημοτικών συγκοινωνιών. Οι δήμοι, δηλαδή, θα μπορούν να μεταφέρουν είτε με δικά τους μέσα τους μαθητές είτε να διαθέτουν τα μέσα μεταφοράς τους στα ΚΤΕΛ μέσα από μια διαδικασία υπενοικίασης.

Ετήσιος απολογισμός στο υπουργείο Εσωτερικών

Οι δήμοι θα είναι υποχρεωμένοι μέχρι 31 Ιανουαρίου κάθε έτους να αποστέλλουν στο θπουργείο Εσωτερικών τα παρακάτω στοιχεία του τρέχοντος σχολικού έτους:

- α. χάρτες των πραγματοποιούμενων δρομολογίων,
 - β. πίνακες σε ηλεκτρονική μορφή λογιστικών φύλλων, οι οποίοι περιέχουν τα στοιχεία των δρομολογίων (χιλιομετρική απόσταση μονού δρομολογίου, κόστος, μεταφορικό μέσο, σχολική μονάδα, αριθμός ετήσιων δρομολογίων και τύπος μεταφοράς),
 - γ. πίνακες σε ηλεκτρονική μορφή λογιστικών φύλλων των δικαιούμενων των μηνιαίων επιδομάτων.
- Η παράδοση των στοιχείων αυτών θα γίνεται σε τυποποιημένα έντυπα.

Προβλήματα σε ειδικά πειραματικά σχολεία

Προβληματισμός επικρατεί σε ορι-

σμένες περιπτώσεις όπου δεν μπορεί να υπολογιστεί η απόσταση, καθώς πρόκειται για ειδικά σχολεία, όπως είναι τα μουσικά και οι Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης (ΣΜΕΑΕ). Το βασικό ζήτημα στις περιπτώσεις αυτές είναι πώς υπολογίζεται η χιλιομετρική απόσταση και πώς μπορεί να εκτιμηθεί το κόστος μετακίνησης.

Για παράδειγμα, στο Μουσικό Σχολείο Παλλήνης μετακινούνται μαθητές σχεδόν απ' όλο το Λεκανοπέδιο. Το θέμα ετέθη κατά τη διάρκεια της παρουσίασης του πιλοτικού προγράμματος στην ΚΕΔΚΕ, όπου και συμφωνήθηκε να αναζητηθούν τρόποι προκειμένου να διευθετηθεί και αυτό το πρόβλημα.

Μείωση του συνολικού κόστους μεταφοράς έως 42%

Τα συναρμόδια υπουργεία Παιδείας και Εσωτερικών μελετούν σχέδιο Κοινής Υπουργικής Απόφασης, σύμφωνα με το οποίο εκτιμάται ότι θα επιτευχθεί ο στόχος της μείωσης του συνολικού κόστους μέχρι και 42%. Συγκεκριμένα, από 200 εκατομμύρια ευρώ, που κοστίζει σήμερα η μεταφορά των μαθητών Δευτεροβάθμιας και Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, εκτιμάται ότι θα μειωθεί στα 141 εκατομμύρια ευρώ. Μάλιστα, για να μην υπάρχουν αποκλίσεις μεταξύ των διάφορων περιοχών έχει δημιουργηθεί ένας μαθηματικός τύπος υπολογισμού των χιλιομετρικών αποστάσεων. Μέσω προγράμματος excel οι αρμόδιοι θα βάζουν τα στοιχεία και θα προκύπτει αυτόματα το ποσό που θα πρέπει να καταβάλλεται.

Μαθηματικός τύπος

Πώς θα υπολογίζεται το κόστος των δρομολογίων

Αν και ο μαθηματικός τύπος φαίνεται πολύπλοκος, οι δήμοι δεν θα χρειάζεται να τον τροποποιούν στο σύνολό του. Αυτό που πρέπει να κάνουν είναι να εισαγάγουν στις παραμέτρους συγκεκριμένα αριθμητικά δεδομένα, όπως χιλιομετρικές αποστάσεις, τύπος οχημάτων και κόστος καυσίμων. Από το σύνολο των δεδομένων θα προκύπτει αυτόματα το τελικό κόστος των δρομολογίων.

Εισφορά σε γη & χρήμα το «διαβατήριο» για τη νομιμοποίηση

ΑΥΘΑΙΡΕΤΑ

Με περιβαλλοντικό ισοζύγιο μπορείς να το σώσεις

Προς νομιμοποίηση και όχι απλά τακτοποίηση των αυθαιρέτων οδεύουν τα σχέδια της Κυβέρνησης, σύμφωνα με τις μέχρι τώρα ανακοινώσεις της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ). Η σχετική ρύθμιση βρίσκεται στο τελικό στάδιο επεξεργασίας και σύμφωνα με όσα ανακοίνωσε πρόσφατα ο αναπληρωτής υπουργός ΠΕΚΑ Νίκος Σηφουνάκης, πρόκειται να θεσμοθετηθεί το περιβαλλοντικό ισοζύγιο, ως εργαλείο με διττή ιδιότητα: πρώτον, την ενίσχυση της περιβαλλοντικής προστασίας και δεύτερον, την οριστική διευθέτηση του χρόνιου προβλήματος των αυθαιρέτων, το καθεστώς των οποίων από το 1983 μέχρι σήμερα συντηρείται και διαιωνίζεται χάριν των εισπρακτικών πολιτικών – προς άγναν όχι μόνο χρήματος αλλά και ψήφων – των εκάστοτε κυβερνήσεων, αλλά και χάριν μεγάλων εργολαβικών συμφερόντων.

Νομιμοποίηση εντός και εκτός σχεδίου

Ειδικότερα, για αυθαίρετο εντός σχεδίου, ο ιδιοκτήτης προκειμένου να το νομιμοποιήσει θα πρέπει να αγοράσει συντελεστή δόμησης και να αποκτήσει πιστοποιητικό πολεοδομικής ένταξης πληρώνοντας το ανάλογο πρόστιμο, το οποίο θα είναι χαμηλότερο από αυτό που ίσχυε μέχρι σήμερα.

Ο συντελεστής δόμησης ουσιαστικά θα είναι «άυλος τίτλος», τον οποίο θα μπορεί να αγοράσει από κάποιον

που έχει δικαίωμα να κτίσει ώστε να καταστήσει νόμιμη την πολεοδομική αυθαιρεσία.

Παράλληλα, ο ιδιοκτήτης θα πρέπει να αποκτήσει πιστοποιητικό αρχιτεκτονικής - πολεοδομικής ένταξης, βάσει του οποίου θα τακτοποιήσει τις πολεοδομικές ατασθαλίες.

Για να γίνει αυτό βέβαια θα καταβάλει το πρόστιμο που του αναλογεί, το ύψος του οποίου εκτιμάται ότι θα είναι χαμηλότερο από τα ισχύοντα.

Η διαδικασία για τα εκτός σχεδίου αυθαίρετα θα προβλέπει, πέραν των προστίμων, ότι για να τακτοποιηθούν πρέπει να αντικατασταθεί η δομημένη έκταση με άλλη εντός της εδαφικής περιφέρειας του δήμου όπου βρίσκεται το ακίνητο. Δηλαδή, για παράδειγμα εάν κάποιος έχει κτίσει ένα αυθαίρετο σε έκταση δύο αντί τεσσάρων στρεμμάτων που συνήθως απαιτούνται για την εκτός σχεδίου δόμηση, με τη ρύθμιση που προωθείται θα κληθεί να καταβάλει στον οικείο δήμο, εισφορά σε χρήμα για τα δύο επιπλέον στρέμματα ως περιβαλλοντικό ισοζύγιο και θα έχει το δικαίωμα να νομιμοποιήσει έτσι πλήρως το αυθαίρετό του. Από την αγορά περιβαλλοντικού ισοζυγίου αναμένεται να εξαιρεθούν μόνο όσοι το χρησιμοποιούν ως πρώτη κατοικία και δεν έχουν εισοδήματα.

Πως υπολογίζονται τα πρόστιμα ;

Όσον αφορά τα πρόστιμα που θα κληθούν να πληρώσουν οι ιδιοκτήτες αυθαιρέτων, ανεξάρτητα από το περιβαλλοντικό ισοζύγιο, θα έχουν γενναίες εκπτώσεις σε σχέση μ' αυτά που ίσχυαν μέχρι σήμερα.

Σημειώνεται, πάντως, πως όσα αυθαίρετα οικοδομήθηκαν τα τελευταία τρία χρόνια δεν συμπεριλαμβάνονται στην τακτοποίηση.

Με βάση τη ρύθμιση που προωθεί ΥΠΕΚΑ για τον υπολογισμό των προστίμων, τα οποία θα είναι εφάπαξ, θα

Τα αυθαίρετα σε αριθμούς

200.000	στην Ανατολική Αττική
150.000	σε δασικές εκτάσεις
240.000	χτίστηκαν μετά το 2004
40.000	κατασκευάζονται κάθε χρόνο σε όλη την Ελλάδα
15.000	κατασκευάζονται κάθε χρόνο στην Αττική

υπάρξει κατηγοριοποίηση των ακινήτων.

Τα πρόστιμα θα υπολογίζονται συνδυαστικά, δηλαδή αν το κτίσμα είναι πρώτη κατοικία, σε ποια περιοχή βρίσκεται, ποια είναι η τιμή ζώνης της περιοχής και πόσα τετραγωνικά είναι το ακίνητο.

Στη ρύθμιση θα προβλέπονται πολλές δόσεις αποπληρωμής των προστίμων, ώστε να μπορέσουν οι ιδιοκτήτες να αντεπεξέλθουν σε περίοδο οικονομικής κρίσης, ενώ όσοι πληρώσουν τα πρόστιμα εφάπαξ θα έχουν έκπτωση 10% επί του συνολικού ποσού.

Κίνητρα για τη δήλωση των αυθαιρέτων

Στο υπουργείο Περιβάλλοντος αισιοδοξούν για την επιτυχία της εγχειρήματος, όπως ακριβώς έγινε και με τους ημιυπαίθριους. Στην προσπάθεια, μάλιστα, να ανταποκριθούν όσο το δυνατό περισσότεροι ιδιοκτήτες αυθαιρέτων το ΥΠΕΚΑ σχεδιάζει να δώσει ισχυρά κίνητρα, με πρώτο τη δυνατότητα μεταβίβασης του ακινήτου, αλλά και την απαλλαγή από αναδρομική ισχύ του ΕΤΑΚ ή ΦΜΑΠ, καθώς και από ασφαλιστικές εισφορές

Ρυθμοί αύξησης αυθαιρέτων

Περιοχή: Αττική, Ηράκλειο Κρήτης, Θεσσαλονίκη, Χαλκιδική, Ηλεία
1983 300.000 αυθαίρετα
2011 1.000.000 αυθαίρετα

Αύξηση 233% σε 28 χρόνια

για την ανέγερση, εφόσον το ΙΚΑ δεν έχει εκδώσει πράξη επιβολής εισφορών ως τη δήλωση του αυθαίρετου. Σημειώνεται πως στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής υπάρχει ήδη η πρόβλεψη για είσπραξη μέσα στο 2011 600 εκατ. ευρώ, ενώ ο Γ. Παπακωνσταντίνου ως υπουργός Οικονομικών υπολόγιζε στις αρχές της χρονιάς την είσπραξη 2 δισ. ευρώ περίπου.

Αδυναμία είσπραξης προστίμων

Μεγάλο πρόβλημα, όμως, δημιουργείται με το ποιος θα εισπράξει τα πρόστιμα. Οι πολεοδομίες που ανήκουν πλέον στη δικαιοδοσία των δήμων, θα επωμιστούν τη διεκπεραίωση της ρύθμισης. Στις περισσότερες περιπτώσεις όμως αναμένεται να δημιουργηθούν πολλά προβλήματα και να σημειωθούν καθυστερήσεις,

Εξαιρούνται από τη ρύθμιση

Όσα αυθαίρετα βρίσκονται σε:

- Δασική έκταση
- Αιγιαλό
- Ρέματα
- Αρχαιολογικούς χώρους

καθώς δεν διαθέτουν το απαιτούμενο προσωπικό. Υπενθυμίζεται πως όλα τα τελευταία χρόνια πολλές πολεοδομίες ενώ έκαναν ελέγχους και είχαν υπολογίσει τα πρόστιμα τελικά δεν τα εισέπραξαν, αφού δεν διέθεταν τους κατάλληλους μηχανισμούς. Στην Πολεοδομία Παλλήνης για παράδειγμα, μόνο το 2009 εντοπίστηκαν 414 αυθαίρετα, τα πρόστιμα ανέγερσης ήταν 2.561.000 ευρώ και 2.968.000 ευρώ τα πρόστιμα διατήρησης, αντίστοιχα. Μέσα στο 2010 εντοπίστηκαν 624 κτίσματα, με τα πρόστιμα ανέγερσης να φτάνουν τα 5.616.000 ευρώ και διατήρησης τα 4.774.000 ευρώ.

Οι ρυθμίσεις φέρνουν εισπράξεις, όχι όμως σχεδιασμένη οικιστική ανάπτυξη

Του Πέτρου Φιλίππου, δημάρχου Σαρωνικού

Είναι γνωστό ότι η αυθαίρετη δόμηση αποτελεί κύριο χαρακτηριστικό του τρόπου ανάπτυξης –οικονομικής και πολεοδομικής– των τελευταίων δεκαετιών.

Το φαινόμενο «ευδοκιμεί» είτε σε περιοχές εντός σχεδίου πόλεως, όπου γίνονται μεγάλες υπερβάσεις σε σχέση με όσα ορίζει ο νόμος, είτε, κυρίως, στις εκτός σχεδίου πόλεως περιοχές, όπου το 90% της δόμησης είναι αυθαίρετη.

Αυτό βεβαίως συνέβη, σ' ό,τι αφορά την περιοχή της Αττικής, επειδή ποτέ δεν υπήρξε μια πρόβλεψη για γρήγορες διαδικασίες ένταξης περιοχών στο σχέδιο, με αποτέλεσμα να παρουσιάζεται το εξής φαινόμενο: Οι περιοχές πρώτα να χτίζονται αυθαίρετα και στη συνέχεια να «τρέχουμε» να τις πολεοδομήσουμε.

Σε όσες περιπτώσεις τις τελευταίες δεκαετίες έχουν προσπαθήσει είτε το ΥΠΕΧΩΔΕ είτε απευθείας οι δήμοι να εντάξουν περιοχές στο σχέδιο, η γραφειοκρατία και η αλληλοεπικάλυψη των αρμοδιοτήτων των υπουργείων έχουν δημιουργήσει ανυπέρβλητα εμπόδια στην όλη διαδικασία, σε σημείο που είναι αδύνατο να υλοποιηθεί σήμερα η ολοκλήρωση μιας πολεοδομικής μελέτης και ένταξης στο σχέδιο.

Η ευθύνη γι' αυτήν την κατάσταση βαρύνει-ανήκει στις κυβερνήσεις διαχρονικά, καθώς:

- α) Ποτέ δεν αποκέντρωσαν συγκεκριμένες αρμοδιότητες από το κεντρικό κράτος, με αποτέλεσμα η εμπλοκή δεκάδων υπηρεσιών να δημιουργεί αδιέξοδα.
- β) Η πολιτική επιλογή, διαχρονικά, δείχνει να ήθελε τους ιδιοκτήτες αυθαιρέτων «ομήρους» και να τους εκβιάζουν είτε με πρόστιμα, είτε πολιτικά, είτε με τη διαρκή επιβολή εισφορών στα αυθαίρετά τους.
- γ) Είναι καταφανής η απροθυμία του κεντρικού κράτους να «χτυπήσει» τη διακίνηση «μαύρου χρήματος», γεγονός που έχει αποτέλεσμα να είναι το «μαύρο χρήμα» αυτό που καθορίζει τους κανόνες της «ανάπτυξης» και της εν γένει οικοδομικής δραστηριότητας σε όλες τις περιοχές ανάπτυξης αυθαιρέτων οικισμών. Είναι γνωστό σε όλους ότι γύρω από αυτή τη διακίνηση «μαύρου χρήματος» παίζονται τεράστια συμφέροντα, τα οποία σε πολλές περιπτώσεις «βάδουν φρένο» στην όποια νόμιμη ανάπτυξη. Χαρακτηριστική, δε, είναι η φράση «δεν οικοδομείται, αλλά χτίζεται» για την αγοραπωλησία γης-οικοπέδων σε τέτοιες περιπτώσεις.

Για τους παραπάνω λόγους διαφωνούμε ριζικά με την προτεινόμενη από την κυβέρνηση «ρύθμιση» για τα αυθαίρετα, που δεν είναι τίποτε άλλο από μια φοροεισπρακτική διαδικασία μέσα στις τόσες που έχει επιβάλει η κυβέρνηση στους πολίτες το τελευταίο χρονικό διάστημα. Η εναλλακτική πρόταση είναι ότι θα πρέπει οι δήμοι σε συνεργασία με το ΕΠΙΚΑ με σύντομες διαδικασίες να προτείνουν για ένταξη στο σχέδιο τουλάχιστον τις πιο πυκνοδομημένες περιοχές, γιατί υπάρχει άμεση ανάγκη να δοθεί πολεοδομημένη γη στους πολίτες. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι τελευταίες εντάξεις στην Ανατολική Αττική έγιναν επί Αντώνη Τρίτση, με αποτέλεσμα η πολεοδομημένη γη, ακριβώς επειδή είναι ελάχιστη, να είναι και πολύ ακριβή. Με αυτόν τον τρόπο θα υπάρξει δυνατότητα νομιμοποίησης των αυθαιρέτων, το κράτος θα έχει τη δυνατότητα να εισπράττει νόμιμα, θα μπορέσει να χτυπηθεί η γάγγραινα της διακίνησης «μαύρου χρήματος» και θα πάψουν οι πολίτες να είναι όμηροι τόσο των κυβερνήσεων όσο και του κάθε υπαλλήλου οποιασδήποτε υπηρεσίας που κατά καιρούς εμπλέκεται στη διαδικασία νομιμοποίησης των αυθαιρέτων.

Κρίση και ύφεση Ο ... παρτενέρ της Αυτοδιοίκησης

Η Αυτοδιοίκηση βιώνει με σφοδρό τρόπο την οικονομική κρίση, αφού εκτός από το «κούρεμα» των κρατικών επιχορηγήσεων, έχει να αντιμετωπίσει και την πολύπλευρη κοινωνική κρίση και την κρίση στην τοπική πραγματική οικονομία. Ωστόσο το ίδιο «σκηνικό» έχει στηθεί και σε ομοιοπαθείς χώρες της Ε.Ε., όπως μας αναλύουν εκπρόσωποι από την Ιρλανδία, την Πορτογαλία και τη Ρουμανία.

Οι δήμοι εκπέμπουν SOS, ιδιαίτερα οι χρεωμένοι αναζητούν επείγοντως σωσίβιο. Ωστόσο τονίζουν πως η Αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να είναι μέρος της κρίσης, αλλά συνιστώσα της λύσης.

**Μειώνονται επιχορηγήσεις και
δαπάνες, αυξάνονται έσοδα από
φόρους και τέλη, ενώ προβλέπεται
πλεόνασμα 4,7 δισ. ευρώ για την
τετραετία 2011-2015**

Το Μεσοπρόθεσμο «κούρεψε» τον Καλλικράτη

Το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα «νίκησε» και τον «Καλλικράτη», όχι... κατά κράτος, αλλά κατά 285 εκατ. ευρώ μείον, και επιπλέον των ήδη γινομένων περικοπών, στα ταμεία των δήμων της χώρας.

Αυτή είναι η διαφορά που υπάρχει μεταξύ όσων προέβλεπε ο προϋπολογισμός 2011 για τη συνολική επιχορήγηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, 5.285 εκατ. ευρώ, και όσων προβλέπει το Μεσοπρόθεσμο, 5.001 εκατ. ευρώ.

Αντιθέτως το Μεσοπρόθεσμο προβλέπει ότι η Αυτοδιοίκηση θα αυξήσει (!) τα ίδια έσοδά της από δημοτικούς φόρους και τέλη στην τετραετία 2012-2015 κατά 800 εκατ. ευρώ και θα μειώσει τις δαπάνες της κατά 685 εκατ. ευρώ, εκ των οποίων τα 580 εκατ. ευρώ από δαπάνες κοινωνικού, προνοιακού, πολιτιστικού χαρακτήρα.

Σύμφωνα με το Μεσοπρόθεσμο, δηλαδή, η συνολική εξοικονόμηση για το 2011 προβλέπεται να ανέλθει στα 1,4 δισ. ευρώ περίπου, ενώ για την τετραετία οι δήμοι θα έχουν πλεόνασμα 4,7 δισ. ευρώ.

Πάντως μέχρι στιγμής, μέσα οικονομικού έτους, οι δήμοι δεν γνωρίζουν τις χρηματοδοτήσεις που θα λάβουν για

φέτος για να καλύψουν τις ανάγκες τους, έχουν εισπράξει μόλις 1,5 δισ. ευρώ για τα λειτουργικά τους έξοδα, δεν έχει μπει ακόμη ούτε ένα ευρώ στα ταμεία τους για επενδύσεις, αφού η απόδοση της ΣΑΤΑ είναι μηδενική. Μάλιστα, δεν είναι λίγοι οι δήμοι που δυσκολεύονται να αποδώσουν ακόμη και τους μισθούς των υπαλλήλων.

Μειώσεις σε ΚΑΠ και ΣΑΤΑ το 2011

Τούτων δοθέντων, λοιπόν, μια προσεκτική ανάγνωση των αριθμών του Μεσοπρόθεσμου μας οδηγεί στα εξής δεδομένα:

Για το 2011 οι δήμοι και οι περιφέρειες θα εισπράξουν επιχορήγηση (ΚΑΠ και ΣΑΤΑ) ύψους 5.000 εκατ. ευρώ (έναντι των 5.848 εκατ. ευρώ που προέβλεπε ο «Καλλικράτης» ή των 5.285 εκατ. ευρώ που προέβλεπε ο προϋπολογισμός). Το ακριβές ποσό που θα κατανεμηθεί στους δήμους παραμένει ακόμη άγνωστο, δεδομένου ότι ακόμη δεν έχει υπογραφεί η ΚΥΑ για την κατανομή των ΚΑΠ. Οι δήμοι, πάντως, μέχρι 25 Μαΐου είχαν εισπράξει συνολικά 1.559,45 εκατ. ευρώ, ενώ εκφράζονται φόβοι ότι αν συνεχιστεί η απόδοση της κρατικής επιχορήγησης μ' αυτούς τους ρυθμούς δεν πρόκειται να τους

αποδοθούν όσα προβλέπονται στο Μεσοπρόθεσμο.

Σε κάθε περίπτωση στο παραπάνω συνολικό ποσό των 5.000 εκατ. ευρώ έχουν συμπεριληφθεί, πρώτον, η μείωση του 10%, 563 εκατ. ευρώ, που προβλέπει ο νόμος 3867/2010 και, δεύτερον, το κόστος μισθοδοσίας προσωπικού πρώην Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων (400 εκατ. ευρώ).

Δεν έχει, όμως, συμπεριληφθεί το κόστος για τη μισθοδοσία των καθαριστριών των σχολείων, ύψους 100 εκατ. ευρώ, οι οποίες μέχρι τώρα –μαζί και οι υπάλληλοι των ΤΥΔΚ που μετατάχθηκαν στους δήμους– πληρώνονται έναντι. Το δεύτερο που προκύπτει είναι ότι μείωση, σημαντικότερη, θα έχει και το ποσό της ΣΑΤΑ που θα κατανεμηθεί φέτος στους δήμους. Αυτό είναι πιο ξεκάθαρο, διότι έχει ήδη υπογραφεί η σχετική ΚΥΑ, η οποία προβλέπει ποσό μειωμένο κατά 42 εκατ. ευρώ από αυτό που προβλέπεται στο Μεσοπρόθεσμο. Δηλαδή η ΣΑΤΑ, που αναμένεται να κατανεμηθεί στους δήμους για το 2011, σύμφωνα με τη σχετική ΚΥΑ, ανέρχεται στα 600 εκατ. ευρώ. Εξ αυτών έχουν κατανεμηθεί μόνο 23 εκατ. ευρώ για την πυροπροστασία. Σημειωτέον ότι έχει συμπληρωθεί

ένας χρόνος από την τελευταία κατανομή της μισής τακτικής ΣΑΤΑ στους δήμους και οι αιρετοί θέτουν ως επείγον αίτημα να ξεκινήσει η κατανομή της πρώτης δόσης για το 2011, προκειμένου να ξεχρεώσουν οι δήμοι τις οφειλές τους στις τοπικές αγορές.

Δεύτερο, επίσης, επείγον αίτημα είναι να τους αποδοθεί το δεύτερο 50% από τη φετινή δόση των παρακρατηθέντων, δηλαδή 107 εκατ. ευρώ. Για την ιστορία, πάντως, να αναφέρουμε ότι πέρυσι αποδόθηκε η μισή ΣΑΤΑ, ο «Καλλικράτης» για το 2011 προέβλεπε απόδοση ΣΑΤΑ στους δήμους 772 εκατ. ευρώ, ο προϋπολογισμός 695 εκατ. ευρώ, η ΚΥΑ 600 εκατ. ευρώ και το Μεσοπρόθεσμο 642 εκατ. ευρώ. Για τα έτη 2012-2015 η ΣΑΤΑ, σύμφωνα με το Μεσοπρόθεσμο, προβλέπεται ότι θα ανέρχεται σταθερά στα 659 εκατ. ευρώ.

Ο εφαρμοστικός νόμος θέτει ανώτατο πλαφόν στην επιχορήγηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Η πτωτική μέχρι σήμερα τάση στις επιχορηγήσεις της Αυτοδιοίκησης από την κεντρική κυβέρνηση παγιώνεται και θεσμοθετείται διά νόμου. Συγκεκριμένα, ο εφαρμοστικός του Μεσοπρόθεσμου νόμος (άρθρο 38, παρ. 4) προβλέπει ότι εφεξής το συνολικό ποσό των ΚΑΠ των δήμων και των περιφερειών που εγγράφεται στον προϋπολογισμό δεν μπορεί να υπερβαίνει κατ' έτος το ποσό των 5,2 δισ. ευρώ.

Πρόβλεψη για είσπραξη 700 εκατ. ευρώ από τοπικούς φόρους και τέλη

Αντιθέτως, το Μεσοπρόθεσμο προβλέπει ότι η Αυτοδιοίκηση θα αυξήσει τα ίδια έσοδά της (φόρους, τέλη, δημοτική περιουσία κ.λπ.) στην τετραετία 2012-2015 κατά 700 εκατ. ευρώ. Δεδομένου ότι τα ίδια έσοδα της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης είναι περιορισμένα, το ποσό αυτό αφορά κυρίως τους δήμους.

Ειδικότερα προβλέπεται ότι τα ίδια έσοδα θα είναι:

το 2011 2.670 εκατ. ευρώ
το 2012 2.799 εκατ. ευρώ
το 2013 2.995 εκατ. ευρώ
το 2014 3.202 εκατ. ευρώ
το 2015 3.369 εκατ. ευρώ.

Η αύξηση αυτή αναμένεται να προέλθει κατά 500 εκατ. ευρώ από τέλη και δικαιώματα και 100 εκατ. ευρώ από τη φορολογική ενημερότητα.

Ωστόσο, παραμένει ζητούμενη η απάντηση στο ερώτημα πώς γίνεται σε περίοδο ύφεσης τα έσοδα του κεντρικού κράτους, παρά τις εξωγενείς παρεμβάσεις, να μειώνονται και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να αυξάνονται; Επίσης, ακόμη και αν υπολογιστούν οι χρηματοροές από το ΕΣΠΑ, δεν μπορεί να δικαιολογηθεί τέτοια αύξηση, δεδομένου ότι οι επενδύσεις αναμένεται να μειωθούν.

Μείωση κοινωνικών και επενδυτικών δαπανών κατά 685 εκατ. ευρώ από 2011 έως 2015

Μείωση δαπανών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης κατά 685 εκατ. ευρώ για την επόμενη τετραετία προβλέπει το Μεσοπρόθεσμο. Ειδικότερα, προβλέπεται μείωση των δαπανών για αμοιβές προσωπικού κατά 34 εκατ. ευρώ με την εφαρμογή του κανόνα πέντε φεύγουν, ένας έρχεται. Επίσης, το Μεσοπρόθεσμο προβλέπει επιπλέον παράταση επενδυτικής ανομβρίας στο σύνολο της Αυτοδιοίκησης της χώρας για την επόμενη τετραετία, και μάλιστα υπολογίζεται ότι οι επενδυτικές δαπάνες όχι μόνο δεν θα μείνουν ως έχουν σήμερα, αλλά θα μειωθούν κατά 90 εκατ. ευρώ. Εν κατακλείδι, λοιπόν, οι εξοικονομήσεις για την Αυτοδιοίκηση για την τετραετία 2012-2015 αναμένεται να φτάσουν περίπου στο 1,4 δισ. ευρώ -685 εκατ. από τη μείωση των δαπανών και 700 εκατ. ευρώ-, ενώ για φέτος, σύμφωνα με στοιχεία που ανακοίνωσε το υπουργείο Εσωτερικών, οι εξοικονομήσεις έφτασαν στα 900 εκατ. ευρώ. Επίσης, μέσα στην τετραετία προβλέπεται μείωση των «λοιπών δαπανών» κατά 580 εκατ. ευρώ. Δεδομένου πως σ' ό,τι αφορά τους δήμους στις λοιπές δαπάνες συμπεριλαμβάνονται μεταξύ των άλλων οι δράσεις προνοιακού, πολιτιστικού και κοινωνικού χαρακτήρα, προγράμματα πρόληψης κ.ά., γίνεται φανερό ότι αυτές θα «εξαφανιστούν» από τον αυτοδιοικητικό χάρτη δραστηριοτήτων για την επόμενη τετραετία, εκτός αν οι δήμοι έχουν αυξημένα ίδια έσοδα και μπορούν να διαθέσουν κονδύλια για τέτοιου είδους δραστηριότητες.

Και πλεόνασμα 4,7 δισ. ευρώ στην τετραετία!

Σημαντικότερα και κλιμακούμενα πλεονάσματα για την τετραετία 2012-2015 προβλέπει το Μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, συνολικού ύψους 4,7 δισ. ευρώ. Με δεδομένο ότι το νομοθετικό πλαίσιο προβλέπει ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς για τους ΟΤΑ, το ερώτημα που προκύπτει είναι με ποια, άραγε, διαδικασία θα δημιουργηθούν πλεονάσματα από τους δήμους και τις περιφέρειες;

Πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ»: Πρακτικά αδύνατη η υλοποίηση

Όπως έχει καταγραφεί από ανεπίσημες δηλώσεις του πρώην υπουργού Εσωτερικών, προκύπτει ότι προσβλέπει σε χρηματοδότηση του προγράμματος με 75% από τους ΚΑΠ και μόνο με 25% από το εθνικό ΠΔΕ, δηλαδή οι δήμοι θα χρηματοδοτήσουν τα 2,4 δισ. ευρώ από τα 3,2 δισ. ευρώ που τους αναλογούν από το «ΕΛΛΑΔΑ», γεγονός που εάν αληθεύει καθιστά πρακτικά αδύνατη την ύπαρξη αυτού του προγράμματος ή την αναζήτηση άλλων πηγών χρηματοδότησης πέραν των ΚΑΠ. Η γενική εκτίμηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μετά και την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου είναι πως με τα νέα μέτρα αμφισβητούνται και ανατρέπονται όλες οι κατακτήσεις των τελευταίων τριάντα χρόνων. Μειώνονται τα έσοδα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από την κρατική επιχορήγηση (που ειρήσθω εν παρόδω αναλογεί στο 3,1% του ΑΕΠ, είναι μικρότερη του 50% του μέσου ευρωπαϊκού όρου) και μετατίθεται το κόστος λειτουργίας των δήμων στους πολίτες. Η Αυτοδιοίκηση, τονίζουν, έχει ανάγκη από άμεση στήριξη και επενδυτικές ενέσεις για να διασφαλιστεί η κοινωνική συνοχή και να καταστεί δυνατή η στήριξη των τοπικών οικονομιών. Βέβαια, η αλλαγή προσώπων στην ηγεσία του υπουργείου Εσωτερικών αφήνει «χαραμάδες» αισιοδοξίας για επανεξέταση των αιτημάτων της Αυτοδιοίκησης και επαναπροσδιορισμό των λύσεων και το κυριότερο να βρεθούν τρόποι και πόροι για «επιστροφή στην τοπική ανάπτυξη» και στη στήριξη της τοπικής απασχόλησης.

Ο καιρός θα δείξει το εφικτό του πράγματος...

Πρόγραμμα Εξυγίανσης Υπερχρεωμένων Δήμων

Εν αναμονή διευκρινίσεων & εξειδικεύσεων

Εν αναμονή ανακοινώσεων από τη νέα ηγεσία του υπουργείου Εσωτερικών αναφορικά με το πρόγραμμα εξυγίανσης των υπερχρεωμένων δήμων, τελούν οι αιρετοί της χώρας, οι οποίοι έχουν ήδη εκφράσει ενστάσεις τόσο για τον τρόπο με τον οποίο «καταρτίστηκε» η κόκκινη λίστα, όσο και για τους όρους ένταξής τους στο πρόγραμμα.

Οι περισσότεροι από τους δημάρχους, αιτιολογώντας την κατάσταση που επικρατεί στα του ... οίκου τους εστιάζουν την επιχειρηματολογία τους τόσο στα προβλήματα δεκαετιών που αίφνης, λόγω «Καλλικράτη» εκλήθησαν να αντιμετωπίσουν, όσο και στις «ξεχασμένες» υποχρεώσεις της Πολιτείας.

Υπό το φως αυτών των «δυσχερειών» που έχουν παρουσιασθεί το υπουργείο Εσωτερικών προσανατολίζεται σε ένα γενναίο «λίφτινγκ» στους όρους του προγράμματος. Σύμφωνα με πληροφορίες μεταξύ άλλων θα προβλέπουν τη διαμόρφωση - με την τεχνική υποστήριξη του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων - εξατομικευμένων προγραμμάτων εξυγίανσης για κάθε δήμο. Μέσω αυτών θα επιδιωχθεί μείωση του μισθολογικού κόστους με μετατάξεις υπαλλήλων σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες και ΟΤΑ. Παράλληλα, οι δήμοι θα μπορούν να ζητήσουν επιμήκυνση της περιόδου για την αποπληρωμή των δανείων που έχουν συνάψει με το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων είτε με ιδιωτικές

τράπεζες. Με τη συγκεκριμένη χρηματοδότηση θα εξασφαλίσουν μείωση της ετήσιας δόσης, γεγονός που απελευθερώνει πόρους για να διατεθούν για εξόφληση χρεών και λειτουργικές ανάγκες.

Σημειώνεται ότι δρομολογήθηκε ήδη αναχρηματοδότηση των δανείων που έχουν λάβει οι δήμοι από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, με επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής μέχρι και 25 έτη και μείωση του επιτοκίου από 11,5%, που είναι σήμερα σε περίπου 5,9%.

Η ΕΤΑ φιλοξενεί σήμερα απόψεις αιρετών που βρέθηκαν στην λίστα των υπερχρεωμένων ΟΤΑ, καθώς και του προέδρου του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων.

Αν η Ελλάδα έκανε ό,τι και η Τήλος θα είχε παραγόμενο πλούτο

Του Αναστάσιου Αλιφέρνη, δημάρχου Τήλου

Στο «κόκκινο» είναι πάντα ο δήμος της Τήλου, γιατί το χρώμα αυτό συμβολίζει ένταση και αγώνες και από αυτήν την κατάσταση δεν έφυγε ποτέ η Τήλος, προκειμένου να κατακτήσει το μέλλον που δικαιούται.

Αν αναφέρεστε στη λίστα των υπερχρεωμένων δήμων είναι ένα αποτέλεσμα χειρισμού αριθμών, που αναλόγως πώς γίνεται μπορεί να δημιουργήσει εντυπώσεις χωρίς ουσία.

Η Τήλος γι' αυτήν την κυβέρνηση –και όχι μόνον– παραμένει αυτό που είπε ο πρωθυπουργός:
ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΠΡΟΤΥΠΟ

Γι' αυτό ακριβώς ήταν σκληρή η απάντηση και έτσι πρέπει να συμβαίνει. Στη δημοκρατία για να υπάρχει αξιοπιστία είναι απαραίτητο –μάλλον

συνθήκη αναγκαία– η κριτική να είναι ευθέως ανάλογη της ιδεολογικής συγγένειας με το κυβερνών κόμμα.

Μια ιδιαίτερη αναφορά στη διατύπωσή μου περί αναγκαστικών νόμων και άλλων καθεστώτων. Αυτό συμβαίνει γιατί η Τοπική Αυτοδιοίκηση χωρίς δική της ευθύνη δεν έχει ακόμα αιρετά συλλογικά όργανα. Συνεπώς, η κεντρική εξουσία νομοθετεί εν κενώ, χωρίς ουσιαστικό επίσημο συνομιλητή που είναι προϋπόθεση σωστής δημοκρατικής λειτουργίας.

Το ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι ότι κανείς από το πολιτικό και μαζικό χώρο δεν επισημαίνει αυτήν τη στρέβλωση. Η Τήλος εφαρμόσε ένα σχέδιο, το οποίο πέτυχε μέγεθος ανάπτυξης που παράγει ετήσιο πλούτο για τη χώρα όσο δανείστηκε επί μία 15ετία. Μόνο που άλλος πλήρωσε (ο δή-

μος) και άλλος εισπράττει (το κράτος). Αυτήν τη διαστροφή εκμεταλλεύτηκαν κάποιοι για να μαγειρέψουν τους αριθμούς και να παρουσιάσουν μια πλασματική εικόνα.

Ο δήμος μας θα συνεχίσει να κάνει αυτό που τόσο καλά ξέρει να κάνει τόσα χρόνια:

Ενα θαυμάσιο ταξίδι στο μέλλον που μας ταλαιπωρεί, όπως κάθε ανθρωπινή περιπέτεια, αλλά μας γεμίζει ικανοποίηση, γιατί υπηρετούμε θετικά αποτελέσματα, αξίες και την πατρίδα. Έχουν μιλήσει πολλοί για την επιτυχία της Τήλου και έχουν πει ότι είναι μια εφαρμοσμένη πολιτική ΠΑΣΟΚ. Αν η Ελλάδα, τηρουμένων των αναλογιών με τα δανεικά, είχε κάνει ό,τι και η Τήλος, τότε δεν θα είχε ελλείμματα, αλλά αντίθετα παραγόμενο πλούτο που θα εξασφάλιζε αποπληρωμή χρεών και κοινωνική πρόοδο.

Η «Θεραπεία» συνιστά μείωση προσωπικού, περιορισμό δαπανών & αναδιάρθρωση χρέους

Του Χρήστου Αντ. Λάππα, δημάρχου Τρικαίων

Η ανακοίνωση της σειράς των υπερχρεωμένων Δήμων της Χώρας από το Υπουργείο Εσωτερικών, μας επιφύλασσε μια δυσάρεστη έκπληξη · ο Νέος Δήμος Τρικκαίων καταλαμβάνει την 22η θέση στο σύνολο των Δήμων της χώρας και από τις πρώτες θέσεις μεταξύ των μεγάλων Δήμων.

Τις Πταίει;

Η απάντηση δε θα αργήσει να έρθει, αν εξετάσει κανείς τα στοιχεία του Δήμου Τρικκαίων.

Ο πρώην Δήμος Τρικκαίων, θα έλεγε κανείς ότι επρώτευσε στο σύστημα των πελατειακών σχέσεων · στις 31/12/10 ο αριθμός των υπαλλήλων του (Δήμος, Ν.Π.Δ.Δ. και Δημοτικές Επιχειρήσεις) ανήρχετο στον διόλου ευκαταφρόνητο αριθμό των 1.200 υπαλλήλων περίπου (Πίνακας 1).

Κατά την εκτίμηση των υπηρεσιών του Δήμου, το κόστος των υπαλλήλων του Δήμου ανήρχετο ετησίως περίπου σε 23 εκ. ευρώ το 2010. Το σύνολο των εσόδων του Δήμου για το ίδιο έτος ήταν περίπου 29 εκ. ευρώ (ΚΑΠ,

ΣΑΤΑ, ίδιοι πόροι κ.λπ.). Αν προσθέσετε τα λειτουργικά έσοδα, τις επιχορηγήσεις στα Ν.Π.Δ.Δ. και τις Δημοτικές Επιχειρήσεις, ο Δήμος στο σύνολό του παρήγαγε ελλείμματα πάνω από 5 εκ. ευρώ το χρόνο. Έτσι στην τελευταία 12ετία οι υποχρεώσεις (δάνεια, οφειλές σε ασφαλιστικά ταμεία, προμηθευτές και εργολάβοι) ξεπερνούν τα 60 εκ. ευρώ (Πίνακας 2-Δανειακές υποχρεώσεις).

Η θεραπεία σ' αυτήν την πολύ ασφυκτική οικονομική κατάσταση είναι να κτυπήσει κανείς το «κακό» στη ρίζα του.

Έτσι η νέα Δημοτική Αρχή δεν ανανέωσε τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου σε εκατοντάδες συμβασιούχους. Ήταν ένα επώδυνο κοινωνικό, αλλά αναγκαίο μέτρο.

Σήμερα, παρά την εισροή από μετστάξεις από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και τους Καποδιστριακούς Δήμους, ο αριθμός των υπαλλήλων είναι περίπου 950. Αριθμός, κατά την άποψή μας, αρκετά μεγάλος ακόμα, γι' αυτό και στο νέο Ο.Ε.Υ. μειώσαμε

σημαντικά τον αριθμό των προβλεπόμενων θέσεων, περίπου στους 550 υπαλλήλους.

Παράλληλα, στοχεύουμε να περιορίσουμε τις σπατάλες, να συγκεντρώσουμε όλες τις δημοτικές υπηρεσίες σε δημοτικά κτίρια, να αξιοποιήσουμε τη μεγάλη ακίνητη περιουσία του Δήμου. Τα παραπάνω όμως, δε φτάνουν.

Για να καταστεί βιώσιμος ο Δήμος χρειάζεται να προχωρήσει σε αναδιάρθρωση μέρους του χρέους του (οι δανειακές υποχρεώσεις Δήμων, νομικών προσώπων και Δημοτικών Επιχειρήσεων ανέρχονται σε 42 εκ. ευρώ) με στόχο την ελάττωση των τοκοχρεολυσίων του (τα μηνιαία τοκοχρεολύσια αυτήν την περίοδο ξεπερνούν τις 600.000 ευρώ).

Εκμεταλλευόμενοι τις τελευταίες ευεργετικές διατάξεις του νόμου 3943/2011/ΦΕΚ66/31.03.2011 με επιμήκυνση του χρέους του και μια περίοδο χάριτος, ο Δήμος μπορεί να ξαναγίνει βιώσιμος και παραγωγικός, αφήνοντας πίσω του μια χαμένη δεκαετία.

«Ναι»

στην εξυγίανση, καμία έκπτωση στις υπηρεσίες

Του Νίκου Χαρδαλιά, δημάρχου Βύρωνα

Στην κατηγορία των «κόκκινων» δήμων συμπεριέλαβε το Δήμο Βύρωνα –με χρέη άνω του 150% σε σχέση με τα ετήσια τακτικά έσοδά του– ο τέως υπουργός Εσωτερικών Γ. Ραγκούσης, ανακοινώνοντας τα χρέη 58 δήμων της χώρας, οι οποίοι μπαίνουν σε πρόγραμμα εξυγίανσης «μνημονιακού» τύπου. Ο δήμος μας δεν προέκυψε με παρθενογένεση τα τελευταία χρόνια και κλήθηκε να διαχειριστεί δύσκολες οικονομικές καταστάσεις, που αφορούσαν σε κακές διαχειρίσεις του παρελθόντος. Ο Δήμος Βύρωνα, όμως, πλέον δεν χρωστάει ούτε σε ασφαλιστικά ταμεία, ούτε στο ελληνικό δημόσιο, ούτε σε εργαζομένους. Έχει πλήρη ασφαλιστική και φορολογική ενημερότητα εδώ και αρκετά χρόνια και το 2008 και το 2009 έκλεισε με θετικούς ισολογισμούς! Παρ'αυτά δεν υπάρχει ιδιωτική ή δημόσια οικονομική μονάδα χωρίς χρέη. Η δε αύξησή τους τα τελευταία χρόνια οφείλεται στους κάτωθι παράγοντες:

Τη μείωση των ΚΑΠ, καθώς και την παρακράτηση και μη απόδοση από την κυβέρνηση των θεσμοθετημένων πόρων των ΟΤΑ στους δήμους. Μόνο για το 2010 η τακτική επιχορήγηση ήρθε μειωμένη στο δήμο μας σε σχέση με το 2009 κατά 2.458.610,95 ευρώ!..

Τη δραστηική μείωση των επιχορηγήσεων επενδυτικών προγραμμάτων (ΣΑΤΑ, Θησέας κ.λπ). Την ανάληψη των χρεών της Δημοτικής Επιχείρη-

σης από το δήμο, με τη σύναψη συμβάσεων μακροπρόθεσμου δανεισμού, έτσι ώστε να μην έχει την οποιαδήποτε οφειλή σε ασφαλιστικά ταμεία και στο ελληνικό δημόσιο. Τη μεταφορά σημαντικού μέρους του προσωπικού της Δημοτικής Επιχείρησης στο δήμο, άρα και την αύξηση των ανελαστικών δαπανών. Τους μειωμένους ΚΑΠ λόγω μη απογραφής των κατοίκων στον τόπο κατοικίας τους, που έχει αποτέλεσμα ο δήμος μας να παρέχει υπηρεσίες σε 135.000 και πλέον κατοίκους και να επιχορηγείται από το κράτος και τους ΚΑΠ μόλις για τους 61.000, με αποτέλεσμα τα τελευταία 10 χρόνια να έχουν χαθεί για την πόλη μας πάνω από 80 εκατ. ευρώ, ενώ οι υποχρεώσεις αυξάνονται συνεχώς.

Ο συνυπολογισμός των μακροπρόθεσμων υποχρεώσεων του δήμου μας στο διηνεκές (!) και η αντιστοίχισή τους με τα ετήσια τακτικά έσοδα του 2010 είναι πέρα από κάθε λογιστική και οικονομική θεωρία.

Πώς είναι δυνατόν να προστίθενται όλες οι υποχρεώσεις ενός δήμου για τα επόμενα 25 χρόνια (δανειακές και τοκοχρεολυτικές δόσεις, οφειλές προς τρίτους κ.ο.κ.) και να διαιρούνται διά τα τακτικά έσοδά του κατά το 2010 (έτος περικοπών και μείωσης όλων των επιχορηγήσεων); Πώς γίνεται να θεωρούνται υποχρεώσεις των δήμων όλα τα χρέη παρελθόντων οικονομικών ετών, όταν πολλά από αυτά

αφορούν υποχρεώσεις προς τους εργολάβους του ιδίου του κράτους (Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, «Θησέας» κ.ο.κ.); Αν το υπουργείο –ως ώφειλε– δεν συμπεριελάμβανε τα μακροπρόθεσμα χρέη του δήμου μας για να προσδιορίσει το ποσοστό χρέωσης, τότε αυτό θα ήταν 73% και όχι 150%, κατατάσσοντάς τον στους «πράσινους» και εξαιρώντας τον από οποιοδήποτε πρόγραμμα αυστηρού δημοσιονομικού ελέγχου ή επιτήρησης. Πόσω μάλλον όταν ο δήμος μας δεν θεωρείται υπερχρεωμένος, μιας και έχει τη δυνατότητα να συνάψει νέα δάνεια με στόχο την αποπληρωμή των προμηθευτών, διότι η σχέση τοκοχρεολυσίων και τακτικών εσόδων ανέρχεται σε 8%, ποσοστό πολύ κάτω από το όριο του 20% που προβλέπει ο νόμος 3852/2010 και η κυβέρνηση.

Αφού γι' άλλη μια φορά διατυπώσουμε δημόσια την έκπληξη και τη διαφωνία μας με την πρωτοφανή μεθοδολογία του υπουργείου Εσωτερικών, την οποία και θεωρούμε έωλη και απαράδεκτη, ξεκαθαρίζουμε προς πάσα κατεύθυνση ότι είμαστε έτοιμοι να στηρίξουμε την οποιαδήποτε προσπάθεια εξυγίανσης και ορθολογικής διαχείρισης των οικονομικών του δήμου μας, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει την όποια διαπραγμάτευση τόσο της επενδυτικής πορείας του όσο και τον κοινωνικό χαρακτήρα των υπηρεσιών που προσφέρει στους πολίτες.

Κληρονομήσαμε χρέη, αλλά η «λογιστική λογική» οδηγεί σε σπασμωδικές λύσεις

Του Στάθη Κουσουρνά, δημάρχου Ρόδου

Ο νέος Δήμος Ρόδου αποτελεί τη συνένωση δέκα δήμων, ανόμοιων μεταξύ τους τόσο ως προς τη γεωοικονομική τους θέση όσο και ως προς τις ανάγκες τους. Υπήρχαν σημαντικές διαφορές μεταξύ τους. Άλλη φυσιογνωμία έχει η πόλη της Ρόδου, που είναι τουριστικός πόλος με ανάλογες υποδομές, άλλη φυσιογνωμία έχουν τα χωριά της ορεινής Ρόδου, που αποτελούσαν τους Δήμους Αταβύρου και Καμείρου, όπου οι κάτοικοί τους έχουν άλλες δραστηριότητες.

Αυτές οι διαφορές αποτυπώνονται στην οικονομική φυσιογνωμία τους, ενώ και τα οικονομικά ανοίγματα είναι ανάλογα τις περισσότερες φορές με το μέγεθος των πρώην δήμων. Ο παράγοντας που οδήγησε στη διόγκωση των χρεών κάποιων δήμων στο

νησί της Ρόδου είναι κυρίως ο τρόπος λειτουργίας των διοικήσεων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης έως σήμερα. Μέχρι να «χτυπήσει την πόρτα» της χώρας μας η οικονομική κρίση επικρατούσε η αντίληψη –και σε άτομα που ασχολούνταν με την Αυτοδιοίκηση– ότι «το Δημόσιο δεν χρεοκοπεί». Αυτό οδήγούσε σε μια πιο χαλαρή αντιμετώπιση των οικονομικών σε συνάρτηση με τις ανάγκες των πολιτών και τις παρεχόμενες υπηρεσίες από το Δημόσιο προς τους πολίτες. Η πραγματικότητα, δυστυχώς, μας προσγείωσε απότομα και οδυνηρά.

Στην πρόσφατη καταγραφή του υπουργείου Εσωτερικών, που αποτελεί μια πρώτη εκτίμηση της οικονομικής κατάστασης των δήμων, ο Δήμος Ρόδου εμφανίζεται στις πρώτες θέσεις των πιο χρεωμένων δήμων. Η αλήθεια σχετικά με τον «υπερχρεω-

μένο Δήμο Ρόδου» είναι διαφορετική από την εικόνα που έχει σχηματιστεί. Θα πρέπει να ορίσουμε τι ακριβώς είναι χρέος. Φαίνεται απλό, αλλά δεν είναι. Έχουν προσμετρηθεί στο συνολικό χρέος του ενιαίου δήμου τα χρέη που είχαν κάποιοι από τους συνενωμένους δήμους μεταξύ τους. Επίσης, έχουν συνυπολογιστεί παλαιά χρέη, εκ των οποίων κάποια από αυτά δεν είναι πλέον απαιτητά για διάφορους λόγους. Τέλος, έχουν συνυπολογιστεί ως χρέη δαπάνες του δήμου από συγχρηματοδοτούμενα έργα.

Όσον αφορά τον προσδιορισμό ενός δήμου ως «υπερχρεωμένου», θα πρέπει να ληφθούν υπόψη δύο παράμετροι: Η μία είναι το ύψος του πραγματικού χρέους, δηλαδή το σύνολο των απαιτητών οφειλών μειωμένων κατά το ύψος αναμενόμενων εισπράξεων από τις οφειλές τρίτων προς το δήμο.

Η δεύτερη σημαντική παράμετρος είναι η χρεολυτική ικανότητα. Το κατά πόσον η οικονομική κατάσταση επιτρέπει τη σταδιακή αποπληρωμή του χρέους.

Τα παραπάνω είναι στο πνεύμα του νόμου της πρόσφατης Διοικητικής Μεταρρύθμισης και βάσει αυτού προκύπτει η διαδικασία για να ενταχθεί ένας δήμος στο πρόγραμμα εξυγίανσης.

Ειδικότερα σε ό,τι αφορά το Δήμο Ρόδου, που κληρονόμησε τα χρέη και τις υποχρεώσεις των δέκα πρώην δήμων, είναι αναμενόμενο να προκύπτει ένα συνολικό χρέος πραγματικά υψηλό σε απόλυτα νούμερα. Από την άλλη, όμως, έχουμε τις προϋποθέσεις αποπληρωμής, κάτι που αποτυπώνεται και στον προϋπολογισμό που καταθέσαμε και που ψηφίστηκε από το Δημοτικό Συμβούλιο. Σ' αυτόν τον προϋπολογισμό περιγράφονται απόλυτα τα έσοδα και τα έξοδα του δήμου που είναι ισοσκελισμένα και με πρόβλεψη ενός μικρού αποθεματικού. Είναι ένας προϋπολογισμός μετρημένος, που ολοκληρώνει τα έργα των συνενωμένων δήμων, καλύπτει τις ανάγκες μας για φέτος και προβλέπει την έναρξη σημαντικών έργων με χρηματοδότηση από τα διαθέσιμα επιχειρησιακά προγράμματα.

Το αν τελικά θα ενταχθούμε ή όχι στο πρόγραμμα εξυγίανσης θα προκύψει από την ανάλυση των οικονομικών του δήμου μας, αλλά κυρίως από το

ίδιο το πρόγραμμα εξυγίανσης, το οποίο δεν έχει ακόμη καθοριστεί.

Σε κάθε περίπτωση εμείς επιχειρούμε ήδη το «νοικοκύρεμα» του ενιαίου δήμου. Εχουμε περικόψει δαπάνες που δεν αφορούν άμεσα τον πολίτη, ενώ παράλληλα εξορθολογίζουμε τις υπόλοιπες δαπάνες μας. Υπάρχουν, όμως, κάποιες «κόκκινες γραμμές» στο πού και πώς γίνεται εξοικονόμηση. Και αυτές τις «κόκκινες γραμμές» τις καθορίζουν οι υπηρεσίες που οφείλει ο δήμος να παρέχει στους πολίτες του, στις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου και στους πολυπληθείς επισκέπτες του. Αυτές τις «κόκκινες γραμμές» καταφέραμε, παρά τις φήμες για «υπερχρεωμένο Δήμο που τελεί υπό καθεστώς επιτήρησης», να μην τις υπερβούμε. Χρηματοδοτούνται το πρόγραμμα τουριστικής προβολής και το πρόγραμμα περιβαλλοντικής προστασίας.

Οι ανησυχίες όμως υπάρχουν, κυρίως λόγω της γενικότερης κατάστασης της χώρας. Αν για τη Ρόδο τα πράγματα είναι κάπως καλύτερα, για την εθνική οικονομία η κατάσταση είναι εξαιρετικά κρίσιμη και δύσκολη.

Θέλω να πιστεύω ότι αυτό δεν θα οδηγήσει σε σπασμωδικές ενέργειες και «λύσεις» που αντιμετωπίζουν προσωρινά το ταμειακό πρόβλημα της χώρας, δημιουργώντας όμως ανυπερβλήτα προβλήματα στον έτερο θεσμό του κράτους, αυτόν της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Αναφέρομαι στις εισηγήσεις που ξέρουμε ότι κατά καιρούς κάνουν υπηρεσιακοί παράγοντες στην πολιτική ηγεσία της χώρας, ορμώμενοι από μια «λογιστική» λογική, όπου ισοπεδώνονται οι ιδιαιτερότητες του κάθε τόπου, δεν υπολογίζονται οι αντικειμενικές δυσκολίες, αλλά και οι διαφορετικές αναπτυξιακές στοχεύσεις τους. Ευτυχώς, η πολιτική ηγεσία μέχρι στιγμής δεν έχει παρασυρθεί σε τέτοιες επικίνδυνες ατραπούς.

Σήμερα, όμως, αντιμετωπίζουμε ένα σοβαρό θέμα και μια άσχημη κατάσταση που δημιουργείται με το περίφημο 75% των εσόδων από τις εκποιήσεις της δημόσιας γης που αποδιδόταν στην Αυτοδιοίκηση της Δωδεκανήσου και τώρα οδεύει προς την εξόφληση του δημοσίου χρέους. Εδώ η πολιτεία ξέφυγε από την ηθική των πραγμάτων, καθώς είναι προφανώς άδικο η τοπική κοινωνία να μην ωφελείται καθόλου από τη δημόσια γη της περιοχής της. Ιδιαίτερα, μάλιστα, όταν το σύνολο σχεδόν της δημόσιας περιουσίας στα Δωδεκάνησα αποτελεί κληροδότημα των προγόνων μας, που κατέληξε στο ελληνικό δημόσιο λόγω της ιταλοκρατίας και της φασιστικής διακυβέρνησης της εποχής εκείνης. Ο δήμος εκφράζει την αντίθεσή του σε κάθε μέτρο που αφαιρεί πόρους από την τοπική κοινωνία. Μαζί με τα Επιμελητήρια της Δωδεκανήσου, που έχουν ξεσηκωθεί, θα αγωνιστούμε για την επίτευξη ρυθμίσεων, ώστε να ωφεληθεί από τις όποιες εκποιήσεις γίνουν και η τοπική οικονομία.

Καταστροφική για την Τ.Α. η λύση του Προγράμματος Εξυγίανσης

Του Λάзарου Μαλούτα, δημάρχου Κοζάνης

Χωρίς αμφιβολία η πατρίδα μας τον τελευταίο ενάμιση χρόνο διέρχεται μια πολύπλευρη κρίση.

Μια κρίση που ξεκίνησε ως οικονομική, έχει όμως μετεξελιχθεί σε βαθιά κοινωνική και πολιτική.

Η κατάσταση αυτή δεν αφήνει ανεπηρέαστη και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τόσο σε οικονομικό όσο και σε πολιτικό επίπεδο. Θυμίζω το πρόσφατο ποσοστό αποχής στις αυτοδιοικητικές εκλογές.

Στην οικονομική της διάσταση η κρίση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει ελάχιστη συνεισφορά στην κρίση χρέους της πατρίδας μας, αφού η συμμετοχή της στην οικονομική δραστηριότητα είναι ελάχιστη, συγκρινόμενη με την αντίστοιχη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Αυτοδιοίκησης.

Η κατάσταση αυτή, βέβαια, δεν ση-

μαίνει ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν πρέπει να συστρατευθεί στη γενικότερη κατεύθυνση περιορισμού ελλειμμάτων και εξορθολογισμού της δραστηριότητάς της. Στην κατεύθυνση αυτή η αντίληψη ότι ο χρήστης υπηρεσιών της Αυτοδιοίκησης πρέπει να αναλαμβάνει και μέρος του κόστους παραγωγής των υπηρεσιών πρέπει να αποτελέσει κανόνα.

Η αποτύπωση των οικονομικών της Αυτοδιοίκησης από το υπουργείο Εσωτερικών το προηγούμενο διάστημα είναι άδικη για την Αυτοδιοίκηση. Ιδίως για την Αυτοδιοίκηση εκείνη της ευθύνης, που ο όποιος δανεισμός της δεν τροφοδοτούσε λειτουργικά ελλείμματα αλλά αναπτυξιακές πρωτοβουλίες.

Στη Δυτική Μακεδονία, στο Δήμο Κοζάνης, όπου οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης ήταν ορατές χρόνια πριν,

κάναμε τη συνειδητή επιλογή ο δήμος ν' αναλάβει πρωταγωνιστικό ρόλο στην προσπάθεια για ανάπτυξή του τόπου. Υλοποιήσαμε τα προηγούμενα χρόνια ένα τεράστιο επενδυτικό έργο με πόρους του Γ' ΚΠΣ, με προϋπολογισμό που ξεπερνά τα 86 εκατομμύρια ευρώ. Ήδη υλοποιούμε στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ (παρά την τεράστια υστέρηση του προγράμματος) έργα προϋπολογισμού άνω των 30 εκατομμυρίων ευρώ. Το επενδυτικό αυτό έργο είχε προϋπόθεση το κόστος ωρίμανσης έργων, το κόστος μελετών, το κόστος απαλλοτριώσεων και το κόστος αγοράς ακινήτων που καλύφθηκαν από ίδιους πόρους.

Η εικόνα, όμως, που αποτυπώθηκε από το υπουργείο Εσωτερικών είναι και παραπλανητική, αφού θεωρεί ως χρέος συμβάσεις χρηματοδοτούμε-

νων έργων, ενώ αποσιωπούνται οι αναγνωρισμένες υποχρεώσεις του κράτους προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση, που είχαν ψηφιστεί με νόμο από τη Βουλή.

Η παραπλανητική αυτή αποτύπωση οδήγησε στην καταστροφική υπουργική απόφαση που καθορίζει τη διαδικασία για την εξασφάλιση της ισοσκέλισης του προϋπολογισμού των ΟΤΑ.

Καταστροφική, γιατί οδηγεί σε ύψη δανεισμού που είναι σχεδόν αδύνατον να εξασφαλιστούν από το χρηματοπιστωτικό σύστημα της πατρίδας μας, που όλοι ξέρουμε σε τι κατάσταση βρίσκεται. Καταστροφική, γιατί ο υψηλός δανεισμός συνεπάγεται υψηλά χρεολύσια που είναι αδύνατον να εξυπηρετηθούν, χρεολύσια που θα οδηγήσουν σε βαθιά κρίση τα οικονομικά των ΟΤΑ. Καταστροφική, γιατί μέσω του ειδικού προγράμματος εξυγίανσης οδηγεί σε ακόμα μεγαλύτερη εξάρτηση-υποδούλωση της Αυτοδιοίκησης στο κράτος.

Δεν ισχυρίζομαι ότι η Αυτοδιοίκηση δεν πρέπει να συστρατευθεί στην κατεύθυνση που χαράσσει η πολιτεία για τον περιορισμό των ελλειμμάτων. Δεν ισχυρίζομαι ότι για την προσαρμογή αυτή δεν χρειάζεται η βοήθεια της πολιτείας. Ομως αυτή πρέπει να είναι πραγματική βοήθεια και όχι θηλιά στο λαιμό της Αυτοδιοίκησης.

Στην κατεύθυνση αυτή και στη λογική της υπουργικής απόφασης για την ισοσκέλιση του προϋπολογισμού των ΟΤΑ, διατυπώνω τις παρακάτω σκέψεις, που θεωρώ ότι θα βοηθήσουν

στην ακριβή αποτύπωση της οικονομικής κατάστασης.

Είναι απαράδεκτο να εγγράφεται το χρηματοδοτούμενο ή συγχρηματοδοτούμενο έργο μόνο στις υποχρεώσεις. Δεν είναι δυνατόν για υποχρεώσεις του «ΘΗΣΕΑ», του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων ή άλλων προγραμμάτων να οδηγούνται οι ΟΤΑ στο δανεισμό. Στο σκέλος των εσόδων πρέπει να εγγράφονται και οι αντίστοιχες υποχρεώσεις των προγραμμάτων σαν έσοδα.

Οι θεσμικά αναγνωρισμένες υποχρεώσεις του κράτους προς την Αυτοδιοίκηση μπορούν και πρέπει να εγγράφονται και σαν έσοδο στον προϋπολογισμό τους, τουλάχιστον για τις τρέχουσες υποχρεώσεις του κράτους. Η ουσιαστική βοήθεια στην Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι ο συμψηφισμός των υποχρεώσεων αυτών με αντίστοιχες υποχρεώσεις προς κράτος και ασφαλιστικά ταμεία ή με εκχώρηση των υποχρεώσεων αυτών του κράτους προκειμένου να δανειοδοτηθεί η Αυτοδιοίκηση για αποπληρωμή υποχρεώσεων.

Σε συνέχεια της παραπάνω προσέγγισης και του άνισου τρόπου που αντιμετωπίζονται οι ΟΤΑ επισημαίνεται η υποχρέωση εγγραφής στον προϋπολογισμό του συνόλου των υποχρεώσεων προς ασφαλιστικά ταμεία και όχι του ποσού που είναι πληρωτέο την τρέχουσα κρίση. Τι νόημα έχουν οι ρυθμίσεις των υποχρεώσεων, όταν στο επίπεδο του προϋπολογισμού αντιμετωπίζο-

νται κατ' αυτόν τον τρόπο;

Τη δανειοδότηση των δήμων για το υπόλοιπο ποσό που απαιτείται για την ισοσκέλιση του προϋπολογισμού τους από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων με ευνοϊκούς όρους και για χρονικό διάστημα που θα εξασφαλίζει την ομαλή αποπληρωμή του. Η εξασφάλιση βιώσιμου χρέους πρέπει να είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη σύναψη του δανείου και προσδιοριστικός παράγοντας του ύψους του.

Η κατ' αυτόν τον τρόπο αντιμετώπιση της ισοσκέλισης του προϋπολογισμού συνιστά ουσιαστική βοήθεια στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Εξασφαλίζει την πλήρη και ακριβή αποτύπωση της οικονομικής κατάστασης των ΟΤΑ.

Διασφαλίζει τον αναπτυξιακό ρόλο των ΟΤΑ, που τόσο έχει ανάγκη η ελληνική περιφέρεια.

Η βοήθεια αυτή στην Αυτοδιοίκηση μπορεί να συνδυαστεί –αν είναι απαραίτητο– και με διαδικασίες, δικλείδες ασφαλείας που δεν θα επιτρέπουν το χωρίς μέτρο δανεισμό. Αν και η τραπεζική αγορά από μόνη της αποτρέπει τέτοιου είδους επιλογές, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων μπορεί να αποτελέσει συνεργάτη-σύμβουλο τόσο της Αυτοδιοίκησης όσο και της πολιτείας. Οπως επίσης και με τη συναίνεση με αυστηρούς χρηματοοικονομικούς όρους στη συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων μπορεί να συμβάλει στην επιζητούμενη ανάπτυξη από όλους τους φορείς του τόπου μας.

Ωρες ευθύνης και ελπίδας για τον Πειραιά

Του Βασίλη Μιχαηλιάκου, δημάρχου Πειραιά

Από την πρώτη στιγμή που αναλάβαμε είχαμε να απαντήσουμε ως νέα δημοτική αρχή σ' ένα καίριο ερώτημα, που για μένα ήταν κομβικό ζήτημα. Αυτό ήταν: τι Πειραιά θέλουμε, τι πόλη ονειρευόμαστε; Εναν Πειραιά που απλώς θα σέρνεται και θα επιβιώνει μέσα σ' ένα μίζερο κλίμα ή έναν Πειραιά βιώσιμη πόλη, που θα αναπτύσσεται και θα γεννά ξανά την ελπίδα και το χαμόγελο στους κατοίκους και στους επισκέπτες του.

Γνωρίζοντας κανείς τα συσσωρευμένα για χρόνια προβλήματα της πόλης, ο εύκολος δρόμος θα ήταν να επιλέξουμε την πρώτη κατεύθυνση. Αυτή του συμβιβασμού και της λογικής να μη σπάσουμε αυγά και να τα έχουμε μ' όλους καλά, επιβιώνοντας και εμείς, όπως γίνονταν όλες αυτές τις δεκαετίες. Πιστεύω ότι η διαδρομή ζωής μου δεν ταίριαζε και ούτε ταιριάζει σ' αυτές τις «μικρές» λογικές. Ούτε, βέβαια, και οι Πειραιώτες μας επέλεξαν για να συνεχίσουμε να είμαστε «μία από τα ίδια». Σηκώσαμε, λοιπόν, τα μανίκια και από την πρώτη στιγμή βάλαμε στόχο από τη μια να κρατήσουμε ζωντανή την πόλη και από την άλλη ν' αρχίσουμε με πρόγραμμα και σχέδιο να λύνουμε τα χρόνια προβλήματα.

Για να γίνει αυτό έπρεπε να λύσουμε τα πρώτα άμεσα ζητήματα:

Αυτό της καθαριότητας και εκείνο του οικονομικού ζητήματος, που αποτελούσε και αποτελεί, εξαιτίας κυρίως των συμπεριφορών του κράτους απέναντι στο δήμο, μια «βραδυφλεγής βόμβα».

Το πρώτο το πετύχαμε με τη συμμαχία που κάναμε με τους εργαζομένους να το λύσουμε και ο Πειραιάς σήμερα

να είναι αν όχι η πιο καθαρή αλλά μία από τις καθαρότερες πόλεις της Ελλάδας. Μπορεί σήμερα αυτό να φαντάζει εύκολο, αλλά αν ανατρέξουμε στο τι γινόταν πέρυσι και παλιότερα θα μπορέσει κάποιος να δει ότι δεν ήταν τόσο αυτονόητο. Στα οικονομικά του δήμου, παρά τα τεράστια προβλήματα που μας δημιούργησε ο «Καλλικράτης», ένας νόμος που δημιουργήθηκε για να εξυπηρετήσει μόνο τις δάνειες δυνάμεις της χώρας και την τρόικα, καταφέραμε να παραμείνουμε όχι απλώς λειτουργικοί, αλλά σήμερα να μην οφείλουμε ούτε ένα ευρώ στους εργαζομένους. Σε θεσμικό επίπεδο είπαμε και εξηγήσαμε ότι δεν πρόκειται να δεχθούμε το καθεστώς του Μνημονίου στον Πειραιά, στο οποίο επιχείρησε να εντάξει ο τέως υπουργός Εσωτερικών το δήμο. Και αυτό με συγκεκριμένα επιχειρήματα. Οφείλα ως δήμαρχος να βρω τα πραγματικά στοιχεία για το πώς έφτασε ο Πειραιάς σ' αυτό το σημείο. Η αλήθεια είναι ότι το χρέος –το υπέρογκο χρέος– του δήμου οφείλεται σε τοκογλυφικά επιτόκια που επέβαλλε το κράτος για ένα δάνειο που αφορούσε σε μεγάλο ποσοστό του χρέη σε ασφαλιστικές εισφορές. Θέλω να πιστεύω ότι η νέα ηγεσία του υπουργείου να το δει με άλλο μάτι. Αυτό όμως αφορά τη διαχείριση του χθες. Αν θέλουμε πράγματι να κερδίσουμε το αύριο, σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία για τον τόπο, πρέπει να δουλέψουμε στο σήμερα, έχοντας σωστό προγραμματισμό, όραμα, αλλά και πρακτική σκέψη.

Αυτό το σπόρο της ελπίδας με τα παραπάνω χαρακτηριστικά εμείς φυτέψαμε στον Πειραιά. Θέλω να πιστεύω ότι ήδη αυτή η αλλαγή αρχίζει και φαί-

νεται. Νοικοκύρεμα από τη μια αναπτυξιακή προοπτική από την άλλη. Η Ναυτιλία για μας είναι ένα από τα μεγάλα μας όπλα. Γι' αυτό και βρίσκομαι σε διαβούλευση με τους διοργανωτές των «Ποσειδωνίων», ώστε αυτά από τη νέα χρονιά να επιστρέψουν στη φυσική τους έδρα. Ζήτησα από τον πρωθυπουργό να μεταφέρει την έδρα τού υπουργείου Ανάπτυξης από τη στιγμή που ενέταξε σ' αυτό και τη Ναυτιλία, ώστε να δοθεί ένα μήνυμα στις αγορές ότι στον Πειραιά χτυπά η καρδιά της Ναυτιλίας. Είπαμε να παραμείνει ο ΟΛΠ σε δημόσιο έλεγχο, ώστε να μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε άμεση συνεργασία με το Δήμο Πειραιά και τους όμορους δήμους ως αναπτυξιακός βραχίονας.

Μια πόλη, όμως, πρέπει να γίνει και ελκυστική. Ηδη προχωράμε σε μια σειρά δράσεων για την ανάπλαση πλατειών, παραλιών και δίνουμε μεγάλη σημασία στο πράσινο και στο περιβάλλον. Διοργανώσαμε την ανθοκομική έκθεση, κάναμε φεστιβάλ νεολαίας και ανοίγουμε το Βεάκειο Αμφιθέατρο το καλοκαίρι στους ανθρώπους του Πολιτισμού για μια σειρά εκδηλώσεων και δράσεων.

Αυτές οι μικρές αλλαγές στην καθημερινότητα αποτελούν μεγάλες αλλαγές για τη ζωή των πολιτών. Αυτό είναι το δικό μας στοίχημα. Όπως είχε πει και ο πρώτος αστροναύτης Νιλ Άλνταν Αρμστρονγκ «ένα μικρό ανθρώπινο βήμα, ένα άλμα για την ανθρωπότητα». Με προσεκτικά βήματα να δημιουργήσουμε έναν Πειραιά ανθρώπινο και βιώσιμο. Εναν Πειραιά που θα χαμογελά στα παιδιά του με ελπίδα και αισιοδοξία.

Το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων αρωγός στη χρηματοδότηση και την οικονομική εξυγίανση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Του Αλέξανδρου Αντωνόπουλου, προέδρου Τ.Π.Α.

Η πρωτόγνωρη για τα μεταπολεμικά χρόνια οικονομική κρίση που αντιμετωπίζει η χώρα μας αναπόφευκτα οδήγησε στη συρρίκνωση των διαθέσιμων οικονομικών μέσων στους ΟΤΑ. Η κρίση όμως αυτή –σχήμα οξύμωρο– μπορεί να αποτελέσει εφιαλτήριο για την επίλυση χρόνιων προβλημάτων. Ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή έχει ήδη πραγματοποιηθεί με την εφαρμογή του «Καλλικράτη» και τη θέσπιση, μεταξύ άλλων, διαδικασιών και συστημάτων διαφάνειας όσον αφορά τα οικονομικά των ΟΤΑ. Η επόμενη, όμως, σημαντική οικονομική πρόκληση αφορά τη διατήρηση της ομαλής χρηματοδότησής των ΟΤΑ και κυρίως την αντιμετώπιση των προβλημάτων υπερχρέωσης.

Χρηματοοικονομικό πλαίσιο υποστήριξης δήμων

Το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, ανταποκρινόμενο στην κρισιμότητα της οικονομικής συγκυρίας, σε στενή συνεργασία και με το υπουργείο Εσωτερικών, δημιούργησε ένα καινούριο χρηματοδοτικό πλαίσιο για την υποστήριξη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που μεταξύ άλλων αφορά:

α) τη δυνατότητα επιμήκυνσης ή και αναχρηματοδότησης των δανείων που έχει χορηγήσει σε ΟΤΑ με προβλήματα πρόσβασης σε δανεισμό (Ν. 3852/2010, άρθρο 264), καθώς και τα νομικά πρόσωπα και τις επιχειρήσεις αυτών, με ευνοϊκούς όρους,

β) την αναχρηματοδότηση των δόσεων εξυπηρέτησης των δανείων που έχει χορηγήσει σε ΟΤΑ που αντιμετωπίζουν ταμειακά προβλήματα μέχρι την έναρξη εφαρμογής του προγράμματος εξυγίανσης, που προβλέπεται από τον «Καλλικράτη» (Ν. 3870/2010, άρθρο 18), και

γ) τη λήψη δανείων για την ισοσκέλιση προϋπολογισμού (Ν. 3943/2010, άρθρο 49), αλλά και για ληξιπρόθεσμες οφειλές.

Στα αναφερόμενα θα πρέπει να προστεθεί και η συνέχιση της παροχής χρηματοδότησης για έργα, με ιδιαίτερη έμφαση σ' αυτά που συγχρηματοδοούνται από τα ευρωπαϊκά ταμεία.

25ετής επιμήκυνση και ελκυστικά επιτόκια για υπερχρεωμένους δήμους

Ειδικότερα, όσον αφορά τη δυνατότητα επιμήκυνσης ή και αναχρηματοδότησης των δανείων των υπερχρεωμένων ΟΤΑ, το Ταμείο έχει διασφαλίσει ότι κατά προτεραιότητα γι' αυτούς που θα ενταχθούν στο πρόγραμμα εξυγίανσης (Ν. 3852/2010, άρθρο 262), τα δάνειά τους (και των επιχειρήσεών τους και των νομικών τους προσώπων, κατά περίπτωση) θα επιμηκυνθούν ή και θα αναχρηματοδοτηθούν για διάρκεια εξόφλησης μέχρι 25 έτη, με ελκυστικά επιτόκια και ειδικότερους όρους εξυπηρέτησης.

Με τις αναφερόμενες διευθετήσεις, η τοκοχρεολυτική απόσβεση των δανείων θα μειωθεί κατά 50% κατά μέσο όρο, γεγονός που θα απελευθερώσει αντίστοιχα ποσά από τους παρα-

κρατούμενους από το Ταμείο ΚΑΠ. Η ελάφρυνση αυτή, σε συνδυασμό και με το επιχειρησιακό πρόγραμμα εξυγίανσης, εκτιμάται ότι μπορεί να οδηγήσει, στις περισσότερες περιπτώσεις, στην αποκατάσταση των συνθηκών ομαλής οικονομικής λειτουργίας. Στις χρηματοδοτικές δυνατότητες για την εξυγίανση θα πρέπει να προστεθεί και η συνδρομή, κατά περίπτωση, του Λογαριασμού Εξυγίανσης και Αλληλεγγύης, που προβλέπεται από το άρθρο 263 του «Καλλικράτη», και θα διατηρείται στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, το οποίο και θα υποστηρίζει τη λειτουργία του από τεχνικής απόψεως.

15ετής επιμήκυνση για δήμους με οικονομική δυσχέρεια

Πρόσβαση στη δυνατότητα επιμήκυνσης ή και αναχρηματοδότησης διαθέτουν και οι ΟΤΑ (και οι επιχειρήσεις και τα νομικά τους πρόσωπα που αντιμετωπίζουν οικονομική δυσχέρεια) που δεν εντάσσονται στην εξυγίανση, αλλά δεν μπορούν να δανειστούν σύμφωνα με τους όρους του «Καλλικράτη». Η δυνατότητα αυτή αφορά για διάρκεια μέχρι 15 έτη και με απώτερο σκοπό την άμεση εξομάλυνση της οικονομικής τους λειτουργίας. Το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, σε συνεργασία με το υπουργείο Εσωτερικών, έχει θέσει ήδη στη διάθεση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο χρηματοοικονομικής υποστήριξης, το οποίο μπορεί να αντιμετωπίσει ιδιαίτερα αποτελεσματικά τις επιτακτικές οικονομικές ανάγκες της.

Περισσότεροι οι Έλληνες στα συσσίτια δήμων και Εκκλησίας

Ο κατάλογος των ανθρώπων που αδυνατούν να ανταποκριθούν σε στοιχειώδεις ανάγκες, όπως είναι το καθημερινό φαγητό, και καταφεύγουν στις ουρές των συσσιτίων για να το εξασφαλίσουν διαρκώς μεγαλώνει. Τα χαρακτηριστικά που ίσχυαν μέχρι πρότινος, όσον αφορά την ανθρωπογεωγραφία τους (μετανάστες, άστεγοι, χρήστες ουσιών, αλκοολικοί, πρώην φυλακισμένοι, άτομα με ψυχικά προβλήματα, θύματα trafficking –γυναίκες παιδιά– κ.λπ.) άλλαξαν, με την είσοδο ανέργων, χαμηλοσυνταξιούχων, μονογονεϊκών οικογενειών, ανθρώπων που έχασαν την επιχείρησή τους, το σπίτι τους, άπορων οικογενειών ή ανθρώπων των οποίων ο μικρός μισθός δεν επαρκεί για να συντηρήσουν στοιχειωδώς τα εξαρτημένα μέλη της οικογένειάς τους.

Ο ισχυρός καταλύτης της νέας κοινωνικής πραγματικότητας είναι οι νεόπτωχοι Έλληνες και οι Έλληνες στα όρια της φτώχειας.

Καθημερινά καταγράφονται νέες περιπτώσεις ατόμων που καταφεύγουν για βοήθεια στους δήμους, στην Εκκλησία, στις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις ή στα γεύματα που διοργανώνουν Κινήσεις Πολιτών. Ωστόσο, γενική διαπίστωση είναι ότι οι αφανείς πτωχοί είναι κατά πολύ περισσότεροι. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι ενεργά παρούσα και στο ευαίσθητο αυτό κομμάτι, της στήριξης των ευπαθών κοινωνικών ομάδων αλλά και των μεταναστών.

Δήμοι σε πολλές περιοχές της χώρας, όπως για παράδειγμα Αθήνα, Λάρισα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα κ.α., αναγνωρίζοντας και καταγράφοντας τις ανάγκες και τα αιτήματα πολιτών, λειτουργούν δράσεις, με τη μορφή συσσιτίων, διάθεσης τροφίμων και ειδών πρώτης ανάγκης από τις τράπεζες τροφίμων και άλλων ειδών που διαθέτουν, σε ημερήσια βάση ή σε τακτές ημερομηνίες αποστολής φαγητού στο σπίτι σε ανήμπορα μοναχικά άτομα. Επιπλέον στο διάστημα των τελευταίων μηνών και άλλοι δήμοι της χώρας, όπως για παράδειγμα ο Δήμος Ιωαννιτών, βλέποντας το κύμα των αναγκών να διογκώνεται και κοινωνικές ομάδες των περιοχών τους να ασφυκτιούν οικονομικά προετοιμάζονται για τη λειτουργία συσσιτίων.

Οι ανάγκες αναφορικά με τους αστέγους και τους φτωχούς είναι τεράστιες στο Δήμο Αθηναίων, όπου από το Κέντρο Υποδοχής και Αλληλεγγύης του Δήμου σιτίζονται 3.500 άτομα την ημέρα. Παράλληλα, ο δήμος σχεδιάζει την αποκέντρωση των κοινωνικών υπηρεσιών, με στόχο την αποσυμφόρηση του κέντρου, ενώ για το άμεσο μέλλον σχεδιάζονται συσσίτια σε επτά δημοτικές κοινότητες με την αρωγή και της Εκκλησίας.

Το προφίλ των σιτιζομένων

Στην Αθήνα, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία που προκύπτουν από έρευνα που έγινε για λογαριασμό της ΜΚΟ «Αποστολή της Εκκλησίας της Ελλάδας», η συμμετοχή στα συσσίτια αυ-

ξήθηκε τους τελευταίους μήνες κατά 40%, με τους Έλληνες να είναι συντριπτικά περισσότεροι από τους μετανάστες.

Καθημερινά μοιράζονται 10.000 μερίδες φαγητού σε 5.000 ανθρώπους, από τους οποίους 2.414 είναι άνδρες, 2.312 γυναίκες και 274 παιδιά.

Το 60% είναι Έλληνες και ακολουθούν μετανάστες από αφρικανικές χώρες (16,6%), χώρες της πρώην Ανατολικής Ευρώπης (13,8%) και ασιατικές χώρες (9,6%). Οι μισοί είναι ηλικίας μεγαλύτερης των 50 ετών (2.548 άτομα), ενώ αμέσως μετά είναι τα άτομα ηλικίας από 31 έως 50 ετών (1.574 άτομα).

Οι διαρκώς πολλαπλασιαζόμενες ανάγκες δημιούργησαν και άλλες δράσεις που περιλαμβάνουν μηνιαία αποστολή δεμάτων φαγητού που προορίζονται για ελληνικές οικογένειες που ζουν στα όρια της φτώχειας.

Αν και σ' αυτές τις δράσεις πρωταγωνιστούν οικογένειες από το κέντρο της πρωτεύουσας, με ποσοστό 65,5%, έχουν ενταχθεί πλέον και οικογένειες από περιοχές όπως το Χαλάνδρι, η Αγία Παρασκευή, ο Χολαργός, το Νέο Ψυχικό, η Ηλιούπολη, το Γαλάτσι κ.λπ. Σε όλη την υπόλοιπη Ελλάδα στα ημερήσια συσσίτια διανέμονται 250.000 μερίδες φαγητού.

Η συνεργασία Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Εκκλησίας, Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, Συλλόγων και Φορέων αμβλύνει το πρόβλημα σε χιλιάδες άτομα, όμως εκείνοι που μπαίνουν στον κύκλο της φτώχειας πολλαπλασιάζονται.

Σημαντικότερο το πρόβλημα στην Αθήνα και γενικότερα την Αττική

Διαστάσεις επιδημίας το φαινόμενο των «λουκέτων»

Τα ύματα της κρίσης δεν είναι μόνο τα μικρά καταστήματα. Όταν κλείνει μια επιχείρηση την ακολουθούν και άλλες όμορες.

Στα αστικά κέντρα της περιφέρειας τα εμπορικά αντέχουν περισσότερο, ενώ στο κέντρο της Αθήνας κατεβάζουν ρολά όχι μόνον επιχειρήσεις υποβαθμισμένων περιοχών, αλλά και καταστήματα που βρίσκονται σε μεγάλους και ακριβούς εμπορικούς δρόμους, όπως η Ερμού και η Σταδίου.

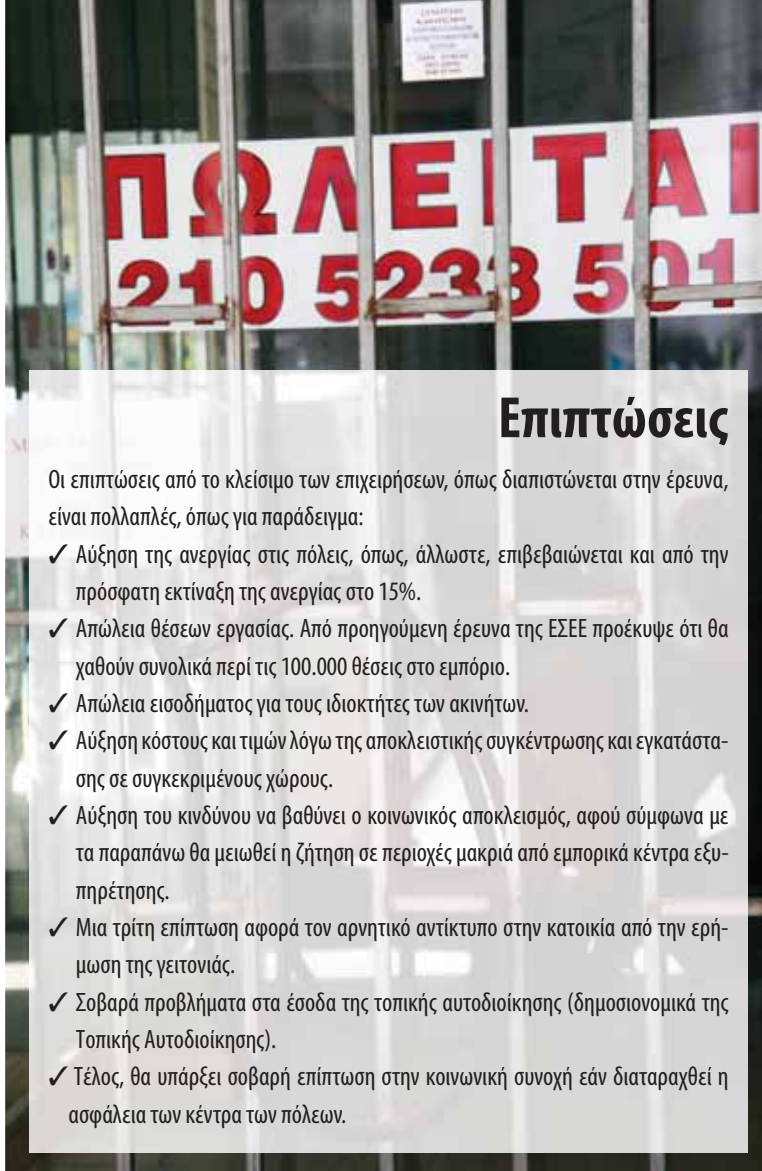
Αυτά είναι μερικά από τα συμπεράσματα που προκύπτουν από τη συγκριτική έρευνα του **Ινστιτούτου Εμπορίου και Ερευνών**, η οποία δημοσιεύθηκε το πρώτο 15ήμερο του Απριλίου του 2011. Τα νεότερα στοιχεία συγκρίνονται με εκείνα που είχαν ληφθεί τον Αύγουστο του 2010.

Μεταξύ άλλων στην έρευνα υπογραμμίζεται ότι η κατάσταση στις περιοχές της περιφέρειας είναι πιο αισιόδοξη από την κατάσταση που επικρατεί στα μεγάλα αστικά κέντρα, κυρίως σε σύγκριση με την Αθήνα.

Ο ρυθμός αύξησης του αριθμού των επιχειρήσεων που κλείνουν είναι χαμηλός, ενώ σε πολλές περιπτώσεις ένας σημαντικός αριθμός των λουκέτων της περιόδου του Αυγούστου έχουν ήδη αντικατασταθεί από νέες επιχειρήσεις.

Σε πόλεις της περιφέρειας οι κεντρικοί εμπορικοί δρόμοι αντιστέκονται σθεναρά, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι στο σύνολο των εμπορικών δρόμων της εκάστοτε πόλης η αναλογία είναι μικρότερη σε σύγκριση με την Αθήνα. Η παραπάνω διαπίστωση οφείλεται στις ιδιαιτερότητες που έχει η εμπορική επιχειρηματικότητα σε πόλεις της περιφέρειας, η οποία στηρίζεται κυρίως στον οικογενειακό χαρακτήρα των επιχειρήσεων.

Η κατάσταση του κέντρου της Αθήνας εξακολουθεί να είναι ιδιαίτερα κρίσιμη, αφού το ποσοστό των κλειστών επιχειρήσεων αυξήθηκε στο 23,4% από 17% που ήταν τον Αύγουστο του 2010. Κρισιμότερη παρουσιάζεται η κατάσταση στην οδό Σταδίου, όπου καταγράφεται το υψηλότερο ποσοστό κλειστών καταστημάτων, σε ποσοστό 33,8% περίπου. Ακολουθεί η οδός Ακαδημίας, με ποσοστό κλειστών καταστημάτων που φτάνει το 24,6%, ενώ στην Ερμού η αναλογία φτάνει στο 24,3%.

Επιπτώσεις

Οι επιπτώσεις από το κλείσιμο των επιχειρήσεων, όπως διαπιστώνεται στην έρευνα, είναι πολλαπλές, όπως για παράδειγμα:

- ✓ Αύξηση της ανεργίας στις πόλεις, όπως, άλλωστε, επιβεβαιώνεται και από την πρόσφατη εκτίναξη της ανεργίας στο 15%.
- ✓ Απώλεια θέσεων εργασίας. Από προηγούμενη έρευνα της ΕΣΕΕ προέκυψε ότι θα χαθούν συνολικά περί τις 100.000 θέσεις στο εμπόριο.
- ✓ Απώλεια εισοδήματος για τους ιδιοκτήτες των ακινήτων.
- ✓ Αύξηση κόστους και τιμών λόγω της αποκλειστικής συγκέντρωσης και εγκατάστασης σε συγκεκριμένους χώρους.
- ✓ Αύξηση του κινδύνου να βαθύνει ο κοινωνικός αποκλεισμός, αφού σύμφωνα με τα παραπάνω θα μειωθεί η ζήτηση σε περιοχές μακριά από εμπορικά κέντρα εξυπηρέτησης.
- ✓ Μια τρίτη επίπτωση αφορά τον αρνητικό αντίκτυπο στην κατοικία από την ερήμωση της γειτονιάς.
- ✓ Σοβαρά προβλήματα στα έσοδα της τοπικής αυτοδιοίκησης (δημοσιονομικά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης).
- ✓ Τέλος, θα υπάρξει σοβαρή επίπτωση στην κοινωνική συνοχή εάν διαταραχθεί η ασφάλεια των κέντρα των πόλεων.

Η κρίση έφερε πτώση 22% στα έσοδα του Δήμου Αθηναίων

Σύμφωνα με στοιχεία του Δήμου Αθηναίων, τα οποία παρουσιάστηκαν από τη δημοτική αρχή κατά τη διάρκεια της συζήτησης του προϋπολογισμού για το 2011, τα έσοδα από τα ανταποδοτικά τέλη θα παρουσιάσουν μείωση 22% περίπου κατά το τρέχον έτος. Η ραγδαία αυτή πτώση καταγράφεται ήδη στα έσοδα του πρώτου εξαμήνου και οφείλεται κατά κύριο λόγο σε δύο βασικούς

παράγοντες. Πρώτον, στην αδυναμία αρκετών πολιτών να πληρώσουν τους λογαριασμούς ηλεκτρικού ρεύματος –μέσω των οποίων εισπράττονται και τα δημοτικά τέλη– και, δεύτερον, στο κλείσιμο επιχειρήσεων οι οποίες έχουν, επίσης, ανεξόφλητους λογαριασμούς ηλεκτρικού ρεύματος.

Ανταλλακτική οικονομία στην κοινωνία των ανθρώπων

Η ανταλλακτική οικονομία είναι εδώ με την α-χρήματη ανταλλαγή χρόνου, υπηρεσιών, αγαθών. Με ρίζες βαθιές, που φθάνουν πολύ πίσω στην ιστορία των ανθρώπινων κοινωνιών, όχι μόνον είναι παρούσα, αλλά γνωρίζει και μεγάλη απήχηση, δίνοντας μια άλλη οπτική απ' αυτή του κόσμου του χρήματος και διεξόδους στους δύσκολους καιρούς της οικονομικής κρίσης. Εμπεριέχει στίγματα μιας άλλης οικονομίας και τα συστατικά που τη «θρέφουν» είναι η ισότητα, η συλλογικότητα, η αλληλεγγύη και η συνεργασία. Στηρίζεται στις υγιείς ανθρώπινες σχέσεις και επειδή δεν είναι μετατρέψιμη δεν μπορεί να παρασυρθεί από τη γενικότερη οικονομική συγκυρία και κρίση.

Τα απαραίτητα «προσόντα» συμμετοχής είναι ο διαθέσιμος χρόνος, το ταλέντο, η φαντασία και κυρίως το μεράκι. Στη χώρα μας η ανταλλακτική οικονομία έχει «απλώσει δίκτυα» σε πολλές πόλεις. Λειτουργεί με ένα διόλου ευκαταφρόνητο κατάλογο υπηρεσιών, δεξιοτήτων ή και αγαθών που μπορεί να προσφέρει ή να πάρει ο καθένας.

Εναλλακτικά νομίσματα και κοινωνικές τράπεζες LETSNET:

Δίκτυο συναλλαγών χωρίς χρήματα με έδρα το Ηράκλειο Κρήτης
www.lets.net.gr

Local Exchange Trading Systems (LETS) ή Τοπικά Συστήματα Εμπορικών Ανταλλαγών. Τοπικό δίκτυο ανταλλαγής προϊόντων και υπηρεσιών χωρίς χρήματα, χρησιμοποιώντας ένα εικονικό νόμισμα, μόνο μέσα στο τοπικό δίκτυο. Περιλαμβάνει έναν κατάλογο με δεξιότητες, υπηρεσίες και αγαθά που μπορεί να προσφέρει ο καθένας, καθώς και αιτήματα για οτιδήποτε θέλουν να αγοράσουν, να δοκιμάσουν ή ακόμη και να δανειστούν.

Δίκτυο ανταλλαγών και αλληλεγγύης Μαγνησίας με έδρα το Βόλο
www.tem-magnisia.gr

Μια εναλλακτική κοινωνική οικονο-

μία που φέρνει τους ανθρώπους πιο κοντά, γιατί «Ανταλλαγή σημαίνει και Αλληλεγγύη». Μια θετική δράση από τους ίδιους τους πολίτες, οι οποίοι παίρνουν τη ζωή τους στα χέρια τους, δημιουργούν ευκαιρίες απασχόλησης, δίνουν αξία στα τοπικά προϊόντα, βοηθούν τις οικογένειές τους και τις επιχειρήσεις τους να επιβιώσουν και να αντιμετωπίσουν την οικονομική κρίση. Η εκτίμηση της οποιασδήποτε προσφοράς και ζήτησης στο πλαίσιο των ανταλλαγών ανάμεσα στα μέλη του Δικτύου και το μέσο συναλλαγής δεν είναι το ευρώ, αλλά η Τοπική Εναλλακτική Μονάδα (TEM). Το Δίκτυο Ανταλλαγών και Αλληλεγγύης έχει μελετηθεί και δοκιμαστεί με επιτυχία στο εξωτερικό.

ΟΒΟΛΟΣ, με έδρα την Πάτρα
www.ovolos.gr

Με το ανταλλάξιμο κοινωνικό νόμισμα «οβολός» κάθε πολίτης και κάθε επιχείρηση θα μπορεί να παρέχει υπηρεσίες, να εμπορεύεται, να πουλά και να αγοράζει προϊόντα και υπηρεσίες χωρίς την ανάγκη χρήσης του ευρώ. Η διαφορά και η ισχύς του ΟΒΟΛΟΣ ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ έγκειται στο γεγονός ότι, ενώ η νομισματική αξία του ευρώ μπορεί να κυμαίνεται προς βελτιώσεις ή υποτιμήσεις, ο οβολός παραμένει σταθερό σημείο αξιολόγησης μέσα στα όρια του οικονομικού σωματίου, προστατεύοντας έτσι τα μέλη του από τις ανατιμήσεις και την οικονομική κρίση.

ΠΕΛΙΤΙ με έδρα τη Δράμα
www.peliti.gr

Στόχοι του είναι η συλλογή, η διατήρηση και η διάδοση ντόπιων ποικιλιών, η ανταλλαγή αγαθών και υπηρεσιών χωρίς τη μεσολάβηση χρήματος και η δημιουργία μιας εναλλακτικής κοινότητας με άξονα τη διατήρηση των ντόπιων ποικιλιών. Το Πανελλαδικό Δίκτυο Ανταλλαγής Αγαθών και Υπηρεσιών χωρίς Χρήματα ξεκίνησε το 2002. Το 2006 ξεκίνησαν τοπικές ομάδες του Πελίτι σε διάφορες περιοχές της χώρας (Αίγινα, Λήμνο, Κοζάνη,

Περατιά Αιτωλοακαρνανίας, Βασιλικών Ν. Θεσσαλονίκης).

ΦΑΣΟΥΛΙ

www.fasouli.wordpress.com

Το κάθε μέλος του δικτύου προσφέρει στους άλλους υπηρεσίες και προϊόντα. Οι προσφορές του ανακοινώνονται στο Διαδίκτυο μέσα από ταξινομημένες αγγελίες. Η πληρωμή του γίνεται σε Φασούλια, ένα εικονικό νόμισμα που η χρήση του περιορίζεται μέσα στο δίκτυο.

ΛΟΓΩ ΤΙΜΗΣ

www.logo-timis.gr

Διαδικτυακός Σύνδεσμος με σκοπό την αμοιβαία ανταλλαγή προϊόντων και υπηρεσιών χωρίς τη μεσολάβηση χρήματος.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟΥ ΧΡΟΝΟΥ από το Δίκτυο Γυναικών Ευρώπης Τμήμα Ελλάδας

www.enow.gr

Δίκτυο ανταλλαγής υπηρεσιών που υποστηρίζεται από το δικό του εσωτερικό «νόμισμα-χρόνο» ή «νόμισμα-εργασία». Το περιεχόμενο των υπηρεσιών εξισώνεται. Μια κεντρική μονάδα που χρεώνει και πιστώνει το λογαριασμό χρόνου κάθε μέλους, όπως μια τράπεζα κρατάει λογαριασμό των αναλήψεων και καταθέσεων. Η Τράπεζα Εθελοντικού Χρόνου έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον και για να στηριχθούν οικογένειες με προβλήματα, αλλά και για να αξιοποιήσουν τη διάθεση προσφοράς τους οι εθελοντές, άτομα που θέλουν να συνδράμουν στο κοινωνικό έργο των οργανώσεων με παροχή υπηρεσιών προς περιθωριοποιημένες οικογένειες σε εθελοντική βάση και σε διάφορα σημεία της Ελλάδας. Σε μια τράπεζα χρόνου ένας γιατρός ή ένας δικηγόρος που προσφέρει μία ώρα επαγγελματικών υπηρεσιών, δικαιούται μία ώρα άλλων υπηρεσιών, όπως βάψιμο, μαγείρεμα, φύλαξη ηλικιωμένου, πράγματα δηλαδή που μπορεί να προσφέρει κι ένα όχι ειδικευμένο άτομο. Κάθε άτομο που γίνεται μέλος πρέπει να νιώθει την εμπιστοσύνη από και προς τους άλλους εταίρους.

Η Αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να είναι μέρος της κρίσης, αλλά συνιστώσα της λύσης...

Του Γιώργου Πετρίδη, δημάρχου Κομοτηνής - "Αυτοδιοικητικό Κίνημα"

Είναι φανερό πως βιώνουμε ήδη μια σημαντική εποχή, όπου η χώρα ζει επώδυνες στιγμές, που χαρακτηρίζονται από μία λέξη: Κρίση...

Η κρίση, όμως, δεν είναι μόνον οικονομική και δημοσιονομική. Είναι κρίση της ίδιας της κοινωνίας. Κρίση πολιτική, αλλά και πολιτισμική. Κρίση αξιών. Και στην κρίση αυτή το μεγαλύτερο διακύβευμα είναι, μήπως, η αγωνία των πολιτών, ο φόβος για το αύριο, η δυσπιστία στην πολιτική και τους πολιτικούς, μπορεί να οδηγήσει σε οριζόντιες κοινωνικές και πολιτικές μεταλλάξεις και την πατρίδα μας σε ακόμα μεγαλύτερη περιπέτεια.

Τα στοιχεία αυτά αγγίζουν, προφανώς, και τις πολιτικές και τους ανθρώπους στο χώρο της Αυτοδιοίκησης, οι οποίοι δεν μπορούν να μένουν ούτε αμέτοχοι ούτε ουδέτεροι μέσα σ' αυτό το στρεβλό κλίμα γενικής αμφισβήτησης και δαιμονοποίησης του πολιτικού συστήματος. Και είναι δύο οι βασικές κατευθύνσεις στις οποίες θα πρέπει να έχουμε -διαρκώς- στραμμένη την προσοχή μας: Πρώτα η αποκατάσταση της δικής μας τουλάχιστον αξιοπιστίας και η ενεργή συμμετοχή των πολιτών στις σχεδιαζόμενες πολιτικές και μαζί αυτή καθαυτή η οικονομική συγκυρία που περιορίζει και -όλο συχνότερα- στραγγαλίζει τις προοπτικές για το σχεδιασμό και την υλοποίηση πολιτικών.

Η πρόσφατη εμπειρία συμμετοχής μου σε Γενική Συνέλευση του κινήματος «Αγανακτισμένων» πολιτών της Κομοτηνής, που έγινε μέσα στο δημαρχείο, ήταν πολύ χρήσιμη, γιατί μου επιβεβαίωσε ότι το σύνθημα που ακούγαμε παλιά «σκέψου για τη χώρα, αλλά δράσε τοπικά» μπορεί να γίνει

αφετηρία δόμησης πολιτικών που θα προτείνουν τοπικά και περιφερειακά σχέδια βιώσιμης ανάπτυξης, συμβάλλοντας αθροιστικά στο εθνικό κεφάλαιο και συμπράττοντας στη λύση του προβλήματος της χώρας.

Μπορεί να γίνει! Ιδέες και προτάσεις ακούγονται, συζητούνται και σε πολλές περιπτώσεις υιοθετούνται από το Δημοτικό Συμβούλιο, ανακουφίζοντας τους πολίτες από τις επιπτώσεις της κρίσης σε τοπικό επίπεδο και συγκροτούν ένα δίκτυο δράσεων και μέτρων προστασίας τους που γεννάται, ανδρώνεται και υλοποιείται μεν τοπικά, έχει όμως επιπτώσεις στο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό αποθεματικό της χώρας. Φέρνει ξανά τους πολίτες στο δήμο. Η Αυτοδιοίκηση ξαναγίνεται ο λαϊκός δημοκρατικός θεσμός που ακούει, σχεδιάζει και δρα προς όφελος του πολίτη. Που δεν είναι ένα ακόμη κλειστό σύστημα εξουσίας, ξεκομμένο από τα καθημερινά προβλήματα των πολιτών, από τον παλμό της κοινωνίας. Είναι προφανές ότι η ανοιχτή επικοινωνία με τους πολίτες και τα κινήματα που τους εκφράζουν, λειτουργεί ως μοχλός ανάκτησης της χαμένης εμπιστοσύνης των πολιτών προς την πολιτική και τους δημοκρατικούς θεσμούς. Εστω σε τοπικό επίπεδο. Ο πολίτης μπαίνει στο παιχνίδι ως συμπαίκτης και παύει να είναι ο θεατής -συχνά, ακόμα και η μπάλα. Εμείς στον τόπο μας το ξεκινήσαμε, το προσπαθούμε και μπορεί να γίνει. Ηδη γίνεται! Ομως υπάρχει και το άλλο ζητούμενο που είναι το ίδιο σημαντικό: Η οικονομική δυσπραγία και τα στενά οικονομικά περιθώρια που λειτουργούν ως τροχοπέδη τόσο στο σχεδιασμό και την υλοποίηση των τοπικών δράσεων και παρεμβάσεων όσο και στην κά-

λυψη βασικών και αναγκαίων σχεδιασμών που προκύπτουν από τη θεσμοθέτηση του «Καλλικράτη». Σίγουρα, το γενικότερο νοικοκύρεμα των βασικών οικονομικών του κράτους είναι μια σοβαρή και απαραίτητη παράμετρος στη διαχείριση του δημόσιου χρήματος. Η παρούσα κυβέρνηση, με τη θέσπιση του «Καλλικράτη», εμπιστεύθηκε στην Αυτοδιοίκηση ένα μεγάλο κομμάτι κράτους. Αν, όμως, εμπιστεύεται πραγματικά την Αυτοδιοίκηση και τους ανθρώπους της θα πρέπει να εξασφαλίσει σ' αυτήν και τους απαραίτητους πόρους. Αυτούς που δικαιούται ως μια στοιχειώδη βάση λειτουργίας και βιωσιμότητας. Γιατί προφανώς και δεν μπορείς να σχεδιάσεις το Αύριο, τη στιγμή που το Χθες σου πνίγει το Σήμερα. Για να βγει, λοιπόν, η Αυτοδιοίκηση από την κρίση, χρειάζεται να έχει μαζί της δύο βασικούς συμμάχους: Τους πολίτες και τους σταθερούς, επαρκείς πόρους. Η ίδια, ως η πιο κοντινή και άμεσα εξαρτώμενη από τους πολίτες μορφή εξουσίας, έχει αποδείξει και αποδεικνύει καθημερινά ότι έχει τις κεραίες πρόσληψης και επικοινωνίας με τις κοινωνίες και τα καθημερινά τους προβλήματα. Ακόμη και σ' αυτή την εποχή της κρίσης και αμφισβήτησης, μπορεί να συνομιλεί και να αποκρίνεται σε συλλογικά κοινωνικά αιτήματα. Αναμένει, λοιπόν, την ενεργή συμμετοχή και στήριξη της κυβέρνησης, που θα πρέπει να αντιληφθεί ότι ο χώρος της Αυτοδιοίκησης μπορεί να γίνει μοχλός επανεκκίνησης της οικονομίας, αλλά και -κυρίως- καταλύτης της αποκατάστασης της σχέσης πολίτη και πολιτικής. Και επομένως εν δυνάμει συνιστώσα της λύσης του προβλήματος και όχι μέρος της κρίσης του συστήματος.

Κομβικός ο ρόλος της Αυτοδιοίκησης για την αντιμετώπιση της κρίσης

Του Κώστα Τζανακούλη, δημάρχου Λάρισας και εκπροσώπου της «Ανεξάρτητης Αυτοδιοίκησης» στο Δ.Σ. της ΚΕΑΚΕ

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι αναπόσπαστο κομμάτι του ελληνικού κράτους από τη δημιουργία του. Επηρεάζεται άμεσα απ' ό,τι κι αν συμβαίνει σ' αυτό θεσμικά, οικονομικά και κοινωνικά. Εξ' άλλου, δια μέσω των ετών, τόσο την κεντρική πολιτική σκηνή, όσο κι αυτή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, την υπηρέτησαν πολλές φορές οι ίδιοι άνθρωποι.

Ο θεσμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ακόμα και σήμερα ως ο κοντινότερος θεσμός στον πολίτη, τυγχάνει ακόμα της εκτίμησης του. Σ' αυτή την κρίση θεσμών και αξιών η Τοπική Αυτοδιοίκηση αντέχει. Οφείλουν λοιπόν όλοι αυτό να το σεβαστούν και να το διατηρήσουν.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση πάντοτε βοήθησε με τον τρόπο της και μάλιστα ενίοτε και πολύ δυνατά, να ξεπεράσει η πατρίδα μας μικρά ή μεγάλα προβλήματα. Σήμερα η οικονομική κρίση κι όσα αυτή συνεπάγεται, έχει προκαλέσει πάρα πολλά προβλήματα σ' όλους τους πολίτες και στο σύνολο των οργάνων της πολιτείας. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση καλείται για μια φορά ακόμα να στηρίξει την όποια προσπάθεια γίνεται για να αντιμετωπιστεί η κρίση. Και μπορεί να βοηθήσει – αυτό είναι σίγουρο.

Πρέπει να αρθρούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων, αλλά και όλοι να αντιληφθούν σε ποιους τομείς η Αυτοδιοίκηση έχει τη δυνατότητα να παίξει έναν ουσιαστικό ρόλο. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η άσκηση κοινωνικής πολιτικής, στην

οποία η Τοπική Αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα έχει να επιδείξει μια μακρά παράδοση. Ιδιαίτερα όμως σ' ετούτη τη δύσκολη εποχή, το χρέος της Αυτοδιοίκησης είναι να απλώσει ένα δίκτυο ασφαλείας, κυρίως για τις ομάδες του πληθυσμού που αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα επιβίωσης.

Ως ο κοντινότερος θεσμός στον πολίτη, η Αυτοδιοίκηση έχει τη δυνατότητα και κυρίως το μηχανισμό να εντοπίσει αυτές τις ομάδες και να εξειδικεύσει πολιτικές στήριξης, ατομικά ή ομαδικά σε εκατοντάδες πολίτες που το χρειάζονται, κάνοντας επί της ουσίας μια δευτερογενή ανακατανομή εισοδήματος. Έχει επίσης τη δυνατότητα να εξειδικεύσει πολιτικές και προγράμματα επιβράβευσης σε επιχειρήσεις που συντάσσονται στον αγώνα της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Ακόμα και στο επίπεδο της αντιμετώπισης της ανεργίας η Αυτοδιοίκηση μπορεί να παίξει ένα κομβικό ρόλο με την ανάληψη πρωτοβουλιών απασχόλησης. Ήδη γίνεται μια προσπάθεια με τη δημιουργία θέσεων κοινωνικού εργάσιμου, ενώ υπάρχει πεδίο και για άλλες τέτοιου είδους πρωτοβουλίες περισσότερο εξειδικευμένες και με τη στήριξη ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Τέτοιες πρακτικές είναι βέβαιο πως διατηρούν τον κοινωνικό ιστό και δημιουργούν νέες συνθήκες συλλογικότητας σε μια νέα ισορροπία αντίστοιχη των καιρών που βιώνουμε. Είναι καθήκον της Αυτοδιοίκησης να ξεπεράσει τα φοβικά σύνδρομα του παρελθόντος και να ανοιχτεί σε νέες λογικές και πρακτικές που θα βγάλουν τη χώρα απ' το αδιέξοδο. Κι έχει όλες

τις προϋποθέσεις για να το πετύχει: Έμπειρα στελέχη, δοκιμασμένους μηχανισμούς και κυρίως κοινωνική υποστήριξη, για να παίξει ένα ρόλο και αναπτυξιακό, αλλά και εγγυητή της κοινωνικής αλληλεγγύης σε μια εποχή που έχει απόλυτη ανάγκη κι από τα δύο: Και από ανάπτυξη και από κοινωνική αλληλεγγύη.

Όμως το σημαντικότερο όλων είναι ότι πρέπει πια η ίδια η κεντρική εξουσία να εμπιστευτεί τμήματα της πολιτικής της στην Αυτοδιοίκηση και κυρίως να εμπιστευτεί τους ανθρώπους, τις ιδέες και τις αναπτυξιακές τους δυνατότητες, αντί να αντιμετωπίζει την Αυτοδιοίκηση ως έναν επιπλέον δευτερογενή εισπρακτικό μηχανισμό.

Οι τοπικές κοινωνίες έχουν και τη γνώση και τη δυνατότητα να προχωρήσουν ακόμα και μέσα σε περιβάλλον τεράστιας ύφεσης και να δημιουργήσουν ένα αναπτυξιακό ισοδύναμο που θα καλύψει κενά και παραλήψεις του κεντρικού κράτους (π.χ. ΕΣΠΑ, Πρόγραμμα ΕΛΛΑΔΑ, Πρόγραμμα ΘΗΣΕΑΣ, Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κ.λπ.).

Στις μέρες που ζούμε είναι φανερό πως ο δρόμος της ανάπτυξης είναι ο μόνος που μπορεί να βγάλει την χώρα από την κρίση. Μια ανάπτυξη όμως βασισμένη σε νέες επικαιροποιημένες διαδικασίες δημοκρατικές και διαφανείς και με νέους ρόλους σ' όλους τους εταίρους της νέας κοινωνικής πραγματικότητας. Ο δρόμος είναι μακρύς και δύσκολος, όμως είμαι βέβαιος πως αν εμπιστευτούμε τις δυνάμεις μας θα πετύχουμε το στόχο.

Ο τρόπος αντιμετώπισης της κρίσης οδηγεί τους ΟΤΑ σε αδυναμία λειτουργίας

Του Θεόδωρου Γκοτσόπουλου, εκπρόσωπος της Αυτοδιοικητικής Πρωτοβουλίας στο Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ, μέλος της Επιτροπής των Περιφερειών της ΕΕ

Ο τρόπος που αντιμετωπίζεται η οικονομική κρίση από την κυβέρνηση οδηγεί τους ΟΤΑ σε οικονομική ασφυξία και σε αδυναμία λειτουργίας τους σε μικρό χρονικό διάστημα.

Η λογική των μεγάλων οριζόντιων περικοπών για να καλυφθούν τα ελλείμματα του Δημοσίου τα οποία εν πολλοίς, ως γνωστόν, δημιουργήθηκαν από την «βοήθεια» προς τον ιδιωτικό τομέα (βλ. τράπεζες) όχι μόνον είναι κοινωνικά άδικη κυρίως είναι αναποτελεσματική και αδιέξοδη.

1. Οι αριθμοί είναι δεδομένοι και είναι απογοητευτικοί: μείον 30% στα έσοδα των Δήμων το 2010, μεγαλύτερη αφαίμαξη το 2011-2015 (βλ. Μεσοπρόθεσμο).

Ο «ΘΗΣΕΑΣ» τελείωσε, το «Ε.Λ.Λ.Α.Δ.Α.» δεν αρχίζει γιατί δεν έχει χρήματα, το ΕΣΠΑ δεν προχωρά με ικανοποιητικούς ρυθμούς. Ποια λοιπόν προοπτική διαγράφεται;

Καμμία, όπως και για την χώρα συνολικότερα! Και όμως αυτή η κρίση, που προκλήθηκε από τις πολιτικές εγκληματικές πρακτικές των κυβερνήσεων των τελευταίων χρόνων, θα μπορούσε να αποτελέσει την αφετηρία για μια άλλη ανάπτυξη στην χώρα με κύρια χαρακτηριστικά την κοινωνική δικαιοσύνη, την οικονομική αποτελεσματικότητα, την προστασία και ανάδειξη του περιβάλλοντος.

Σε μια τέτοια προοπτική η Αυτοδιοίκηση θα έπρεπε και θα μπορούσε να διαδραματίσει ένα καθοριστικό ρόλο. Προϋποθέσεις γι' αυτό θα ήταν η ουσιαστική πολιτική - θεσμική, οικονομική ενίσχυση της, δηλαδή μια μεγάλη αποκέντρωση εξουσιών, αρμοδιοτήτων, πόρων από ένα συγκεντρωτικό,

αντιδημοκρατικό, αναποτελεσματικό κράτος. Για να μιλήσουμε με πρακτικούς όρους, το αντίθετο του «Καλλικράτη» που μπορεί να αποδειχτεί η χαριστική βολή για τους Ο.Τ.Α.

Αναπτυξιακός ρόλος Αυτοδιοίκησης. Είναι προφανές ότι η πλησιέστερη προς τον πολίτη αρχή πρέπει να αποτελέσει το θεμέλιο λίθο ενός δημοκρατικού προγραμματισμού μαζί με τις περιφέρειες και την κεντρική διοίκηση. Αποτέλεσμα αυτού του προγραμματισμού θα είναι η υλοποίηση ενός μεγάλου, καθοριστικού μέρους αναπτυξιακών παρεμβάσεων είτε στους τομείς έργων υποδομής-περιβάλλοντος, Α.Π.Ε., νέες τεχνολογίες, είτε σε μικρότερα έργα που θα πραγματοποιηθούν με αυτεπιστασία.

Αυτό σημαίνει ότι ένα σημαντικό τμήμα του ΕΣΠΑ θα προχωρήσει άμεσα από την Αυτοδιοίκηση, αφού βέβαια η τελευταία αποκτήσει και τη δυνατότητα (μπορεί να γίνει γρήγορα) σε πόρους και προσωπικό για να ανταποκριθεί σε αυτήν την αποστολή.

Τα αποτελέσματα αυτής της πρακτικής θα ήταν σημαντικά:

Άμεσα θα ξεκινούσε η ανάπτυξη, που έχει βαλτώσει, και θα μειωνόταν η ανεργία. Προοπτικά θα άλλαζε ουσιαστικά ο ρόλος και η θέση της Αυτοδιοίκησης ως θεσμού κεντρικού στον προγραμματισμό και υλοποίηση της οικονομικής πολιτικής.

Κοινωνική Πολιτική

Δεν χρειάζεται νομίζω ιδιαίτερη αιτιολόγηση για την αναγκαιότητα οι Ο.Τ.Α. να επεξεργαστούν και να εφαρμόσουν μια κοινωνική πολιτική που θα παρέιχε σοβαρές υπηρεσίες στους πολίτες ιδιαίτερα σε περιόδους οξύτατης οι-

κονομικής-κοινωνικής κρίσης.

Εκτός των παραδοσιακών δραστηριοτήτων (βρεφονηπιακοί σταθμοί, ΚΑΠΗ, ΚΗΦΙ, Βοήθεια στο Σπίτι) που θα πρέπει βέβαια να επεκταθούν χωρίς επιβάρυνση των δημοτών, η ανάληψη πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση της ανεργίας (σε συνεργασία με τον ΟΑΕΔ και αξιοποίηση των κοινοτικών προγραμμάτων), η οργάνωση σε συνεργασία με τοπικούς φορείς και πολίτες, δράσεων για ανακούφιση μακροχρόνια ανέργων, φτωχών, έχοντων ανάγκη φαγητού, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, καταλυμάτων είναι μερικές από τις κινήσεις της Αυτοδιοίκησης.

Αυτό προϋποθέτει βέβαια την αλλαγή στόχων, διάρθρωσης και πρακτικών των διοικήσεων των Δήμων.

Πρέπει όμως να προχωρήσει.

Στο ερώτημα που τίθεται για το ρόλο της Αυτοδιοίκησης στις νέες συνθήκες η απάντηση που θα δοθεί θα προσδιορίσει την θέση της στις προσεχείς δεκαετίες. Θα σταματήσει να είναι ο επαίτης των εκάστοτε κυβερνήσεων, άμεσα εξαρτώμενη πολιτικά και οικονομικά από αυτές, ή θα διεκδικήσει μια νέα προοπτική και λειτουργία;

Θα συνεχίσει να είναι ένας μηχανισμός του κράτους ή θα επιβάλλει έναν αυτόνομο πολιτικό-κοινωνικό ρόλο στο δημόσιο χώρο; Θα γίνει δηλαδή Αυτοδιοίκηση όπως απαιτούν οι πολίτες; Όλα είναι ανοιχτά, όμως θα πρέπει να γίνει συνείδηση ότι καμία κυβέρνηση, έβαν προφορικών μεγαλοστομιών δεν θα παραχωρήσει ισχύ και δυνατότητες στην Αυτοδιοίκηση.

Αυτά πρέπει να κατακτηθούν με συνεχείς αγώνες, προσπάθειες και δουλειά σε βάθος.

Καθοδικό «Όχι» στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα

Χρήστος Τέγος, εκπρόσωπος της «Λαϊκής Συσπείρωσης» στο Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ

Ενα χρόνο μετά την ψήφιση του Ν. 3852/2010, δηλαδή του αντιδραστικού «Καλλικράτη», επιβεβαιώνεται πλήρως η θέση της παράταξής μας και του ΚΚΕ ότι δεν πρόκειται για απλή συνένωση δήμων, αλλά για αλλαγή της τοπικής και περιφερειακής δομής της χώρας με στόχο:

- Τη διευκόλυνση και την ενίσχυση της επιχειρηματικής δράσης
- Την πιο μεγάλη προώθηση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων
- Τη συγκέντρωση και τη συγκεντροποίηση κεφαλαίου (ιδιωτικοποιήσεις, αλλαγή των χρήσεων γης στο όνομα της πράσινης ανάπτυξης κ.λπ)
- Την πλήρη ανατροπή σε τομείς όπως οι εργασιακές σχέσεις, η παιδεία, η υγεία, ο πολιτισμός, με λίγα λόγια η χειραγώγηση του ελληνικού λαού κάτω από την κυρίαρχη πολιτική.

Ο «Καλλικράτης» υπηρετεί την όποια ανάπτυξη επιτευχθεί και την αντιμετώπιση της κρίσης εις βάρος του λαού και υπέρ των επιχειρηματιών. Η εμπειρία αυτού του χρόνου που διανύσαμε από την εφαρμογή του «Καλλικράτη» είναι καταλυτική για να αντιληφθούν τα λαϊκά στρώματα τις βαριές επιπτώσεις που έχει και θα συνεχίσει να έχει στη ζωή του.

Αλλάζει το εργασιακό καθεστώς για χιλιάδες εργαζομένους στους δήμους και τις περιφέρειες. Ήδη χάνουν τη δουλειά τους χιλιάδες εργαζόμενοι που απολύονται και θα τη χάσουν ακόμη περισσότεροι. Αυτό σημαίνει

ακόμη περισσότερο υποβαθμισμένες υπηρεσίες από τους δήμους προς τους πολίτες, επιβολή ανταποδοτικότητας σε υπηρεσίες που μέχρι πρότινος ήταν δωρεάν.

Αυξάνεται το ωράριο των εργαζομένων στους δήμους από 37,5 σε 40 ώρες την εβδομάδα με τις ψήφους ΠΑΣΟΚ-Ν.Δ.-ΛΑΟΣ στη Βουλή, αυξήθηκαν τα όρια συνταξιοδότησης. Με τη σύμφωνη γνώμη των δημάρχων του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. συγχωνεύονται τα σχολεία, τα νοσοκομεία, με βαριές επιπτώσεις στο ήδη υποβαθμισμένο επίπεδο παιδείας και υγείας.

Με την ανοχή των αιρετών του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ., που απέσπασαν πρόσφατα τα συγχαρητήρια του τέως υπουργού Εσωτερικών κ. Ραγκούση, αφαιρέθηκαν για το 2010 και το 2011 οικονομικοί πόροι ύψους 1,4 δισ. ευρώ από τους δήμους για την επίτευξη των αντιλαϊκών στόχων του μνημονίου.

Με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ) προβλέπεται μείωση της κρατικής χρηματοδότησης σε δήμους και περιφέρειες ύψους 1,355 δισ. ευρώ για την περίοδο 2010-2015.

Τα παραπάνω ποσά πρέπει να τα προσθέσουμε σε προηγούμενες αυθαίρετες και παράνομες παρακρατήσεις πόρων ύψους 9,5 δισ. ευρώ από όλες τις κυβερνήσεις Ν.Δ.-ΠΑΣΟΚ, άσχετα αν η ΚΕΔΚΕ με αποφάσεις της (Ν.Δ.-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ) συμβιβάστηκαν

και αποδέχτηκαν το ποσό αυτό να κατέβει στο 1,711 δισ. ευρώ.

Η μείωση της κρατικής χρηματοδότησης σε εξευτελιστικά επίπεδα για τους δήμους θα οδηγήσει στη μείωση των προαναφερόμενων υπηρεσιών και έργων υποδομής, σε επιπλέον υποβάθμιση της ποιότητας ζωής των λαϊκών στρωμάτων που θα κληθούν να πληρώσουν ακριβά για τις υπηρεσίες αυτές, ενώ θα υποστούν και ένα φοροκυνηγητό μέσω των τελών και των προστίμων. Οι δήμοι στην κυριολεξία γίνονται ένας επιπλέον μηχανισμός αφαίμαξης των λαϊκών στρωμάτων.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ η Ν.Δ., η Ε.Ε. τρομοκρατούν το λαό με το ότι αν δεν ληφθούν και νέα αντιλαϊκά μέτρα, όπως το «μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα», η χώρα θα πτωχεύσει. Είναι φανερό πλέον το πρόβλημα ανάπτυξης προς όφελος των μονοπωλίων ή προς όφελος του λαού. Είναι στην ημερήσια διάταξη, είναι ζήτημα ζωής και θανάτου για τους εργαζομένους της χώρας.

Το συμφέρον της εργατικής τάξης, της φτωχής αγροτιάς, των αυτοαπασχολούμενων απαιτεί ένα ριζικά διαφορετικό δρόμο ανάπτυξης, απαλλαγμένο από το ζυγό των μονοπωλίων και γενικότερα το κίνητρο του καπιταλιστικού κέρδους. Μόνον αυτός ο δρόμος μπορεί να διασφαλίσει στα λαϊκά στρώματα πλήρη και σταθερή δουλειά και ένα μέλλον χωρίς την ανασφάλεια και την αγωνία για την επιβίωσή του.

Πώς η οικονομική κρίση έχει επηρεάσει τις τοπικές αρχές στην Ιρλανδία

Της Cllr. Constance Hanniffy, μέλους του Κομητειακού Συμβουλίου του Offaly Περιφερειακή Αρχή Midland και προέδρου της Ένωσης Κομητειών και Δημοτικών Συμβουλίων Ιρλανδίας

Ο αντίκτυπος της οικονομικής κρίσης είχε πολύ σημαντική επίδραση στην Ιρλανδία γενικά αλλά και στο ιρλανδικό σύστημα Τοπικής Αυτοδιοίκησης ειδικά. Το Νοέμβριο του 2010 η κυβέρνηση κατέληξε σε συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.) και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) για την παροχή οικονομικής βοήθειας ύψους 85 δισ. ευρώ, εκ των οποίων τα 35 δισ. ευρώ θα χρησιμοποιούνταν για την αντιμετώπιση των δυσκολιών που εμφάνιζε ο τραπεζικός τομέας, ενώ το υπόλοιπο ποσό θα κάλυπτε τις δημοσιονομικές ανάγκες χρηματοδότησης.

Τα διάφορα μέτρα που εφαρμόζονται για την επίλυση των αδυναμιών του προϋπολογισμού έχουν προφανώς σημαντικές επιπτώσεις στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, όπως, επίσης, και ορισμένες ειδικές προϋποθέσεις που περιλαμβάνονται στη συμφωνία Ε.Ε.-ΔΝΤ. Οι επιπτώσεις είναι πιο έντονα αισθητές:

1. στη χρηματοδότηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης,
2. στο επίπεδο στελέχωσης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης,
3. στη δομή και τη φύση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, και
4. στην παροχή των υπηρεσιών.

Η χρηματοδότηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Οι ετήσιες δαπάνες του συνόλου των τοπικών αρχών στην Ιρλανδία ανέρχονται σε 8,5 δισ. ευρώ περίπου (4 δισ.

ευρώ κεφαλαιουχικές δαπάνες και 4,5 εκατομμύρια ευρώ τρέχουσες δαπάνες). Αυτό συγκρίνεται με μια συνολική δαπάνη της τάξης των 12 δισ. ευρώ πριν από λίγα χρόνια. Υπάρχουν πολλές διαφορετικές πηγές των τοπικών δημοσίων οικονομικών, αλλά σε σύγκριση με πολλές χώρες η εξάρτηση της ιρλανδικής Τοπικής Αυτοδιοίκησης από την κεντρική κρατική χρηματοδότηση είναι σχετικά υψηλή.

Η χρηματοδότηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης παραμένει σε εξαιρετική πίεση, παρόλο το γεγονός ότι οι τοπικές αρχές έχουν λάβει σειρά μέτρων για τη μείωση των δαπανών κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ή και περισσότερων ετών.

Ωστόσο, για την υποστήριξη των τοπικών επιχειρήσεων και την ανάπτυξη των επιχειρήσεων όλες οι τοπικές αρχές έχουν μειώσει τα εμπορικά επιτόκια που ισχύουν για τη συγκεκριμένη περίπτωση. Άλλες πηγές χρηματοδότησης, όπως η φορολογία αυτοκινήτων, έχει, επίσης, σημειώσει μείωση, καθώς η γενική οικονομία βρίσκεται σε ύφεση (πτώση κατά 30 εκατομμύρια ευρώ ετησίως περίπου). Η συνεισφορά από την κεντρική διοίκηση προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση μειώθηκε από 548 εκατομμύρια ευρώ το 2008 σε 443 εκατομμύρια ευρώ το 2009, σε 241 εκατομμύρια ευρώ το 2010, με την κατανομή 164 εκατομμυρίων ευρώ το 2011 να αντανάκλα τη σοβαρή επιδείνωση των δημόσιων οικονομικών.

Εν ολίγοις, όλες οι υπάρχουσες πηγές χρηματοδότησης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ακολουθούν φθίνουσα πορεία, προσθέτοντας επιπλέον πίεση στις τοπικές αρχές που προσπαθούν να διατηρήσουν τις δημόσιες υπηρεσίες τους.

Για να αντιμετωπιστεί η μείωση αυτή, νέες πηγές χρηματοδότησης εξετάζονται και εφαρμόζονται. Μία νέα χρέωση για το «δεύτερο σπίτι» εφαρμόστηκε καταρχήν στις μη ιδιωτικές κατοικίες, μέτρο που απέδωσε 67,5 εκατομμύρια ευρώ στην Τοπική Αυτοδιοίκηση το 2009 και 64,9 εκατομμύρια ευρώ το 2010.

Στο πλαίσιο της συμφωνίας Ε.Ε.-ΔΝΤ ένας νέος «φόρος περιουσίας» προγραμματίζεται για όλα τα νοικοκυριά. Η εφαρμογή του νέου φόρου έχει προγραμματιστεί να ξεκινήσει πριν από το τέλος του 2011 και οι σημερινές προβλέψεις δείχνουν ότι μέσω αυτού θα εξασφαλιστούν 160 εκατομμύρια ευρώ περίπου για την Τοπική Αυτοδιοίκηση το 2012. Στο πλαίσιο της συμφωνίας Ε.Ε.-ΔΝΤ ο συγκεκριμένος φόρος ακίνητης περιουσίας μπορεί να αυξηθεί περαιτέρω μέχρι τα τέλη του 2012.

Προσωπικό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης: Μέχρι το 2013 μείωση κατά 25% Οι δαπάνες που αφορούν το προσωπικό αποτελούν σημαντικό στοιχείο των τοπικών κρατικών προϋπολογισμών και οι δημοσιονομικές πιέσεις, λόγω της οικονομικής κρίσης, συντελούν στην άσκηση πιέσεων σχετικά με:

(α) τον αριθμό του προσωπικού και (β) τη φύση και την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται.

Δεδομένου ότι τα ποσοστά αμοιβής καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο, καθώς αποτελούν στόχο για το συνολικό αριθμό των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, έχει υπάρξει μια σημαντική μείωση του αριθμού των τοπικών δημοσίων υπαλλήλων. Από το 2008 έχουν καταργηθεί 6.300 (17%) θέσεις, περίπου, των τοπικών αρχών. Ενώ η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι υπόλογη για το 10% των συνολικών δημοσίων υπαλλήλων, είναι υπεύθυνη για το 30% της συνολικής μείωσης των παρεχόμενων δημόσιων υπηρεσιών. Επομένως, ο τομέας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχει πληχθεί δυσανάλογα.

Καθώς χάνονται θέσεις, εφαρμόζεται παράλληλα ένας πολύ σφιχτός κεντρικός έλεγχος των προσλήψεων για τις τοπικές αρχές. Ενα μορατόριουμ προσλήψεων έχει τεθεί σε ισχύ για δύο χρόνια, με εξαιρέσεις που αφορούν μόνον την κάλυψη των βασικών αναγκών της κάθε υπηρεσίας. Παράλληλα με την εφαρμογή μέτρων για την ενθάρρυνση της πρόωρης συνταξιοδότησης, ένας σημαντικός αριθμός έμπειρου και εξειδικευμένου προσωπικού εγκαταλείπει την Τοπική Αυτοδιοίκηση χωρίς να έχει αντικατασταθεί είτε λόγω δυσκολίας είτε λόγω διατήρησης του αριθμού των θέσεων εργασίας μέσα στον προκαθορισμένο στόχο.

Το Πλαίσιο Ελέγχου Απασχόλησης έχει, επίσης, θέσει ετήσιους στόχους για την απασχόληση στον τομέα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ξεκινώντας από το 2010, με στόχο τον περιορισμό σε 30.000 εργαζομένους για το 2013 (μείωση κατά περίπου 25% από το 2007).

«Σύζευξη» δομών και λειτουργιών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Η κρίση δεν έχει μόνον επιπτώσεις στους προϋπολογισμούς και τη στε-

λέχωση, αλλά παράλληλα παρουσιάζει δυνητικά πιο θεμελιώδεις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στη δομή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στον τρόπο λειτουργίας της και στην παροχή υπηρεσιών. Το 2010 η κυβέρνηση δημιούργησε την Ομάδα Επισκόπησης της Αποδοτικότητας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με σκοπό την αναθεώρηση της βάσης του κόστους, την εξέταση της αποτελεσματικότητας, τη βελτίωση της αποδοτικότητας και την ενίσχυση του value for money σχετικά με τις παρεχόμενες σε τοπικό επίπεδο υπηρεσίες.]

Η Ομάδα αυτή έκανε μια σειρά από συστάσεις σχετικά με τις διοικητικές δομές της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Μερικά παραδείγματα περιλαμβάνουν:

1. Τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας μέσω της μεγαλύτερης ενοποίησης των διοικητικών δομών σε όλες τις περιοχές της κομητείας-πόλης (και τα δύο μέσω μιας περιφερειακής προσέγγισης για τις κοινές υπηρεσίες), καθώς και μέσω της «σύζευξης» των γειτονικών αρχών, όπως κοινές διοικητικές περιοχές.
2. Ενισχυμένες συμφωνίες με στόχο τη συνδιαχείριση υπηρεσιών κοινής χρήσης, όπως η διαχείριση των απορριμμάτων και η παροχή νερού.
3. Μια πιο στρατηγική επισκόπηση της δημοσιονομικής διαχείρισης και των θεμάτων ελέγχου σε όλο τον τομέα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.
4. Μεγαλύτερη έμφαση στην πολιτική value for money μέσω προμηθειών, όπου οι τοπικές αρχές επιδιώκουν την αύξηση της αγοραστικής δύναμης.

Επίσης, όπως προκύπτει από τις προϋποθέσεις της συμφωνίας Ε.Ε.-ΔΝΤ, το ρόλο που ιρλανδική Τοπική Αυτοδιοίκηση κατείχε στην παροχή νερού θα αναλάβει πλέον μια Εθνική Επιχείρηση Κοινής Ωφελείας. Περαιτέρω μεταρ-

ρυθμίσεις αναμένονται, με τη δημοσίευση από το υπουργείο εγγράφου για τη μεταρρύθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης το φθινόπωρο του 2011.

Η κατάσταση στο Δήμο Offaly

Στο Δήμο Offaly έχει παρατηρηθεί σημαντική μείωση των εσόδων, μεταξύ 18%-24%. Το γεγονός αυτό είχε αντίκτυπο στην παροχή υπηρεσιών. Την κατάσταση επιβάρυνε και η μείωση κατά 21% των εργαζομένων (από 538 άτομα προσωπικό πλήρους απασχόλησης στα 426). Αυτό σημαίνει ότι οι υπηρεσίες πρέπει να αναδιαμορφωθούν και να παρέχονται με διαφορετικό τρόπο.

Ο δήμος παρουσιάζει πάνω από 3 εκατομμύρια ευρώ έλλειμμα στον προϋπολογισμό. Για να αντιμετωπιστεί και να περιοριστεί το έλλειμμα αυτό απαιτούνται ορισμένες αλλαγές, όπως είναι για παράδειγμα η συρρίκνωση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, με τον αριθμό των πυροσβεστικών σταθμών να μειώνεται από 8 σε 5.

Δεν έχει γίνει εφικτό να αναβαθμιστούν βασικές εγκαταστάσεις, όπως ο δημόσιος φωτισμός και οι εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποβλήτων. Η κατάσταση επιδεινώνεται από το γεγονός ότι ο δήμος καλείται να αναλάβει τη διαχείριση συγκροτημάτων κατοικιών που έχουν μείνει ημιτελή και σε επικίνδυνη κατάσταση, αποτέλεσμα της κρίσης στον κατασκευαστικό τομέα. Επιπλέον εξοικονομήσεις επιχειρήθηκαν μέσω της μείωσης των υπερωριών, της μείωσης στα ταξίδια και της αλλαγής προμηθευτών ενέργειας.

Εξακολουθεί να υπάρχει έμφαση στην αποδοτικότητα, στην πολιτική value-for-money και τον εξορθολογισμό της παροχής υπηρεσιών. Ωστόσο, η προσπάθεια παραμένει, ώστε να διατηρηθεί ένα κατάλληλο και υψηλού επιπέδου σύστημα παροχής υπηρεσιών με λιγότερους πόρους προς όφελος των πολιτών.

Οι Πορτογαλικοί δήμοι έχουν υποστεί μεγάλο πλήγμα από την κρίση

Του Φερνάντο Ρούας, προέδρου του Εθνικού Συνδέσμου Δήμων Πορτογαλίας

Η κρίση, που σε γενικές γραμμές επηρεάζει τους πάντες, πλήττει σοβαρότατα την Πορτογαλία και ιδιαίτερα τους πορτογαλικούς δήμους.

Ως εκ τούτου, είναι προφανές ότι τα έσοδα των δήμων μειώνονται, καθώς η οικονομική δραστηριότητα, κυρίως στον κατασκευαστικό κλάδο, αλλά και στη βιομηχανία και στο εμπόριο, βρίσκεται σε μεγάλη ύφεση, γεγονός που αντανακλάται, αναπόφευκτα, στους δημοτικούς φόρους και στα δημοτικά τέλη.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι οικονομικές ενισχύσεις της κυβέρνησης προς τους δήμους υπέστησαν και αυτές σοβαρότατες περικοπές που περιλαμβάνονται στα τρία Προγράμματα Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Η κατάσταση έχει γίνει τώρα πιο σοβαρή με το Μνημόνιο που παρουσιάστηκε από την «τρίο», που επιβάλλει ένα σύνολο μέτρων με επίδραση στους δήμους και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, καθώς περιλαμβάνει πολύ αρνητικές παραμέτρους που θα έχουν αρνητικό αντίκτυπο είτε στις παρεχόμενες υπηρεσίες, είτε στην ποιότητα ζωής των δημοτών.

Αυτή είναι μία ανησυχητική πραγματικότητα που θα πρέπει να απασχολήσει σοβαρά την κυβέρνηση, η οποία, χωρίς να θέσει σε κίνδυνο τους ψη-

λούς στόχους της εξισορρόπησης των δημοσίων εσόδων και εξόδων και της καταπολέμησης του ελλείμματος, που είναι απαραίτητοι, είναι επιτακτική ανάγκη να τους εντάξει στο πλαίσιο της σοβαρής κοινωνικής κρίσης, όπου σημασία έχει να σκεφτεί πρωτίστως τους ανθρώπους και ιδιαίτερα τις πιο ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού.

Τα προτεινόμενα μέτρα – με ένα μη ρεαλιστικό και αδύνατο να τηρηθεί χρονοδιάγραμμα – μειώνουν τα έσοδα των δήμων και επιβάλλουν περικοπές γενικά, κάτι που θα έχει επιπτώσεις στην υποστήριξη που παρέχεται στους δημότες, σε τομείς όπου, ήδη σήμερα, οι δήμοι υποκαθιστούν την κεντρική διοίκηση. Για παράδειγμα αναφέρουμε ενδεικτικά το βοήθημα για την αγορά φαρμάκων και άλλα έξοδα που σχετίζονται με την υγεία, το επίδομα για την πληρωμή ενοικίου σπιτιού ή για την αγορά βιβλίων και σχολικών ειδών, καθώς και την παροχή συσσιτίων.

Κατά τον Εθνικό Σύνδεσμο Δήμων Πορτογαλίας, οι προτάσεις εκείνες που δεν λαμβάνουν υπόψη καθόλου τις προσπάθειες που γενικά καταβάλλονται από τους δήμους, καθιστούν προφανές ότι το έγγραφο που κυρώθηκε συντάχθηκε βιαστικά και λίγο επιπόλαιο. Όσο για την τήρηση των περιορισμών που προβλέπονται σε

αυτό, ανησυχούμε μήπως δεν μπορέσουμε να συνεχίσουμε να διασφαλίζουμε, με την απαραίτητη ποιότητα, τις υπηρεσίες που παρέχουμε, σε βάρος της αρμονικής ανάπτυξης της χώρας και της ποιότητας ζωής των Πορτογάλων.

Παρότι αντιλαμβανόμαστε πως, εξαιτίας της ανεπαρκούς διαχείρισης των δημοσίων οικονομικών, είναι απόλυτη ανάγκη να καταφύγουμε σε εξωτερικό δανεισμό, είναι σημαντικό, ωστόσο, να τονιστεί ότι οι δήμοι, όπως και οι δημοτικές επιχειρήσεις, δεν ευθύνονται καθόλου για την ελλειμματική κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα η χώρα, λαμβάνοντας μάλιστα υπόψη ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση, συνολικά, συνεισέφερε το 2010 πλεόνασμα 70 εκατομμυρίων ευρώ.

Από το 2005 και μετά, οι δήμοι είχαν περικοπές στην οικονομική ενίσχυση που λαμβάνουν από την κυβέρνηση ύψους 905 εκατ. ευρώ, ενώ τελευταία, μόλις το 2010 και το 2011, δεν έλαβαν 327 εκατ. ευρώ και έως το 2013 προβλέπεται μείωση πάνω από 844 εκατ. ευρώ, ποσά που συνολικά ανέρχονται σε έσοδα της τάξης των 1.200 εκατ. ευρώ σε τέσσερα χρόνια, ενώ πρέπει να σημειωθεί ότι οι πορτογαλικοί δήμοι βρίσκονται ήδη στο όριο των δυνατοτήτων λειτουργίας τους. Και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, ακόμα

και πριν από την πρόταση της «τρόικας», δόθηκε προτεραιότητα, σχεδόν αποκλειστική, στην υλοποίηση επενδύσεων συγχρηματοδοτούμενων από κοινοτικά κονδύλια.

Επιθυμώντας να αποφύγουν την επιστροφή των κοινοτικών πόρων, οι Δήμοι απαιτούν να απλουστευθεί η γραφειοκρατία του QREN και των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων. Ωστόσο, τονίζουν ότι, κυρίως, η μείωση κατά 5,5% στο ποσό της οικονομικής ενίσχυσης από την κυβέρνηση (περίπου 130 εκατ. ευρώ το 2012 και ποσό ίδιο το 2013) συνεπάγεται τη μη υλοποίηση επενδύσεων συγχρηματοδοτούμενων από κοινοτικά κονδύλια και την παρεμπόδιση της δημοκρατικής λειτουργίας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, πράγμα που θα οδηγήσει στην πιθανή απώλεια πολλών χιλιάδων εκατομμυρίων ευρώ και, δυνητικά, στη μείωση της δυνατότητας ανταπόκρισης στις ανάγκες των δημοτών και διασφάλισης ποιότητας ζωής.

Από την άλλη πλευρά, η μείωση κατά 2% του προσωπικού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι ένα μέτρο που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την καλή παροχή υπηρεσιών στους πολίτες, εκτός

του ότι προδίδει παντελή άγνοια όσον αφορά την ιδιαιτερότητα κάποιων υπηρεσιών που παρέχονται από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, όπως είναι οι σταθμοί επεξεργασίας υδάτων, οι βιβλιοθήκες ή η διαχείριση των κοιμητηρίων, όπου αυτό το μέτρο απλά δεν μπορεί να εφαρμοστεί.

Επιπλέον, γενικά δεν έχει γίνει κατανοητό ότι η μείωση του προσωπικού που έχει επιβληθεί στην Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι διπλάσια εκείνης της κεντρικής διοίκησης, τη στιγμή που οι δήμοι είναι υπεύθυνοι μόνο για το 18% των δημοσίων υπαλλήλων.

Παράλληλα, σε ό,τι αφορά τη μείωση των δήμων, ο Εθνικός Σύνδεσμος Δήμων Πορτογαλίας, απορρίπτοντας κάθε οικονομικό στόχο παντελώς αδικαιολόγητο, επαναλαμβάνει ότι οποιαδήποτε διοικητική αναδιοργάνωση του Κράτους πρέπει να γίνει όχι μεμονωμένα, αλλά περιλαμβάνοντας όλες τις διοικητικές Αρχές, καθώς και τις διοικητικές περιφέρειες και την αναδιάρθρωση του ίδιου του Κράτους.

Δεν υπάρχει δημόσια Αρχή στην Πορτογαλία που να συνεισφέρει περισσότερο στη μόνιμη εγκατάσταση του

λαού και να παίζει τόσο σημαντικό πολιτικό και κοινωνικό ρόλο όσο οι δήμοι της χώρας, οι οποίοι είναι οι μόνοι αληθινά υπεύθυνοι για τη δημοκρατική διαχείριση των δημόσιων επενδύσεων σε όλη την επικράτεια και στους οποίους οφείλεται η εξάλειψη ορισμένων από τις πιο σοβαρές ασυμμετρίες όσον αφορά την πληθυσμιακή και εδαφική ανάπτυξη στη χώρα μας, τη στιγμή που κλείνουν σχολεία, κέντρα υγείας, δικαστήρια, ταχυδρομεία...

Η Πορτογαλία είναι μία από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν ήδη μεγάλους δήμους, από κάθε άποψη: δημογραφική, γεωγραφική ή άλλη. Η μείωση γενικά του αριθμού των δήμων, που γίνεται δήθεν για εξοικονόμηση χρημάτων, είναι κάτι που δεν έχει κανένα νόημα να γίνει.

Τα αναφερόμενα στο Μνημόνιο Συνεννόησης της «τρόικας» μέτρα εκτελούνται ή έχουν ήδη εκτελεστεί. Η επιμονή στην εκ νέου εφαρμογή τους θα αποτελέσει μια ανυπόστατη και αφόρητη επανάληψη.

Είναι σίγουρα απαραίτητο να μπουν τα δημόσια οικονομικά σε τάξη, αλλά οι πολιτικοί που λαμβάνουν τις αποφάσεις δεν πρέπει να ξεχνούν ότι οι Δήμοι δεν ευθύνονται ούτε στο ελάχιστο για το έλλειμμα. Κατά συνέπεια, σε ό,τι αφορά τα προτεινόμενα μέτρα για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, θεωρούμε ότι δεν είναι θετικά, αλλά μάλλον άδικα, και γι' αυτό δεν σκοπεύουμε να υιοθετήσουμε μια στάση που θα είναι απλώς παθητική, αλλά, αντιθέτως, μια στάση παρεμβατική, με σκοπό πάντα την προάσπιση των συμφερόντων του λαού.

Μας φτάνουν οι τόσες δυσκολίες που απορρέουν από τους περιορισμούς που η μεγάλη κρίση μάς επιβάλλει άμεσα...

Ο αντίκτυπος της κρίσης στις δράσεις της Αυτοδιοίκησης στη Ρουμανία

Του Tudor Pendiuc, δημάρχου Pitesti και προέδρου της Ένωσης Δήμων Ρουμανίας

Είναι γνωστό ότι κάθε οικονομική κρίση έχει επιπτώσεις σε όλους τους τομείς των δραστηριοτήτων κάθε κράτους. Τα αποτελέσματα αυτά είναι άμεσα, ανάλογα με τον τρόπο που οι κεντρικές κυβερνήσεις είναι σε θέση ή όχι να διαχειριστούν τις κρίσεις σε εθνικό επίπεδο. Στη Ρουμανία η κρίση είχε δραματικές συνέπειες και επηρέασε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων, αλλά και το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού.

Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι έχουν χάσει τις δουλειές τους, με συνέπεια τα εισοδήματά τους να μειωθούν σημαντικά, ενώ παράλληλα οι τιμές όλων των προϊόντων έχουν αυξηθεί, αποτέλεσμα της αύξησης του ΦΠΑ. Απ' όλους τους τομείς των δραστηριοτήτων η Δημόσια Διοίκηση ήταν ο τομέας που τον έπληξε περισσότερο η κρίση, λόγω των επιβαλλόμενων μέτρων λιτότητας.

Ωστόσο, τα μέτρα επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό και την Τοπική Δημόσια Διοίκηση, καθώς η ρουμανική κυβέρνηση αποφάσισε –στις αρχές Ιουλίου του 2010– την απόλυση 60.000 υπαλλήλων περίπου από το δημόσιο τομέα, εκ των οποίων 50.000 προέρχονταν από την Τοπική Δημόσια Διοίκηση. Η απόφαση αυτή σχετικά με το προσωπικό συνοδεύτηκε και από άλλα

μέτρα, όπως είναι η μείωση κατά 25% των μισθών για όλους τους υπαλλήλους στο δημόσιο τομέα, η άρση των πληρωμών των υπερωριών, αλλά και κάθε άλλου είδους μπόνους, όπως είναι το πριμ παραγωγικότητας, που μέχρι τώρα αποδίδονταν δικαιωματικά σε υπαλλήλους με αξιολογη αποδοτικότητα.

Πρωταρχικά, όμως, η κυβέρνηση είχε απαγορεύσει όλες τις προσλήψεις για την κάλυψη κενών θέσεων στη Δημόσια Διοίκηση. Πρόσθετα μέτρα ακολουθήθηκαν το 2011, όταν κάθε εδαφική διοικητική μονάδα υποχρεώθηκε να τηρεί ανώτατο όριο δαπανών προσωπικού στους προϋπολογισμούς.

Η μείωση του αριθμού των υπαλλήλων στην Τοπική Δημόσια Διοίκηση,

χωρίς ανάλογη μείωση των αρμοδιοτήτων και των ευθυνών σε τοπικό επίπεδο, οδήγησε στην αύξηση των συνολικών δαπανών στους τοπικούς προϋπολογισμούς. Ο λόγος για τον οποίον συνέβη κάτι τέτοιο είναι ότι προκειμένου να πραγματοποιηθεί η παροχή δημοσίων υπηρεσιών, όπως η συντήρηση των χώρων πρασίνου, η αποχέτευση, η συντήρηση του οδικού δικτύου κ.ά., οι τοπικές διοικήσεις αναγκάστηκαν να αναθέσουν σε εξωτερικούς συνεργάτες τις συγκεκριμένες υπηρεσίες, επιβαρύνοντας τους τοπικούς προϋπολογισμούς με επιπλέον κόστος, κυρίως λόγω του ΦΠΑ, ο οποίος υπολογίζεται στην παροχή υπηρεσιών από ιδιωτικές εταιρείες.

Η κρατική παρέμβαση δεν αρκέστηκε στη διαμόρφωση πολιτικών σχετικά

με το προσωπικό, όπως αυτές επιβλήθηκαν στις τοπικές αρχές. Αντίθετα, ακολούθησαν κυβερνητικές αποφάσεις για τη μείωση των τοπικών δημοσιονομικών εσόδων.

Ετσι μέσα από διάφορες κανονιστικές πράξεις, μερικές από τις ίδιες πηγές των εσόδων στους τοπικούς προϋπολογισμούς αποσύρθηκαν, ενώ, παράλληλα, οι ποσοστώσεις που δικαιούνται οι τοπικές αρχές από το φόρο εισοδήματος που συγκεντρώνεται στα όρια των διοικητικών ενοτήτων μειώθηκε κατά 7% (40%, περίπου, των συνολικών εσόδων των τοπικών προϋπολογισμών). Στη μείωση αυτή θα πρέπει να προστεθούν οι συνέπειες της κρίσης σε εθνικό επίπεδο, ιδίως η μείωση της βάσης των φορολογικών εσόδων, τόσο λόγω του περιορισμού των θέσεων εργασίας όσο και των μισθών των υπαλλήλων.

Επίσης, το 2011 οι μεταβιβάσεις από τον κεντρικό προϋπολογισμό στους τοπικούς μειώθηκαν κατά 25%. Οι μεταβιβάσεις αυτές αφορούσαν τη μερι-

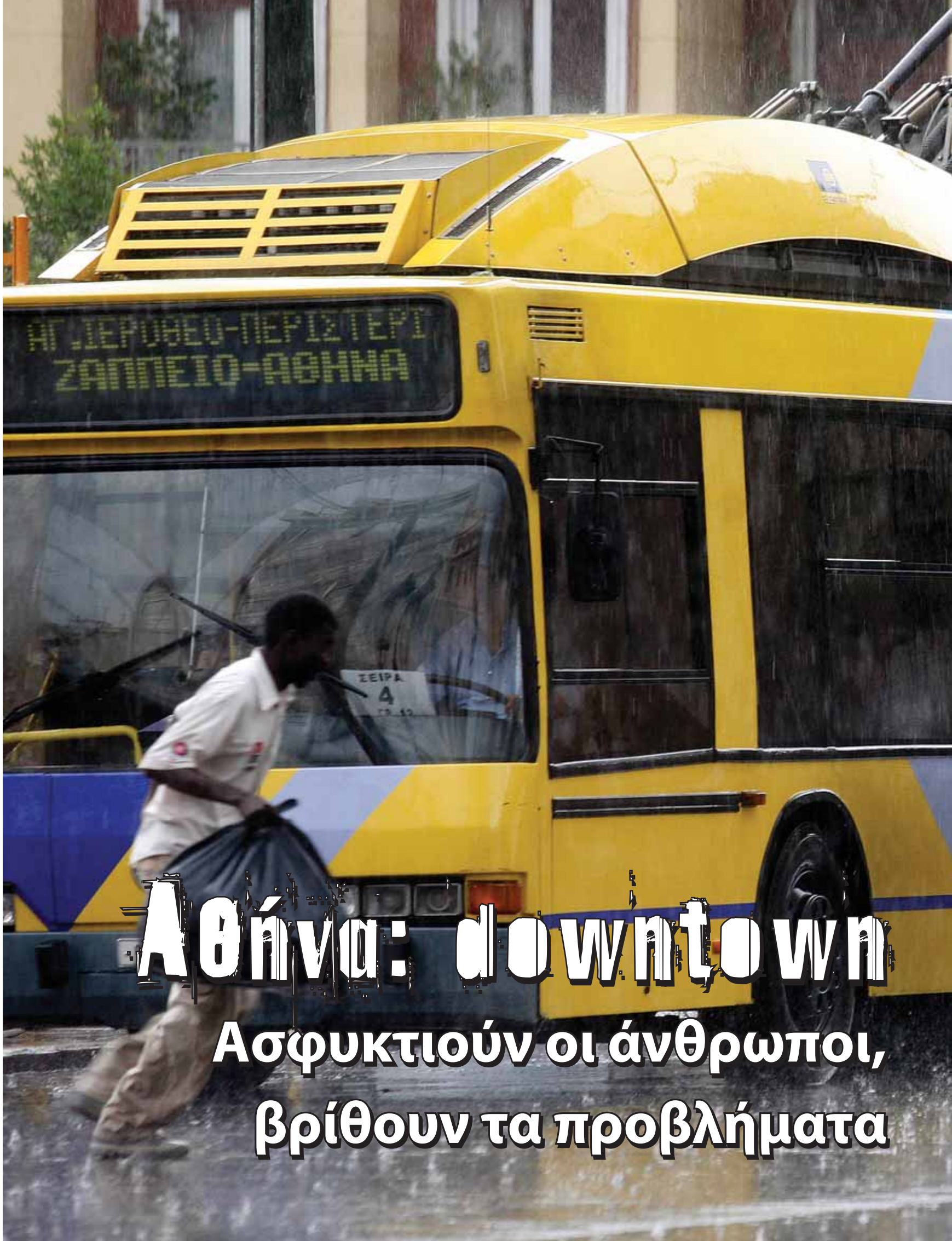
κή χρηματοδότηση αποκεντρωμένων αρμοδιοτήτων όπως είναι η εκπαίδευση, η υγεία, η κοινωνική βοήθεια για τα άτομα με αναπηρίες κ.λπ.

Αν και η Τοπική Δημόσια Διοίκηση συνειδητοποίησε την αναγκαιότητα τέτοιων μέτρων που έπρεπε να ληφθούν από την κυβέρνηση, προκειμένου να περιοριστούν οι επιπτώσεις της κρίσης στη Ρουμανία, τα μέτρα αυτά δεν οδήγησαν στην επίτευξη των στόχων.

Η μείωση των μισθών και των συντάξεων προκάλεσε, αντίθετα, τον περιορισμό της κατανάλωσης και έμμεσα συντέλεσε στη μείωση της παραγωγής και στην παράλληλη αύξηση της ανεργίας.

Οι αποφάσεις που ελήφθησαν με σκοπό τη μείωση των δημοσίων δαπανών και, σε γενικές γραμμές, τα μέτρα που επιβλήθηκαν στην Τοπική Διοίκηση δεν συνοδεύτηκαν από παράλληλα μέτρα προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης.

Πριν από τη λήψη μέτρων λιτότητας δεν προηγήθηκε η ανάλυση των επιπτώσεων από την άποψη της αποτελεσματικότητας και το σημαντικότερο δεν πραγματοποιήθηκε καμία δημόσια συζήτηση, στην οποία όλοι οι ενδιαφερόμενοι (επιχειρήσεις, συνδικαλιστικές οργανώσεις, η κοινωνία των πολιτών και οι τοπικές αρχές) θα είχαν δικαίωμα γνώμης. Συνοψίζοντας θα πρέπει να επισημανθεί ότι τα μέτρα λιτότητας που έλαβε η κυβέρνηση της Ρουμανίας αποτελούν παράδειγμα παραβίασης της αρχής της τοπικής αυτονομίας που αναγνωρίζεται από διάφορες κανονιστικές πράξεις. Είχαν σοβαρό αρνητικό αντίκτυπο στην παροχή τοπικών δημοσίων υπηρεσιών, ιδίως στον τομέα της κοινωνικής πρόνοιας, της παιδείας, αλλά και στον τομέα των άλλων υπηρεσιών κοινής ωφέλειας. Συντέλεσαν στον περιορισμό των τοπικών επενδύσεων, λόγω των περικοπών των δαπανών που κατευθύνονται στις επενδύσεις, αλλά και στην αύξηση των τοπικών ελλειμμάτων.

ΑΓ. ΙΕΡΟΥΣΕΩ-ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΖΑΠΕΙΟ-ΑΘΗΝΑ

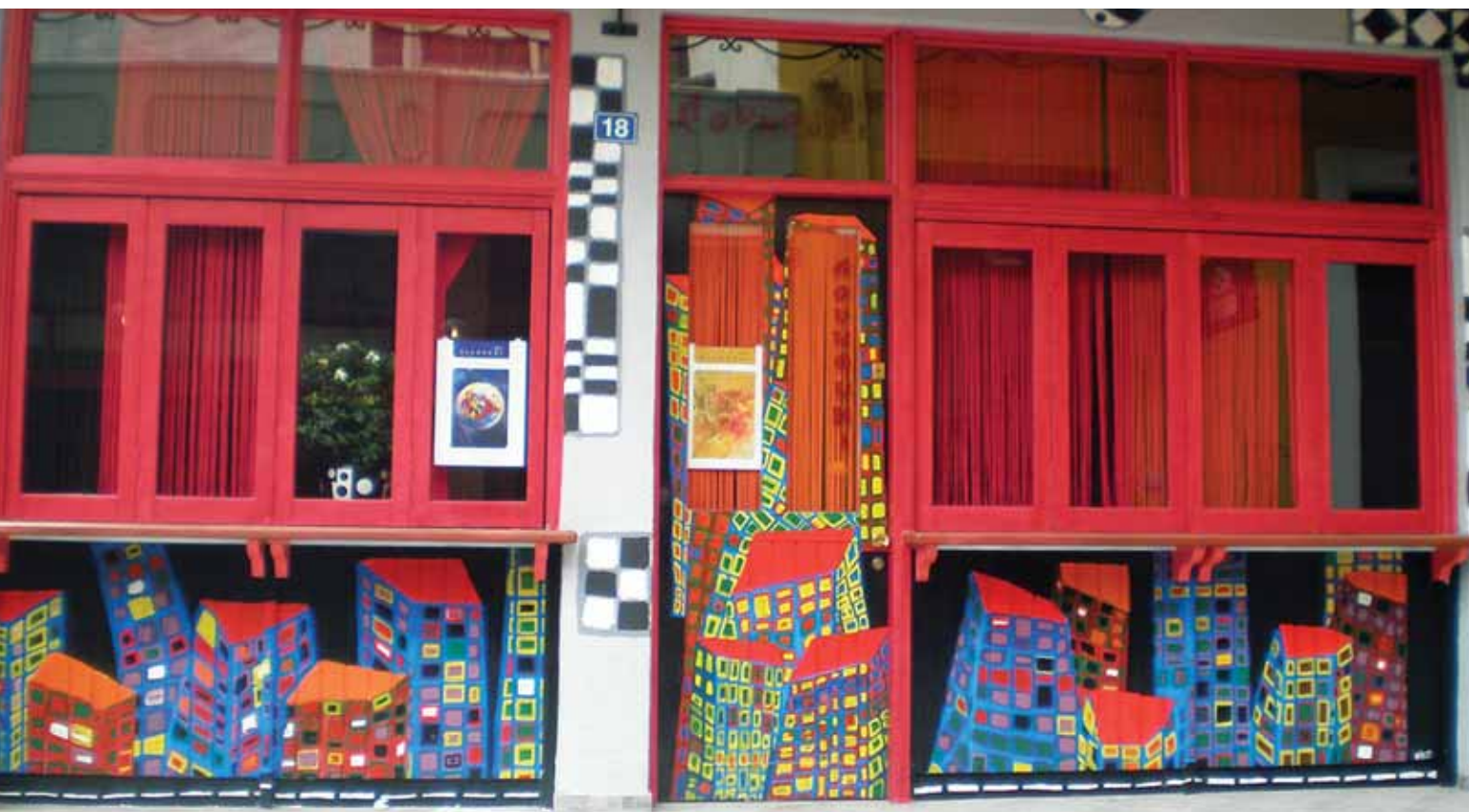
ΖΕΙΡΑ
4
17-12

Αθήνα: downtown

Ασφυκτιούν οι άνθρωποι,
βρίθουν τα προβλήματα

Ιστορικό κέντρο Αθήνας:

Ένα πρόβλημα που αναζητεί λύση πάνω σε έξι άξονες

Αθήνα – ιστορικό κέντρο:

Μια εικόνα δραματική, που λίγο ως πολύ ήταν γνωστή όλα τα τελευταία χρόνια, αλλά η ραγδαία επιδείνωσή της –μεσοσύνης και της οικονομικής κρίσης– και η έξαρση της εγκληματικότητας τη φέρνουν πλέον καθημερινά στο προσκήνιο, καθιστώντας την αντιμετώπιση του προβλήματος επιτακτική. Μετανάστες,

ναρκομανείς και άστεγοι στοιβάζονται σε δρόμους και «εγκαταλειμμένα» κτίρια, περιοχές ολόκληρες «εγκαταλείπονται» από τους κατοίκους τους, το παραεμπόριο «ανθεί», καταφέροντας ένα ακόμη πλήγμα στην επιχειρηματική δραστηριότητα, που ούτως ή άλλως σβήνει, ενώ το αίσθημα ανασφάλειας όσων έχουν απομείνει στο κέντρο

εντείνεται καθημερινά.

Η έλλειψη επαρκούς αστυνόμευσης, η διαρκής περιβαλλοντική υποβάθμιση και η απουσία κινήτρων για την παραμονή στο κέντρο έφεραν την κατάσταση στο μη περαιτέρω, αφυπνίζοντας –έστω και καθυστερημένα– κυβέρνηση και τοπικές αρχές, που έσπευσαν να ανακοινώσουν δέσμη μέτρων.

Με το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη να αναλαμβάνει το μεγαλύτερο όγκο των δράσεων –καθώς η αστυνόμευση παραμένει βασικό ζητούμενο στο κέντρο της πόλης–, αλλά και τα υπουργεία Περιβάλλοντος και Οικονομικών να αναλαμβάνουν το δύσκολο έργο της «αλλαγής» της εικόνας της πόλης και της παροχής κινήτρων για την επιστροφή της ζωής στο κέντρο, η κυβέρνηση ελπίζει σε αναστροφή της εικόνας.

Οι δράσεις σίγουρα πολλές και φιλόδοξες, η εξειδίκευση και υλοποίησή τους, όμως, παραμένει το βασικό ζητούμενο. Σε έξι τομείς αναφέρονται τα μέτρα που αποφασίστηκαν. Συγκεκριμένα:

1. Την εξασφάλιση συνθηκών ασφαλούς διαβίωσης.
2. Τον έλεγχο της υπερσυγκέντρωσης παράνομα διαμενόντων αλλοδαπών.
3. Τη βελτίωση παροχής υπηρεσιών κοινωνικής πρόνοιας και υγείας.
4. Την ενδυνάμωση του κοινωνικού ιστού, την πρόληψη της βίας και την ενθάρρυνση της κοινωνικής συμμετοχής στις γειτονιές.
5. Την αναβάθμιση του κέντρου της πόλης. Βελτίωση της ποιότητας του αστικού περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής.
6. Την ενίσχυση της πολιτιστικής ταυτότητας της πόλης.

Ασφαλής διαβίωση

Ειδικότερα ενισχύεται το Ειδικό Σχέδιο Αστυνόμευσης στο κέντρο της

Αθήνας. Μεταξύ άλλων προβλέπονται καθημερινές πεζές περιπολίες ομάδων αστυνομικών-ειδικών φρουρών, καθημερινές εποχούμενες περιπολίες οχημάτων και προσωπικού των ομάδων «ΔΙΑΣ» και «Ζ». Τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα μεγάλη επιχείρηση γενικών αστυνομικών ελέγχων, διάθεση από τη Διεύθυνση Αλλοδαπών Αττικής οχημάτων και προσωπικού για περιπολίες, διάθεση σε κεντρικά σημεία της Αθήνας Διμοιριών Μέτρων Τάξης (ΔΙΜΕΤ) για εκτέλεση πεζών περιπολιών, ενέργεια ελέγχων, προσαγωγών, διάθεση Ομάδων Πρόληψης και Καταστολής Εγκλήματος (ΟΠΚΕ), διάθεση ομάδων των 3-4 αστυνομικών σε δύο βάρδιες, για την αντιμετώπιση των κλοπών και ληστειών. Επίσης, θα διενεργείται μία φορά την εβδομάδα ειδική επιχείρηση για εφαρμογή της νομοθεσίας περί ναρκωτικών, κυρίως σε περιοχές όπου παρατηρείται μεγάλη παρουσία μικροδιακινητών-χρη-

στών, καθώς και καθημερινή διάθεση σε συγκεκριμένες περιοχές ομάδων των 3-4 αστυνομικών σε τρεις βάρδιες για την εφαρμογή της νομοθεσίας περί ναρκωτικών. Μία φορά την εβδομάδα θα πραγματοποιείται επιχείρηση για τα εκδιδόμενα πρόσωπα, θα διατίθενται καθημερινά κατά περιοχές ομάδες των 3-4 αστυνομικών για την εφαρμογή της νομοθεσίας περί ηθών, λαθρεμπορίας, πνευματικής ιδιοκτησίας, ενώ συγκροτείται ομάδα αστυνομικών για τη διενέργεια ελέγχων σε πάσης φύσεως καταστήματα και προσαγωγών ατόμων. Σε δράση μπαίνουν και μεικτά κλιμάκια ελέγχων από την ΕΛ.ΑΣ. και τη Δημοτική Αστυνομία, ενώ συγκροτούνται συνεργεία τουλάχιστον δύο φορές την εβδομάδα, στα οποία συμμετέχουν αστυνομικοί, υπάλληλοι του ΣΔΟΕ, της νομαρχίας, της Δημοτικής Αστυνομίας του Δήμου Αθηναίων, καθώς επίσης και εισαγγελικός λειτουργός για το εντοπισμό αποθηκών-πηγών τροφοδοσίας προϊόντων παραεμπορίου.

Παράνομοι μετανάστες

Για το «καυτό» θέμα της υπερσυγκέντρωσης παράνομων αλλοδαπών αποφασίστηκε, μεταξύ άλλων, η διενέργεια περιπολιών της Διεύθυνσης Αλλοδαπών και Αμεσης Δράσης καθημερινά για ελέγχους και προσαγωγές αλλοδαπών προς καταγραφή, εξακρίβωση-ταυτοποίηση, καθώς και συνεχείς στοχευμένες δράσεις για συλλήψεις ημεδαπών και αλλοδαπών κυκλωμάτων που εκμεταλλεύονται ενήλικους ή ανήλικους μετανάστες. Συγκροτούνται συνεργεία στα οποία

συμμετέχουν αστυνομικοί, υπάλληλοι της νομαρχίας, του Δήμου Αθηναίων και εισαγγελικού λειτουργού για την πραγματοποίηση αυτοψιών-ελέγχων και απολυμάνσεων σε εγκαταλειμμένα-παλαιά κτίρια όπου διαμένουν κυρίως αλλοδαποί, ενώ ολοκληρώνεται η χωροθέτηση κέντρων πρώτης υποδοχής νεοεισερχομένων μεταναστών και κέντρων κράτησης υπό απελάση μεταναστών σε χώρους πρώην στρατοπέδων. Συγκροτείται Υπηρεσία Πρώτης Υποδοχής, καθώς και αυτοτελής Υπηρεσία Ασύλου, ενώ επιταχύνεται το χρονικό διάστημα εξέτασης των αιτήσεων ασύλου, αλλά και η διαχείριση των εκκρεμών υποθέσεων ασύλου, που φτάνουν τις 47.000.

Ενισχύεται το πρόγραμμα των εθελούσιων επιστροφών που πραγματοποιείται από την Ελληνική Αστυνομία σε συνεργασία με το Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης. Θα πραγματοποιηθεί καμπάνια με σκοπό την καταγραφή αλλοδαπών και την εθελούσια επιστροφή με κάλυψη των εξόδων τους από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επιστροφών ως υποβοηθούμενες ή αναγκαστικές επιστροφές. Δίδεται ως επιπλέον κίνητρο η αστυνομία να μην επιβάλει το διοικητικό πρόστιμο κατά την αναχώρηση και να μην καταγράφονται οι αλλοδαποί στη λίστα ανεπιθύμητων.

Μέσω του υπουργείου Εξωτερικών θα ενισχυθούν οι επαφές με διπλωματικές αρχές στην Αθήνα των χωρών προέλευσης παράνομων μεταναστών

και διερεύνηση της δυνατότητας επιτάχυνσης της αναγνώρισης των υπηκόων τους που συλλαμβάνονται προς απελάση, καθώς και έκδοση του σχετικού τίτλου, ενώ θα αξιοποιηθούν οι διαθέσιμες διπλωματικές πληροφορίες για χώρες προέλευσης παράνομων εισερχομένων αλλοδαπών, με σκοπό να διαπιστωθεί εάν η πολιτική κατάσταση των χωρών αυτών ενδεχομένως να δικαιολογεί δικαίωμα διεθνούς προστασίας ή ότι η επιστροφή των αλλοδαπών σε αυτές δεν είναι άμεσα εφικτή. Διαμορφώνεται νέο νομοθετικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση της μαύρης εργασίας των παράνομων αλλοδαπών με αυστηρές κυρώσεις στους εργοδότες παράνομα διαμενόντων αλλοδαπών. Παράλληλα, μειώνονται τα απαιτούμενα ένσημα για την ανανέωση αδειών παραμονής

προκειμένου να αποτραπεί η περιθωριοποίηση σημαντικού αριθμού μεταναστών, που η συγκυρία τους οδηγεί στην παρανομία. Προβλέπεται η δημιουργία και η λειτουργία ξενώνων υποδοχής και φιλοξενίας προσφύγων, με προτεραιότητα στους ασυνόδευτους ανηλίκους, σε κτίρια της «Αποστολής» και της Εκκλησίας, αλλά και παροχή κινήτρων σε δήμους που θα υποδεχθούν κέντρα φιλοξενίας όσων αιτούνται άσυλο, προκειμένου να αποσυμφορηθεί η συγκέντρωση των μεταναστών στο κέντρο της πόλης.

Υπηρεσίες υγείας-πρόνοιας

Τίθενται σε λειτουργία πέντε κινητές υγειονομικές μονάδες: «Υγειονομικές Νησίδες» από το Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ), με σκοπό την καταγραφή και αντιμετώπιση των προβλημάτων υγείας του πληθυσμού που διαμένει στο δρόμο, ενώ ενισχύονται τα προγράμματα πρόληψης και θεραπείας για χρήστες ουσιών με την άμεση λειτουργία τριών νέων μονάδων υποκατάστασης του OKANA στους προαύλιους χώρους των νοσοκομείων Αττικό, Ελπίς και ΚΑΤ, 800 συνολικά θέσεων.

Ενδυνάμωση

του κοινωνικού ιστού

Μεταξύ άλλων αποφασίστηκε η δημιουργία κατάλληλων υποδομών για την κάλυψη κοινωνικού εξοπλισμού και εκπαίδευσης, η χωροθέτηση οκτώ νέων σχολείων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στις περιοχές Ψυρρή, Ακαδημία Πλάτω-

νος και Σεπόλια, μέσω Σύμπραξης Ιδιωτικού και Δημόσιου Τομέα (ΣΔΙΤ). Παράλληλα, έχει προγραμματιστεί η συμμετοχή 18 σχολικών κτιρίων στο πρόγραμμα του ΥΠΕΚΑ για το «Περιβάλλον και την Αειφόρο Ανάπτυξη», για την ενεργειακή τους αναβάθμιση, η επέκταση της ευρυζωνικότητας σε όλα τα σχολεία του κέντρου της Αθήνας μέχρι το τέλος του χρόνου, η πιλοτική εφαρμογή του «ανοιχτού» σχολείου στην πόλη μέσα από το επανασχεδιασμό των σχολικών μονάδων του συγκροτήματος της «Γκράβας», η δημιουργία Εκπαιδευτικού Κέντρου Τεχνολογίας και Επιστημών στη Διπλάρειο Σχολή, στην πλατεία Θεάτρου, για χρήση από όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, καθώς και ο ορισμός νέων Ζωνών Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας στην περιοχή της Αθήνας. Μέσω «Καλλικράτη» τίθεται σε εφαρμογή η αξιοποίηση νέων θεσμών συμμετοχής, ένταξης και διαβούλευσης, όπως η λειτουργία του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης και του Συμβουλίου Ενταξης Μεταναστών.

Αναβάθμιση του κέντρου της πόλης

Τα υπουργεία ΠΕΚΑ και Οικονομικών θεσμοθετούν φορολογικά και οικονομικά κίνητρα, τα οποία αφορούν την αποκατάσταση κτιρίων και την υποστήριξη των ιδιοκτησιών όσων επιθυμούν να παραμείνουν ή να εγκατασταθούν στις περιοχές αυτές. Ειδικότερα για την περιοχή Γεράνι προβλέπεται:

Φορολογική απαλλαγή για το 80% της συνολικής δαπάνης αποκατάστασης των κατοικιών και ανακαίνιση ακινήτων. Αντίστοιχες ρυθμίσεις, αλλά με διαφορετικά ποσοστά φοροαπαλλαγής προβλέπονται για αποκατάσταση ισόγειων καταστημάτων, κοινόχρηστων χώρων, όψεις οικοδομών, γραφείων. Για επαγγελματίες παροχής υπηρεσιών που θα εγκαταστήσουν τα γραφεία τους στην περιοχή προβλέπεται για μια πενταετία διπλή έκπτωση μισθώματος. Για τον εκσυγχρονισμό και την αποκατάσταση διατηρητέων κτιρίων προβλέπεται έκπτωση κατ' έτος του 1/10 της συνολικής δαπάνης αποκατάστασης και μέχρι κόστος 2.000 ευρώ το

τ.μ. Για αγοροπωλησίες ακινήτων στην περιοχή αυτή και για χρονικό διάστημα δύο ετών μειώνεται ο φόρος μεταβίβασης από 10% στο 3%.

Για τους ισόγειους χώρους αποφασίστηκε η μείωση των τιμών των αντικειμένων αξιών μέχρι 31/12/2013 κατά 50% και κατά 30% για τους ορόφους και για τους υπόγειους χώρους.

Ανάλογες ρυθμίσεις ισχύουν και για τις περιοχές Κεραμεικός, Μεταξουργείο.

Επίσης προωθούνται:

Ανάπλαση με διεύρυνση των Πλατειών Αγίου Παντελεήμονα και Αττικής, της οδού Αγορακρίτου και της Πλατείας Θεάτρου.

Δημιουργία «Κέντρου ΣΑΣ» (Στήριξη Αστικής Συμμετοχής), με κέντρο το κτίριο του ΟΚΑΝΑ.

Μετατροπή σε συνεργασία με το Δήμο Αθηναίων εγκαταλειμμένων ξενοδοχείων σε φοιτητικές κατοικίες.

Εικαστικές παρεμβάσεις σε τυφλές όψεις κτιρίων.

Αγορά του αμαξοστασίου του ΗΛΠΑΠ και ανάπλαση της περιοχής.

Χαρακτηρισμός και μετατροπή της Ευριπίδου ως οδού παραδοσιακού εμπορίου.

Εναλλακτική παρέμβαση με καλλιέργειες στο Λόφο Στρέφη.

Κίνητρα σε δήμους για υλοποίηση έργων με χρηματοδότηση από το Πράσινο Ταμείο, προκειμένου να δεχτούν δομές φιλοξενίας αιτούντων άσυλο

Τέλος, προωθείται η βιώσιμη κινητικότητα, που μεταξύ άλλων προβλέπεται η καθιέρωση του ποδηλάτου ως μέσου μετακίνησης με επέκταση της μεταφοράς ποδηλάτου σε μέσα σταθερής τροχιάς, η καθιέρωση πιλοτικού προγράμματος για τη δυνατότητα ελεύθερης εισόδου του ποδηλάτου στις λεωφορειολωρίδες, η κατασκευή δικτύου ποδηλατοδρόμων στην Αττική, τμήμα του οποίου θα διέρχεται από το ιστορικό κέντρο, σε συνέχεια της μελέτης εφαρμογής που εκπόνησε το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, η δημιουργία σταθμού μετεπιβίβασης στον Κεραμεικό, στη συμβολή των οδών Πειραιώς και Ιεράς Οδού, με υπόγειο χώρο στάθμευσης 270 θέσεων. Επίσης, επέκταση της γραμμής 2 του μετρό (σε Ηλιούπολη, Αλιμο, Αργυρούπολη, Ελληνικό, Περιστερι και Ανθούπολη) και ο σχεδιασμός

της νέας γραμμής 4 προς Γαλάτσι και προς Μαρούσι, με ανταπόκριση με τις υφιστάμενες γραμμές 2 (στο σταθμό Πανεπιστήμιο) και 3 (στους σταθμούς Ευαγγελισμός και Κατεχάκη).

Ενίσχυση της πολιτιστικής ταυτότητας της πόλης

Η προώθηση της εικόνας της πόλης παραμένει βασικό ζητούμενο και στο πλαίσιο αυτό εκπονείται σχέδιο προβολής της Αθήνας ως τουριστικού προορισμού.

Στα μέτρα περιλαμβάνεται και η σήμανση της διαδρομής του «Δημοσίου Σήματος». Η δημιουργία της πορείας έχει στόχο να σημάνει την «Ακαδήμια οδό», που στην αρχαιότητα συνέδεε τον Κεραμεικό με την Ακαδημία Πλάτωνος. Επίσης, αποφασίστηκαν η ανακαίνιση του διατηρητέου κτιρίου του Ακροπόλ Παλλάς, η αποκατάσταση του ιερού ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στην οδό Αγίου Κωνσταντίνου, η αποκατάσταση του καθολικού ναού της Αθήνας, καθώς και του συγκροτήματος ιδιοκτησιών στη συμβολή των οδών Αδριανού, Αρεως, Κλάδου και Βρυσακίου στην Πλάκα, προκειμένου εκεί να εγκατασταθεί το Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης.

Τι δείχνει έρευνα του Ινστιτούτου Τουριστικών Ερευνών και Προβλέψεων

Πολίτες & καταναλωτές γυρνούν την πλάτη στο ιστορικό-εμπορικό κέντρο

Σε ελεύθερη πτώση βρίσκονται το τελευταίο χρόνο οι εμπορικές και επιχειρηματικές δραστηριότητες στο κέντρο της Αθήνας. Σύμφωνα με εκτιμήσεις, οι ετήσιες απώλειες του ελληνικού δημοσίου από παράνομες δραστηριότητες στο ιστορικό κέντρο πλησιάζουν στα 500 εκατ. ευρώ. Τα δύο τελευταία χρόνια ένας στους τέσσερις πολίτες έχει επιλέξει να κάνει τα ψώνια του σε σημεία εκτός κέντρου, ενώ ο τζίρος των καταστημάτων έχει μειωθεί κατά 31%. Την ίδια χρονική περίοδο ένας μεγάλος αριθμός μόνιμων κατοίκων υποχρεώθηκε λόγω των συνθηκών να μετακομίσει σε ασφαλέστερες περιοχές εκτός κέντρου. Τα στοιχεία αυτά περιέχονται σε μελέτη του Ινστιτούτου Τουριστικών Ερευνών και Προβλέψεων για το κέντρο της Αθήνας, η οποία παρουσιάστηκε αρχές του 2011. Από τα στοιχεία της μελέτης διαφαίνεται η «Γκετοποίηση τμήματος του ιστορικού κέντρου της Αθήνας και οι συνέπειες του φαινομένου στην οικονομική ζωή της πόλης». Σύμφωνα με την έρευνα που έκαναν οι μελετητές του Ινστιτούτου τα φαινόμενα γκετοποίησης του ιστορικού κέντρου προκαλούν «εκτροπή εμπορίου», με συνέπεια το καταναλωτικό κοινό να μετατοπίζεται προς τις περιφερειακές αγορές. Σε ό,τι αφορά τον τουρισμό και τα ξενοδοχεία το μεγαλύτερο πρόβλημα εντοπίζεται στα ξενοδοχεία των υψηλών κατηγοριών. Οι μεγάλες και πολυτελείς μονάδες που βρίσκονται στην περιοχή της Ομόνοιας αναγκάζονται να διαθέτουν το προϊόν τους από 52% έως 62% χαμηλότερα από τα ξενοδοχεία της ίδιας κατηγορίας που λειτουργούν στις υπόλοιπες περιοχές της Αττικής.

**Στη μελέτη προτείνονται συγκεκριμένα μέτρα
για την αναβάθμιση του ιστορικού κέντρου της Αθήνας.
Μεταξύ άλλων μέτρων προτείνονται:**

- 1. Η προστασία και η ανάδειξη της ιστορικής φυσιογνωμίας του κέντρου της Αθήνας.**
- 2. Η ισόρροπη κατανομή των κεντρικών λειτουργιών με έλεγχο στις χρήσεις γης.**
- 3. Ο περιορισμός των οχλουσών δραστηριοτήτων, με απομάκρυνση των βιοτεχνιών, του χονδρικού εμπορίου και κινητροδότηση για την επαναφορά της κατοικίας.**
- 4. Η συστηματική και αδιάλειπτη αστυνόμευση του κέντρου της Αθήνας. Δημιουργία ειδικού τμήματος της ΕΛ.ΑΣ. για το κέντρο της Αθήνας.**
- 5. Η πάταξη του παραεμπορίου.**

Ευρωπαϊκά μόντελ ενσωμάτωσης μεταναστών

Γαλλία

Πρωταρχικός στόχος της Γαλλικής Πολιτικής για τη Μετανάστευση δεν είναι τόσο η ενσωμάτωση όσο η αφομοίωση. Με απλά λόγια, αναγνωρίζονται μεν ως Γάλλοι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ωστόσο επί της ουσίας δεν τους παρέχονται ιδιαίτερα προνόμια. Αναγνωρίζονται δηλαδή νομικά από το κράτος, όχι όμως και κοινωνικά.

Δύο βασικές αρχές διέπουν τον κώδικα περί γαλλικής υπηκοότητας, αφενός το «Δίκαιο εδάφους» ότι δηλαδή είσαι Γάλλος λόγω του τόπου γέννησης και κατοικίας, έστω και αν οι γονείς σου είναι αλλοδαποί, και το «Δίκαιο αίματος» βάση του οποίου αποκτάς τη Γαλλική υπηκοότητα ανεξάρτητα από τον τόπο γέννησης ή κατοικίας, υπό την προϋπόθεση οι γονείς σου να είναι Γάλλοι. Αυτός ο κώδικας ιθαγένειας, που βασίζεται σε διάταγμα του 1945, αν και έκτοτε έχει δεχθεί ορισμένες τροποποιήσεις, ωστόσο στην πραγματικότητα δεν λειτουργήσε ποτέ ως μέσο γνήσιας ενσωμάτωσης ούτε συνοδεύτηκε από μέτρα στήριξης στους μετανάστες, με αποτέλεσμα να κλείνει τα μάτια στη διαφορετικότητα. Έτσι ακόμη και τα μέτρα καταπολέμησης της ανεργίας ή επαγγελματικής ένταξης που κατά καιρούς λαμβάνονται δεν στοχεύουν στους μετανάστες ως ιδιαίτερη μερίδα του πληθυσμού, αλλά τους αφορούν μόνο ως ασθενέστερα στρώματα. Ο τομέας της απασχόλησης είναι εκείνος στον οποίο μπορεί εύκολα να γίνει αντιληπτός ο ρατσισμός και δεν είναι τυχαίο ότι το ποσοστό ανεργίας των Γάλλων «μεταναστών» είναι σχεδόν τριπλάσιο από αυτό του υπόλοιπου πληθυσμού. Αλλά και στην εκπαίδευση οι δυνατότητες που έχουν τα παιδιά των μεταναστών, είναι πολύ λιγότερες από τους υπόλοιπους μαθητές. Ο «αποκλεισμός» τους είναι εμφανής και πολλές μεσοαστικές οικογένειες Γάλλων αποφεύγουν να

στείλουν τα παιδιά τους σε σχολεία με μεγάλη αναλογία παιδιών μεταναστών. Το αποτέλεσμα της εφαρμοζόμενης πολιτικής είναι, με κάθε ευκαιρία, να αναβιώνουν φαινόμενα ρατσισμού, όπως για παράδειγμα σε περιόδους οικονομικής ύφεσης.

Βρετανία

Περίπου 4,5 εκατομμύρια άνθρωποι, που γεννήθηκαν στο εξωτερικό, ζουν σήμερα στη Βρετανία και πολλοί απ' αυτούς έχουν πολιτογραφηθεί Βρετανοί. Οι περισσότεροι κατάγονται από την Ινδία, το Πακιστάν, την Ιρλανδική Δημοκρατία, την Καραϊβική και τις ΗΠΑ. Αν και η βασική αρχή είναι ότι η πολυπολιτισμικότητα εμπλουτίζει τον κοινωνικό ιστό της χώρας αλλά και την αγορά εργασίας, Αυτό θα ίσχυε αν υπήρχε και κοινωνική συνοχή. Όμως στην πραγματικότητα η ακολουθούμενη πολιτική αντί να οδηγεί στην ενσωμάτωση των νέων πληθυσμών, τους αποκόβει κοινωνικά οδηγώντας τους στο να διαμένουν σε συγκεκριμένες περιοχές, να κάνουν συγκεκριμένα επαγγέλματα και εντέλει να συναναστρέφονται μόνο ομοεθνείς τους.

Δεν είναι τυχαίο ότι μεγάλες ομάδες μεταναστών, προερχόμενες κυρίως από τη Σομαλία, το Ιράν και την Αγκόλα δεν καταφέρνουν εύκολα να βρουν δουλειά, ορισμένες άλλες από το Μπαγκλαντές ή το Χονγκ Κονγκ εργάζονται ως χαμηλόμισθοι σε μικρές εμπορικές επιχειρήσεις, ενώ τέλος κάποιοι με προσωρινές άδειες εργασίας από τη Ν. Ζηλανδία ή τις Φιλιππίνες, τα καταφέρνουν κάπως καλύτερα.

Σε κάθε περίπτωση η περιθωριοποίηση των μεταναστών οδηγεί συχνά σε κοινωνικές εκρήξεις, κυρίως σε υποβαθμισμένες αστικές περιοχές της Βρετανίας.

Γερμανία

Αρχικά οι μετανάστες ήταν εργατική

δύναμη. Το αποτέλεσμα είναι σήμερα στη χώρα να ζουν σχεδόν επτάμησι εκατομμύρια μετανάστες.

Η αυστηρή μεταναστευτική πολιτική που ακολουθείτο και έδινε το προβάδισμα στην καταγωγή αντί του τόπου γέννησης, στήριζε την υπηκοότητα στην πατρίδα, τη γλώσσα, τον πολιτισμό και τη θρησκεία από ένα σημείο και μετά δεν ήταν πλέον λειτουργική.

Η ανάγκη να αντιμετωπισθεί ένα υπαρκτό και μείζον πρόβλημα οδήγησε την κυβέρνηση της χώρας, το 1999, να ψηφίσει νομοθεσία που διευκολύνει τη χορήγηση γερμανικής υπηκοότητας. Με τον νόμο της διπλής υπηκοότητας όσα παιδιά γεννιούνται σε Γερμανικό έδαφος από ξένους γονείς γίνονται αυτόματα Γερμανοί πολίτες αλλά διατηρούν και την υπηκοότητα της χώρας καταγωγής τους.

Ασφαλώς η αλλαγής στάσης των Γερμανών δεν οφειλόταν μόνο σε αλτρουιστικά και ανθρωπιστικά κριτήρια, αλλά και στην ανάγκη να ενισχυθεί η αγορά εργασίας με νέο δυναμικό, λόγω και του δημογραφικού προβλήματος που αντιμετωπίζει η χώρα.

Ωστόσο, αν και ο νόμος άλλαξε και έγινε πιο ελαστικός, δεν αντιμετώπισε άλλα προβλήματα που αφορούν τον τρόπο διαβίωσης των μεταναστών.

Έτσι σήμερα εντοπίζονται μεγάλα ελλείμματα εκπαίδευσης και επαγγελματικής προοπτικής, για πολλούς μετανάστες αφού πολλοί αναγκάζονται να εγκαταλείψουν το σχολείο, νωρίς περιοριζόμενοι στις κατώτατες εκπαιδευτικές βαθμίδες.

Αν σε αυτά προσθέσει κανείς και την ξενοφοβία που συχνά οδηγεί σε περιθωριοποίηση και φαινόμενα στοχοποίησης και «διώξεων» μεταναστών, γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι οι μετανάστες στη Γερμανία σε πολλές περιπτώσεις λειτουργούν ως «βόμβα» στα θεμέλια του Γερμανικού κοινωνικού ιστού.

Πώς το δίκτυο πόλεων **REGENERA** αξιοποιεί τις **δυνατότητες** **προβληματικών** περιοχών

Οι πόλεις διαδραματίζουν σημαντικότατο ρόλο στην οργάνωση της Ευρώπης. Συμβάλλουν στη δημιουργία της απαραίτητης ισορροπίας μεταξύ οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών παραγόντων, που αποτελούν τα θεμέλια της βιώσιμης ανάπτυξης, που είναι και το ζητούμενο για κάθε ολοκληρωμένο στρατηγικό σχεδιασμό. Αυτή η ολοκληρωμένη προσέγγιση των αστικών πολιτικών σε μητροπολιτικό επίπεδο αποτέλεσε τα προηγούμενα χρόνια το θέμα συζητήσεων και ανταλλαγών εμπειριών μεταξύ των δεκαεσσάρων ευρωπαϊκών πόλεων που συμμετείχαν στο δίκτυο REGENERA¹, στο πλαίσιο του προγράμματος URBACT.

Όλες οι συμμετέχουσες πόλεις έκαναν την ίδια παρατήρηση: οι κύριοι παράγοντες της κοινωνικής και οικονομικής κρίσης είναι ιδιαιτέρως έντονοι στις πλέον μειονεκτικές γειτονιές. Την ίδια στιγμή οι γειτονιές αυτές προσφέρουν μοναδική ζωντάνια, εφευρετικότητα και ποικιλία πολιτισμών. Η κοινή αυτή παρατήρηση των πόλεων οδήγησε και στο κοινό συμπέρασμα: αν οι ευρωπαϊκές πόλεις θέλουν να είναι ανταγωνιστικές σε έναν συνεχώς αυξανόμενο παγκοσμιοποιημένο κόσμο δεν μπορούν να γυρίσουν την πλάτη τους στις γειτονιές αυτές, αλλά πρέπει να μάθουν να καλλιεργούν τις δυνατότητές τους. Το δίκτυο REGENERA προσπάθησε να καλύψει όλα τα πιθανά πεδία δράσης: αστικός σχεδιασμός, κοινωνικά ζητήματα, πολιτισμός, οικονομία, ασφάλεια, υγεία, κινητικότητα και μεταφορές. Πάνω από όλα προσπάθησε να δώσει πλήρη πρόσβαση σ' όλα τα παραπάνω,

τόσο στους κατοίκους όσο και στις κοινότητες μεταναστών².

Ανάλογα με τις ανάγκες κάθε συμμετέχουσας στο δίκτυο πόλης οι προτεραιότητες των θεμάτων εργασίας και των προγραμμάτων αναβάθμισης για κάποιες από αυτές προέκυψαν ως εξής:

Στέγαση – Γλασκόβη

Συμμετοχή Πολιτών – Βερολίνο

Ασφάλεια – Τορίνο

Αλλαγή Εικόνας Πόλης – Σεντ-Ετιέν

Πολυπολιτισμικότητα – Μπέρμινχαμ

Υγεία – Χάγη

Διακυβέρνηση – Μπέλφαστ

Σημειώνεται ότι αρκετά μεγάλη βαρύτητα δίνεται στις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και τη συμβολή τους στην αστική αναβάθμιση. Το παρακάτω διάγραμμα³ παρουσιάζει τις διαφορετικές θέσεις που καταλαμβάνουν οι ΜΚΟ σε σχέση με την κυβέρνηση, τον επιχειρηματικό κόσμο και τους πολίτες. Ανάλογα με το στόχο και τη χρηματοδότησή του η κάθε ΜΚΟ μπορεί να συνδεθεί στενά με έναν από τους παραπάνω κοινωνικούς τομείς ή να λάβει κεντρική θέση, σε μεγάλο βαθμό ανεξάρτητη, αλλά και διαδραστική.

Σε κάθε ένα από τα παραδείγματα αστικής ανάπτυξης υποβαθμισμένων περιοχών που ακολουθούν αναδεικνύονται διαφορετικοί μέθοδοι σε διαφορετικούς τομείς δράσεις.

I. ΜΠΕΛΦΑΣΤ – Το Πρόγραμμα URBACT II: Διάγνωση και Σχεδιασμός Προγράμματος με την Πρωτοβουλία μιας ΜΚΟ

Το Πρόγραμμα URBACT II του Μπέλφαστ ήταν το αποτέλεσμα μιας ανά-

λυσης αναγκών σε πολλαπλούς τομείς που διεξήγε η ΜΚΟ «Συνεταιρισμός Βορείου Μπέλφαστ». Στην περίπτωση αυτή μια ολοκληρωμένη στρατηγική ανάλυση για την κοινωνικοοικονομική κατάσταση συνδυάστηκε με τις προοπτικές των πολιτών και της ΜΚΟ με την οποία δραστηριοποιήθηκαν. Το Βόρειο Μπέλφαστ χαρακτηρίζεται από βαθύ διαχωρισμό των τοπικών του κοινωνιών, πολυάριθμες διατομεακές επαφές και διακοινοτικές εντάσεις που απαιτούν ευαίσθητους και περίπλοκους χειρισμούς αναγκών που συχνά είναι πολύ συγκεκριμένες και τοπικές. Η ΜΚΟ, συνεργαζόμενη με δημόσιες υπηρεσίες, κατάφερε να αναπτύξει ένα συμβούλιο συνεργασίας και εταιρικής σχέσης που εκπροσωπεί τους κύριους δρώντες της τοπικής κοινότητας και τους βασικούς εκπροσώπους των δημοσίων υπηρεσιών. Αυτό το συμβούλιο υπέβαλε πρόταση για ένα εξαετές πρόγραμμα URBACT II, το οποίο θα αντιμετώπιζε τα κοινωνικά, τεχνικά και οικονομικά προβλήματα των πλέον υποβαθμισμένων γειτονιών του Βορείου Μπέλφαστ. Η ΜΚΟ εξασφάλισε 12,4 εκατ. £ σε ευρωπαϊκή χρηματοδότηση για να εφαρμόσει το πρόγραμμα, ποσό το οποίο είναι πολύ περισσότερο από αυτό που συγκεντρώνουν οι δημόσιες αρχές.

II. ΜΠΕΡΜΙΝΧΑΜ – Ένα πρόγραμμα αστικής ανάπτυξης που χρησιμοποιεί όλες τις εθνικές πολιτικές

Η στρατηγική ανάπτυξης του δημοτικού συμβουλίου του Μπέρμινχαμ αποσκοπεί στη μελλοντική ευημερία της πόλης και στην κάλυψη των κενών μεταξύ των πλέον υποβαθμισμένων περιοχών και κοινοτήτων και του μέ-

¹ Βλ. Claude Jacquier, Stephane Bienvenue, Hans Schlappa, «Regenera, Urban Regeneration of Deprived Areas Across Europe», Sharing Experiences Final Report, September 2007, στον ιστότοπο http://urbact.eu/fileadmin/corporate/pdf/FinalReports/REGENERA_Final_Report.pdf

² Το δίκτυο REGENERA χρηματοδοτείται από το ευρωπαϊκό πρόγραμμα URBACT και από τις συμμετέχουσες πόλεις, μεταξύ των οποίων είναι οι εξής: Μπέλφαστ, Βερολίνο, Μπέρμινχαμ, Βουδαπέστη, Γλασκόβη, Σεντ-Ετιέν, Χάγη, Μιλάνο, Πράγα, Τορίνο κ.ά.

³ Οι τύποι ΜΚΟ, όπως φαίνονται στο διάγραμμα, είναι οι εξής: T1= Κοινωνικές ομάδες (μικρές και με χαλαρή δομή, μικρή εξάρτηση από δημόσιες χρηματοδοτικές πηγές). T2= Κυβερνητικές ΜΚΟ (μεγάλες και καλά δομημένες οργανώσεις με επαγγελματικό προσωπικό που παρέχει κυβερνητικά χρηματοδοτημένες υπηρεσίες). T3= Επιχειρηματικές ΜΚΟ (συχνά αναφερόμενες ως κοινωνικές επιχειρήσεις, με στόχο την εμπορική προσέγγιση παροχής υπηρεσιών κοινωνικής ευθύνης). T4= Υβριδικές ΜΚΟ (οργανώσεις που συνδυάζουν τα χαρακτηριστικά των δύο προηγούμενων).

σου όρου της πόλης, της ευρύτερης περιφέρειας και του κράτους.

Μια σειρά από κυβερνητικές πολιτικές χρησιμοποιούνται για τη διέγερση της οικονομικής ανάπτυξης και την ανάπλαση των τοπικών κοινωνιών, μεταξύ των οποίων και οι εξής:

- Η Αστική Λευκή Βίβλος (2000), η οποία καθιερώνει ένα σύνολο μέτρων στήριξης της αστικής ανάπτυξης, αποσκοπώντας στη δημιουργία αστικών περιοχών, όπου οι άνθρωποι θα επιθυμούν να ζήσουν, να εργασθούν, να επενδύσουν και οι οποίες προσφέρουν υψηλή ποιότητα ζωής.
- Το Σχέδιο Βιώσιμων Κοινοτήτων (2003), το οποίο προωθεί ένα μακροπρόθεσμο σχέδιο ανάπτυξης βιώσιμων κοινοτήτων, τόσο σε αστικές όσο και σε αγροτικές περιοχές, εστιάζοντας στην αντιμετώπιση θεμάτων παροχής-ζήτησης στέγασης και βελτίωσης δημόσιων χώρων.
- Η Εθνική Στρατηγική για την Ανανέωση των Γειτονιών του 2001, η οποία αποσκοπεί στη σμίκρυνση του χάσματος μεταξύ των υποβαθμισμένων γειτονιών και της υπόλοιπης χώρας, έτσι ώστε τα επόμενα 10 έως 20 χρόνια κανείς να μην βρίσκεται σε μειονεκτικότερη θέση λόγω του τόπου διαμονής του.
- Η Συμφωνία του Δημόσιου Τομέα, η οποία στοχεύει «να προωθήσει βιώσιμες βελτιώσεις στην οικονομική επίδοση όλων των αγγλικών περιφερειών μέχρι το 2008».
- Η Βιώσιμη Στρατηγική Ανάπτυξης του Η.Β., η οποία αποσκοπεί στην εξισορρόπηση της επίτευξης μιας βιώσιμης οικονομίας από τη μία και της διαβίωσης στο πλαίσιο περιβαλλοντικών περιορισμών και της εξασφάλισης μιας ισχυρής, υγιούς και δίκαιας κοινωνίας από την άλλη.
- Η Νέα Συμφωνία για τις Κοινότητες, η οποία αποτελεί κεντρικό εθνικό πρόγραμμα της κυβερνητικής στρατηγικής για την παρεμπόδιση πολλαπλής υποβάθμισης στις πλέον υποβαθμισμένες γειτονίες της χώρας.

III. ΣΑΝΤΑ ΚΟΛΟΜΑ – Διαδημοτική συνεργασία. Η συνάφεια του προγράμματος συνεργασίας της Σέρα ντ'Εν Μένα

Σε μεγάλες ευρωπαϊκές πόλεις μια

περιοχή μπορεί να διαπερνάει τα σύνορα δύο διαφορετικών κοινοτήτων. Τέτοια είναι και η περίπτωση με τις γειτονίες της Σέρα ντ'Εν Μένα, μεταξύ της Σάντα Κολόμα και της Μπανταλόνα στο αστικό κέντρο της Βαρκελώνης. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν αυτές οι γειτονίες είναι τα ίδια: κατεστραμμένες ή παραμελημένες δημόσιες περιοχές, αντικατάσταση του αρχικού πληθυσμού από μεταναστες που προήλθαν από κράτη εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης κ.ά. Παρ' όλα αυτά υπάρχει αυξημένο ρίσκο υιοθέτησης άκρως διαφορετικών στρατηγικών σε κάθε πλευρά των ορίων της κοινότητας, τόσο αναφορικά με τους όρους όσο και με το χρονικό πλαίσιο. Προκειμένου να αποφευχθεί αυτό το πρόβλημα στη Σέρα ντ'Εν Μένα, οι κοινότητες της Σάντα Κολόμα και της Μπανταλόνα έχουν αποφασίσει να παρουσιάσουν ένα κοινό πρόγραμμα σε απάντηση μιας περιφερειακής κυβερνητικής πρόσκλησης για χρηματοδότηση 50% προγραμμάτων αστικής ανάπτυξης. Αυτό το πρόγραμμα μοιράζεται κοινή διάγνωση και τοπικοκεντρικά στρατηγικά χαρακτηριστικά, αλλά έχει ανεξάρτητα συστήματα διαχείρισης για κάθε κοινότητα. Προκειμένου να συντονιστούν οι κοινοί τομείς και να προσαρμοστούν λύσεις και στις δύο πλευρές της περιοχής, το περιφερειακό αστικό συμβούλιο της Βαρκελώνης (υπερτοπικό επίπεδο) παρέχει πολιτικό συντονισμό και κοινή διαχείριση.

Η κάθετη συνεργασία ρυθμίζεται σε διάφορα επίπεδα:

Γενική Επιτροπή (πολιτικό επίπεδο). Αποτελείται από τέσσερις εκπροσώπους τοπικών αρχών από κάθε κοινότητα –τον πρόεδρο του περιφερειακού αστικού συμβουλίου της Βαρκελώνης, το διαχειριστή αυτού του οργανισμού και τους δύο διαχειριστές των προγραμμάτων των δύο κοινοτήτων. Πρόκειται για το βασικό όργανο που θέτει στρατηγικές και δράσεις. Συνεδριάζει δύο φορές το χρόνο.

Διαχειριστική Επιτροπή (επιχειρησιακό επίπεδο). Αποτελείται από τους δύο διευθυντές τμημάτων που εμπλέκονται στις δράσεις των δύο κοινοτήτων, από τους δύο διαχειριστές των προγραμμάτων και από έναν εκπρόσωπο

τοπικών αρχών για κάθε κοινότητα. Συνεδριάζει τέσσερις φορές το χρόνο. Τεχνική Επιτροπή (επιχειρησιακό επίπεδο). Αποτελείται από δύο διαχειριστές προγραμμάτων, από τις δημόσιες επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν τη διεκπεραίωση των μέτρων που έχουν εξαγγελθεί και από τεχνικούς που περιλαμβάνονται ανάλογα με την ατζέντα της συνάντησης. Συνεδριάζει μία φορά το μήνα.

IV. ΒΕΡΟΛΙΝΟ – Κάτοικοι στη Διαδικασία Λήψης Αποφάσεων

Τα σώματα ενόρκων των πολιτών στο Βερολίνο είναι τοπικές επιτροπές που αποτελούνται αποκλειστικά από κατοίκους της περιοχής, οι οποίοι λαμβάνουν κατά καιρούς εκτεταμένες αποφάσεις για τις παρεχόμενες υπηρεσίες στην κοινότητά τους. Τα μέλη κάθε επιτροπής ενόρκων αποτελείται από ένα μίνιμουμ 51% από κατοίκους (συμπεριλαμβανομένων αντιπροσώπων από εθνικές μειονότητες) και 49% από μέλη τοπικών επιχειρήσεων και οργανωμένων κοινοτικών ενδιαφερόντων, για παράδειγμα ενώσεις κατοίκων. Υπάρχουν τουλάχιστον δεκαεπτά σώματα ενόρκων πολιτών που επικεντρώνονται σε υποβαθμισμένες περιοχές του ενδότερου Βερολίνου, οι οποίες καλύπτουν περίπου το 7% του συνολικού πληθυσμού της πόλης. Κάθε σώμα ενόρκων έχει προϋπολογισμό 500.000 ευρώ για δύο χρόνια. Αυτό το ποσό πρέπει να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση προγραμμάτων γενικού ενδιαφέροντος που προωθούν την ανάπτυξη ολόκληρης της κοινότητας ή τη στήριξη ομάδων φτωχών κατοίκων.

V. ΧΑΓΗ – Εκπαιδεύοντας αρχηγούς κοινοτήτων στην πολιτική υγείας

Η Stiom είναι μια ΜΚΟ που δρα σε υποβαθμισμένες γειτονίες της Schilderswijk της Χάγης και προσπαθεί να συνδέσει την κοινωνική δράση με τη φροντίδα υγείας. Η Stiom αντιλαμβάνεται τον εαυτό της ως εργαστήριο νέων προσεγγίσεων στο πεδίο αυτό και έχει αναπτύξει ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης για αρχηγούς κοινοτήτων. Το πρόγραμμα «Νέα Τροχιά» αποσκοπεί στη διευκόλυνση των αρχών σε θέματα υγείας, να προσεγγίσουν τις

διάφορες κοινότητες μεταναστών, τις οποίες οι δημόσιες αρχές δεν μπορούν να ενημερώσουν αποτελεσματικά για τις διαθέσιμες υπηρεσίες υγείας και για θέματα υγιούς διαβίωσης. Η «Νέα Τροχιά» αποσκοπεί στη σύνδεση και την εκπαίδευση «έμπιστων προσώπων», ανθρώπων που είναι σεβαστοί από τις διαφορετικές κοινότητες, προ-

κειμένου να δράσουν ως επαφές μεταξύ των μελών της κοινότητάς τους και των υπηρεσιών φροντίδας υγείας: να πουν στις κοινότητες μεταναστών για τις διαθέσιμες υπηρεσίες και να τους δώσουν προσωπική βοήθεια. Να βοηθήσουν τους επαγγελματίες να κατανοήσουν καλύτερα τις πολιτισμικές διαφορές των ασθενών τους.

Το πρόγραμμα δεν βελτίωσε απλώς το επίπεδο πληροφόρησης για υπηρεσίες υγείας στις διαφορετικές κοινότητες της περιοχής, αλλά η εκπαίδευση «έμπιστων προσώπων» επέτρεψε σ' ένα μεγάλο αριθμό από αυτούς να βρουν νέα εργασία, αναγνωρίζοντας με τον τρόπο αυτό την αξία της γνώσης τους περί υπηρεσιών υγείας.

URBACT II: 44 προγράμματα για βιώσιμη αστική ανάπτυξη

Το URBACT II, προωθεί τη βιώσιμη αστική ανάπτυξη. Περιλαμβάνει μια λίστα 44 προγραμμάτων, οργανωμένων σε 9 περιοχές ειδίκευσης¹: 1) καινοτομία και δημιουργικότητα, 2) ενεργή ενσωμάτωση, 3) πολιτιστική κληρονομιά αστική ανάπτυξη, 4) αστικά περιβάλλοντα με χαμηλό επίπεδο καυσαερίων, 5) μειονεκτούσες γειτονιές, 6) ανθρώπινο δυναμικό και επιχειρηματικότητα, 7) ποιότητα και βιωσιμότητα στον τρόπο ζωής, 8) μητροπολιτική διακυβέρνηση και 9) πόλεις λιμάνια.

Ειδικά για τις μειονεκτούσες γειτονιές² για την περίοδο 2001-2013 έχουν εφαρμοστεί, ή βρίσκονται σε εφαρμογή ή στο στάδιο ανάπτυξης διάφορα προγράμματα, ανάμεσα στα οποία είναι:

CoNet (Cohesion Network)³: Δίκτυο συνοχής που ερευνά και αναζητά πρόσφατες προσεγγίσεις για την ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής στις γειτονιές. Ουσιαστικά προσφέρει το έδαφος για να παρουσιαστούν εμπειρίες προσεγγίσεων που έχουν εφαρμοστεί και βασίζονται σε γειτονιές αναφορικά με τρεις βασικές θεματικές: α) ενδυνάμωση κοινοτήτων και γειτονιών, β) εκπαίδευση, γ) οικονομία και απασχόληση. Το δίκτυο βασίζεται σε τρεις πυλώνες: στη δράση των 11 Τοπικών Ομάδων Στήριξης που καταρτίζουν Τοπικά Σχέδια Δράσης, σε 11 Θεματικές Συναντήσεις, μία σε κάθε πόλη-εταίρο και τέλος σε ένα σχήμα στήριξης μεταξύ των πόλεων που φέρνει σε επαφή ειδικούς και στελέχη και εξασφαλίζει την άμεση μεταφορά τεχνογνωσίας.

RegGov (Regional Governance)⁴: Δίκτυο περιφερειακής διακυβέρνησης /διαχείρισης της βιώσιμης ενσωματωμένης ανάπτυξης αστικών περιοχών που μειονεκτούν. Το δίκτυο φέρνει σε επαφή εταίρους από τις περιφέρειες της Ευρώπης που έχουν εμπειρίες και τεχνογνωσία σε αξιόπιστες και αποτελεσματικές συνεργασίες για την ανάπτυξη μειονεκτουσών περιοχών, αλλά και εταίρους χωρίς παρόμοια εμπειρία. Αποσκοπεί στη χρήση της τεχνογνωσίας και την ανταλλαγή εμπειριών για τη στήριξη της ανάπτυξης νέων βελτιωμένων μορφών συνεργασίας, τόσο σε τοπικό, όσο και σε περιφερειακό επίπεδο. Για κάθε πόλη θα αναπτυχθούν δύο Μοντέλα, ένα Διακυβέρνησης και ένα Ενσωματωμένο Τοπικό Σχέδιο Δράσης. Τα επίμαχα μοντέλα θα αφορούν τουλάχιστον μία από τις μειονεκτούσες περιοχές της κάθε πόλης με τη στενή συνεργασία και της περιφερειακής αρχής.

SURE (Socio-economic methods of Urban Rehabilitation in deprived urban areas)⁵: Ο γενικός στόχος του δικτύου είναι η ενδυνάμωση της βιώσιμης ανάπτυξης με έμφαση στη διαφορετικότητα των τοπικών οικονομιών σε μειονεκτούσες περιοχές πόλεων, κυρίως μεσαίου μεγέθους. Αυτό θα επιτευχθεί με την ανάπτυξη ενός ενσωματωμένου Κοινωνικο-οικονομικού Αστικού Μοντέλου Επανάταξης. Πιο συγκεκριμένα οι εταίροι του δικτύου θα επικεντρωθούν στις παρακάτω θεματικές:

- A) Τουρισμός ως τρόπος προώθησης τοπικής οικονομικής και πολιτιστικής ανάπτυξης.
- B) Παρότρυνση και διευκόλυνση μικρής επιχειρηματικότητας και καινοτομίας.
- Γ) Βελτιώσεις σε σημαντικά κτίρια και ανοικτούς χώρους.
- Δ) Στρατηγική συνεργασία και σχεδιασμός για την αναγέννηση της αγοράς ακινήτων, της επανάχρησης γης και κτιρίων και τη διαχείριση κέντρων πόλεων.
- Ε) Ανάπτυξη κοινότητας για χτίσιμο εμπιστοσύνης, καταπολέμηση προκατάληψης, και συμμετοχή νέων και μεγαλύτερων σε ουσιαστική δράση και διάλογο.

¹ <http://urbact.eu/en/header-main/our-projects/>

² <http://urbact.eu/en/header-main/integrated-urban-development/exploring-our-thematic-clusters/disadvantaged-neighbourhoods/>

³ <http://urbact.eu/en/projects/disadvantaged-neighbourhoods/conet/our-project/>

⁴ <http://urbact.eu/en/projects/disadvantaged-neighbourhoods/reg-gov/our-project/>

⁵ <http://urbact.eu/en/projects/disadvantaged-neighbourhoods/sure/our-project/>

Νοείται συμφηφιστική βία:

του Γιάννης Πανούσης,

καθηγητή Εγκληματολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών

Τα τελευταία τραγικά γεγονότα (δολοφονία στην Πατησίων για μια βιντεοκάμερα, δολοφονία αλλοδαπού στα Κάτω Πατήσια, σοβαρός τραυματισμός διαδηλωτών στην απεργιακή κινητοποίηση) δεν συνιστούν μόνον ακραίες μορφές εγκληματικής βίας. Οποιοι και να είναι οι δράστες, ό,τι και αν επικαλούνται, προσβάλλουν την κοινωνική ειρήνη και προκαλούν σημαντικό πρόβλημα στη Δημοκρατία. Δεν υπάρχουν δικαιολογίες ή ιδεοληψίες συγκάλυψης. Οι εκ δεξιών και αριστερών κραυγές, οι άσπρες και μελαψές εκδοχές, οι συμπολιτευτικές και αντιπολιτευτικές κορόνες τραυματίζουν το ίδιο με τα φονικά μαχαίρια την ασφάλεια των πολιτών. Οι εκδικητές και οι μαχητές –ένθεν κακείθεν– πρέπει να παραδώσουν τα όπλα. Πρέπει να

τελειώσουν οι «θανάσιμες μονομαχίες» μεταξύ των ιστορικών (;) εχθρών, οι οποίες έχουν βάλει το λαό στη μέση και τον υποχρεώνουν να σκύβει συνέχεια για να μην το πετύχει καμία αδέσποτη. Με φοβισμένους ανθρώπους και αξιωμένους θεσμούς μέλλον που να μην οδηγεί στην κόλαση δεν υπάρχει. Αυτό το εθνικό έγκλημα ποιος πολιτικός θα το χρεωθεί;

Αλληλαγή Μεταναστευτικής Πολιτικής ΤΩΡΑ

του Αγγελου Τσιγκρή

Ο Αγγελος Τσιγκρής διδάσκει Εγκληματολογία στην Ελλάδα και την Κύπρο. Έχει διατελέσει εκπρόσωπος της χώρας μας στο Δίκτυο Πρόληψης της Εγκληματικότητας της Ε.Ε. και στη Μόνιμη Αντιπροσωπία του ΟΗΕ για την Πρόληψη του Εγκλήματος και την Ποινική Δικαιοσύνη.

άμεσα να υιοθετηθούν από τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) είναι: 1) Η διακοπή των κοινοτικών ενισχύσεων προς τις χώρες προέλευσης που δεν θα επιδείξουν πνεύμα συνεργασίας στη δίωξη των δικτύων που διακινούν λαθρομετανάστες. 2) Η ενίσχυση των ελέγχων. 3) Η στενότερη συνεργασία στο ζήτημα της θεώρησης των διαβατηρίων. 4) Η αύξηση της κοινοτικής βοήθειας προς την Ελλάδα, την Κύπρο, τη Μάλτα, την Ιταλία, την Ισπανία και την Πορτογαλία, οι οποίες αποτελούν ευαίσθητα εξωτερικά σύνορα της Ε.Ε.

Τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. πρέπει να επιδείξουν πνεύμα συνεργασίας προκειμένου να ληφθούν άμεσα μέτρα: 1) Ενημέρωσης των Ευρωπαίων πολιτών σε ζητήματα μετανάστευσης. 2) Περιθωριοποίησης των φαινομένων ξενοφοβίας και ρατσισμού. 3) Ενημέρωσης των παραγωγικών φορέων για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των νόμιμων

μεταναστών στην απασχόληση. 4) Ενημέρωσης των νόμιμων μεταναστών σε ζητήματα εργασίας, εκπαίδευσης, υγείας και κοινωνικής ένταξης. 5) Εκπαίδευσής τους και στοιχειώδους εκμάθησης της γλώσσας των κρατών υποδοχής. 6) Υγειονομικής περίθαλψης των νόμιμων μεταναστών. 7) Εξέτασής τους για τυχόν μεταφορά μολυσματικών ασθενειών και επιδημιών. 8) Επίλυσης του στεγαστικού τους προβλήματος των νόμιμων μεταναστών και διευκόλυνσής τους στην απόκτηση στέγης. 9) Πάταξης των κυκλωμάτων παράνομης διακίνησης μεταναστών. 10) Θωράκισης των εξωτερικών συνόρων της Ε.Ε. 11) Επαναπροώθησης των παράνομων μεταναστών στις χώρες καταγωγής τους. Η ταυτόχρονη εφαρμογή του συνόλου των παραπάνω προτάσεων θα μπορούσε να αποτελέσει πειστική απάντηση στη σημερινή απουσία μεταναστευτικής πολιτικής, τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η χώρα μας θα πρέπει άμεσα να πείσει του Ευρωπαίους εταίρους μας ότι: 1) η παράνομη μετανάστευση αποτελεί κοινό πρόβλημα των χωρών της Ε.Ε. και συνεπώς χρειάζεται κοινή και ριζική αντιμετώπιση, 2) απαιτείται συνέπεια στην τήρηση των συλλογικών συμφωνιών από όλες, ανεξαιρέτως, τις χώρες που έχουν συνυπογράψει, 3) η Τουρκία θα πρέπει να σεβαστεί το Διεθνές Δίκαιο και τη συμφωνία που συνυπέγραψε το 2001 για την επανεισδοχή μη νόμιμων μεταναστών και 4) να ενισχυθεί –με προσωπικό και μέσα– η Ευρωπαϊκή Ακτοφυλακή (Frontex).

Μεταξύ των προτάσεων που πρέπει

Πρόγραμμα αποκατάστασης ασφάλειας, ποιότητας ζωής & οικονομικής ανазωογόνησης

Της Καλλιόπης Γιαννοπούλου,
αντιδημάρχου Αθηναίων για θέματα κοινωνικής πολιτικής και αλληλεγγύης

Ζούμε σε μια πόλη που έχει καταπονημένο το ηθικό της. Η χώρα μας βρίσκεται σε μια δύσκολη κατάσταση και γι' αυτό πρέπει να κρατηθούμε όλοι όρθιοι. Η Αθήνα δοκιμάζεται σε βασικές της λειτουργίες. Το πρόβλημα του κέντρου της Αθήνας είναι πολυ- παραγοντικό και με ιστορικό βάθος, που απαιτεί από όλους μας ψύχραιμη, υπεύθυνη και πολύπλευρη αντιμετώπιση. Οπου και να γυρίσουμε πια το μάτι μας θα δούμε παραβατικότητα και μια γενικευμένη κατάσταση ανομίας. Από το γεγονός ότι πάμε και βάφουμε πάνω στους τοίχους με σπρέι ή τέτοιου είδους παρεμβάσεις μέχρι την πολύ βαριά εγκληματικότητα.

Ετσι υπάρχει μια γενικευμένη απαισιοδοξία και σε αρκετές γειτονίες αίσθημα βαθιάς ανασφάλειας. Γι' αυτό πρέπει να σταθούμε δίπλα στους ανθρώπους.

Ως Δήμος Αθηναίων δεν περιοριζόμαστε στην περιγραφή της επείγουσας κατάστασης. Ολοκληρώσαμε τη συζήτηση στο Δημοτικό μας Συμβούλιο. Με ευρεία πλειοψηφία –με τη θετική ψήφο και δύο παρατάξεων της αντιπολίτευσης– εγκρίναμε απόφαση που περιλαμβάνει δύο μεγάλες κατηγορίες μέτρων: η πρώτη έχει να κάνει μ' αυτά που πρέπει να προωθήσει κυρίως η κυβέρνηση και η δεύτερη μ' εκείνα που θα υλοποιήσει ο δήμος με τις δικές του δυνάμεις.

Αυτά τα είκοσι μέτρα αφορούν την αποκατάσταση του αίσθηματος ασφάλειας και την καταστολή της

εγκληματικότητας, την ανακοπή της ροής παράνομων μεταναστών στην Αθήνα, την εγκατάσταση και διαβίωσή τους σε ανθρώπινες συνθήκες, την αποκέντρωση των κοινωνικών υπηρεσιών, την καθαριότητα, το φωτισμό και το ζωντάνεμα του κέντρου και των γειτονιών της πόλης, την οικονομική αναζωογόνηση της πόλης και τη στήριξη της τουριστικής της προβολής και οπωσδήποτε τη στήριξη του δήμου με οικονομικά μέσα και προσωπικό για να υλοποιήσει το πρόγραμμα. Παράλληλα, ο δήμος συνεργάζεται συστηματικά με την κυβέρνηση στο πλαίσιο της αρμόδιας επιτροπής, καθώς και με την Περιφέρεια Αττικής.

Συγκεκριμένα εμείς κάνουμε ένα πιλοτικό θεσμό –σε κάποιες γειτονίες θα λειτουργήσει μέσα στον Ιούνιο–, αυτόν του δημοτικού «αστυνομικού της γειτονιάς». Θα είναι ζεύγη αστυνομικών, που θα τους γνωρίζει η γειτονιά. Θα συνομιλούν με τους κατοίκους, με τους καταστηματάρχες, έχοντας τη δυνατότητα να επισημαίνουν ορισμένα πράγματα, χωρίς κατ' ανάγκη να ακολουθεί άμεσα το πρόστιμο. Στις αρμοδιότητές τους θα είναι να αναφέρουν και προβλήματα στις κεντρικές υπηρεσίες του δήμου και ακόμη και σε κάποιες κρατικές υπηρεσίες. Θα παρακολουθούν τις συνεδριάσεις του κοινοτικού διαμερίσματος για να ακούν και να ενημερώνουν.

Θέλουμε να προσπαθήσουμε να φτιάξουμε μια σχέση υπαλλήλου με τη γειτονιά, όπου να τονώσουμε όχι μόνο το αίσθημα ασφάλειας –γιατί δεν είναι η δημοτική αστυνομία που λύνει το

πρόβλημα της ασφάλειας–, αλλά το αίσθημα ότι είναι κοντά σου ο δήμος, είναι στη γειτονιά, ακούει και προσπαθεί να λύσει προβλήματα.

Στόχος μας είναι, επίσης, τα κέντρα φιλοξενίας ή υποδοχής μεταναστών, που βρίσκονται και μπαίνουν παράνομα στη χώρα, να μεταφερθούν σε όλες τις περιοχές της χώρας. Να δεχθούν δομές που εμείς αυτή τη στιγμή θέλουμε και είμαστε έτοιμοι να τις αποκεντρώσουμε σε άλλες γειτονίες της Αθήνας ή σε άλλες περιοχές του Λεκανοπεδίου, όπως λόγου χάρη ο ΟΚΑΝΑ.

Είμαστε έτοιμοι να αποκεντρώσουμε τα συσσίτια αστέγων από τη Σοφοκλέους και να τα πάμε σε άλλες περιοχές και ήδη εμφανίζονται πολύ σοβαρά προβλήματα.

Το Ξενοδοχείο Αστέγων είναι έτοιμο να ανοίξει στην Πατησίων, όχι πια με τη λογική του να πηγαίνουν άνθρωποι και να ιδρυματοποιούνται εκεί. Με τη λειτουργία της πρόσκαιρης φιλοξενίας και επίσης και ως χώρος φιλοξενίας ημέρας. Να έχουν τη δυνατότητα να πάνε οι άνθρωποι να κάνουν ένα ντους και να φάνε ένα πιάτο φαγητό. Έχω την πεποίθηση ότι η λύση του ιστορικού κέντρου δεν μπορεί να προκύψει μόνο από το δήμο ή μόνον από την κυβέρνηση. Είναι μια προσπάθεια κυριολεκτικά εθνικής σημασίας, που απαιτεί τη σύμπραξη και τη συμμετοχή όλων. Ο ρόλος των ιδίων των πολιτών, των οργανώσεων, των κινήσεων και των πρωτοβουλιών τους είναι αναντικατάστατος.

Η κυβέρνηση δεν μπορεί να παραμένει θεατής στη μαζική εισροή μεταναστών

Του Γιάννη Δημαρά, δημάρχου Πατρέων

Η Πάτρα είναι μια πόλη που αντιμετωπίζει εδώ και χρόνια οξύτατο πρόβλημα λόγω της μαζικής εισροής μεταναστών, οι οποίοι έρχονται στην πόλη με στόχο αποκλειστικά και μόνο να φύγουν για την Ιταλία. Η παραμονή των μεταναστών στην πόλη έχει κατά καιρούς προκαλέσει ποικίλα προβλήματα τα οποία έχουν να κάνουν κυρίως με τις μεταξύ τους συρράξεις, ή με την εκμετάλλευσή τους από κυκλώματα που τους χρησιμοποιούν για τη διακίνηση ναρκωτικών και για άλλες παρόμοιες δραστηριότητες. Δραστηριότητες που δημιουργούν προβλήματα και στους μόνιμους κατοίκους των περιοχών που κατά κύριο λόγο τους φιλοξενούν.

Συχνά πυκνά έχουμε γίνει μάρτυρες βίαιων σκηνών σε κεντρικούς δρόμους της πόλης λόγω της σύγκρουσης με πέτρες, ξύλα και μαχαίρια, ομάδων μεταναστών, γεγονός που όπως αντιλαμβάνεστε προκαλεί προβλήματα και αντιδράσεις και από την πλευρά των κατοίκων της Πάτρας οι οποίοι συμβιώνουν με το πρόβλημα και απαιτούν από την Πολιτεία να δώσει λύσεις.

Οι Πατρινοί δεν είναι άνθρωποι που μπορεί να τους καταλογίσει κανείς ρατσιστική διάθεση. Κάθε άλλο θα έλεγα. Έχουν επιδείξει και ανοχή αλλά και διάθεση στήριξης και παροχής βοήθειας σε αυτούς τους ανθρώπους που δοκιμάζονται σκληρά και ζουν τις συνέπειες της αστάθειας και της βίας που επικρατούν στην πατρίδα τους και τους οδήγησαν στην μετανάστευση.

Όλοι μας στεκόμαστε με κατανόηση απέναντι σε αυτό.

Όμως η κατάσταση δεν μπορεί να αφήνεται από την κυβέρνηση ως έχει. Δεν μπορεί να σφυρίζουν αδιάφορα απέναντι σε ένα πρόβλημα που πρέπει και μπορεί επί της ουσίας να αντιμετωπιστεί μόνο σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο.

Από την πλευρά μας έχουμε κατ'επαλήψην ζητήσει από την κυβέρνηση να αντιμετωπίσει το ζήτημα έτσι ώστε η Πάτρα να πάψει να θεωρείται πύλη φυγής μεταναστών προς τη Δύση και κατά συνέπεια να πάψει να αποτελεί τόσο μαζικής προσέλευσης μεταναστών, που συρρέουν στο λιμάνι, έχοντας στόχο όχι να παραμείνουν στην πόλη, αλλά να μετακινηθούν προς την Ιταλία.

Μόνο όταν θα χτυπηθούν τα κυκλώματα, τα οποία θησαυρίζουν από την εκμετάλλευση των μεταναστών, θα θωρακιστεί το λιμάνι και δεν θα είναι δυνατή η λαθραία διαφυγή μεταναστών προς τη Ιταλία, θα ανατραπεί αυτή η κατάσταση και θα δοθεί τέλος στην περιπέτεια των μεταναστών και της πόλης.

Σε συνάντηση που είχαμε με τον υπουργό Προστασίας του Πολίτη κ. Παπουτσή τον περασμένο Δεκέμβριο στην Αθήνα, παρουσία και του αντιπεριφερειάρχη Δυτικής Ελλάδας κ. Απόστολου Κατσιφάρα, επανέλαβα στον κ. Παπουτσή ότι η ανοχή και η ανοχή της πόλης έχει εξαντληθεί, καθώς η Πάτρα τείνει να μετατραπεί

σε έναν απέραντο καταυλισμό και δημιουργείται σοβαρότατο πρόβλημα, τόσο στους μόνιμους κατοίκους όσο και στους μετανάστες.

Ο υπουργός μας παρουσίασε το ολοκληρωμένο σχέδιο μεταναστευτικής πολιτικής της κυβέρνησης, έτσι όπως αυτό επρόκειτο να εισαχθεί προς συζήτηση στη Βουλή, στις 11 Ιανουαρίου του 2011.

Ο κ. Παπουτσή μας διαβεβαίωσε ότι ήδη βρίσκεται σε επαφή με τον ΟΛΠΑ, προκειμένου έως τα τέλη Απριλίου να έχει γίνει η προμήθεια του ειδικού σκάνερ ανίχνευσης ανθρωπίνης ζωής, με το οποίο θα είναι δυνατός ο έλεγχος όλων των φορτηγών που θα επιβιβάζονται στα πλοία της γραμμής Πάτρας - Ιταλίας και, κατά συνέπεια, η ανίχνευση των μεταναστών που επιχειρούν να ταξιδέψουν λαθραία. Ο κ. Παπουτσή δεσμεύτηκε ότι αμέσως μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου θα έρθει στην Πάτρα, προκειμένου να παρουσιάσει στους φορείς το πλήρες σχέδιο για την αντιμετώπιση του προβλήματος και να οριστούν χρονοδιαγράμματα για την υλοποίησή του.

Από τότε πέρασαν έξι μήνες. Ακόμη και σήμερα 1 Ιουνίου, αναμένουμε τον υπουργό να έρθει και το σκάνερ στο λιμάνι μοιάζει με όνειρο απατηλό.

Πληροφορίες αναφέρουν ότι ο υπουργός σχεδιάζει να έρθει εντός του Ιουνίου για να μας ανακοινώσει το σχεδιασμό του. Αναμένουμε.

Μέχρι τότε;

Η Ηγουμενίτσα αδυνατεί να σηκώσει το βάρος της παράνομης μετανάστευσης

Του Γιώργου Τζοβάρα, γενικού γραμματέα Δήμου Ηγουμενίτσας

Το πρόβλημα που έχει ανακύψει στη χώρα μας με τη διεύρυνση του μεταναστευτικού ρεύματος και την έλλειψη, τα τελευταία χρόνια, συγκροτημένης μεταναστευτικής πολιτικής, η οποία «άφηνε τα γεγονότα να εξελίσσονται μέχρι να εκτονωθούν», δημιούργησαν προβλήματα που συνεχώς διογκώνονταν.

Η πόλη της Ηγουμενίτσας σηκώνει μεγάλο μέρος από το πρόβλημα της παράνομης μετανάστευσης της χώρας και η ικανότητα της περιοχής να αποσβέσει αναλογικά τμήμα του εθνικού προβλήματος έχει ήδη εξαντληθεί. Η ανεξέλεγκτη προσέλευση στην ευρύτερη περιοχή του λιμανιού, οι παράνομες δραστηριότητές τους και η «γκετοποίηση» περιοχών, δημιουργούν ένα εκρηκτικό μείγμα εντάσεων μεταξύ των παράνομων μεταναστών και των κατοίκων.

Αξιολογούμε σοβαρά τις μεμονωμένες ξενοφοβικές εκδηλώσεις κατοίκων, αλλά και την καταγεγραμμένη αύξηση παραβατικών συμπεριφορών των παράνομων μεταναστών.

Λαμβάνουμε υπόψη τις δύσκολες συνθήκες κάτω από τις οποίες ζουν.

Προσβλέπουμε στη δημιουργία οργανωμένων κέντρων υποδοχής μεταναστών σε επιλεγμένα μέρη και με τη σύμφωνη γνώμη των τοπικών κοινωνιών, δεδομένου ότι η χώρα μας το «οφείλει» στο μακραίωνα πολιτισμό της να συμπεριφερθεί όπως αρμόζει στον Άνθρωπο και την αξία του.

Πιστεύουμε στη διαμόρφωση πολιτικών που απορρέουν από το σεβασμό και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Είμαστε όμως μαζί με την τοπική κοινωνία, με αίσθημα ευθύνης απέναντι στο μέλλον τού τόπου και με μόνο κίνητρο την αγάπη μας γι' αυτόν.

Σε κάθε προσπάθεια, στο εξής, είναι αναγκαίο να λαμβάνεται υπόψη:

- Το μειωμένο αίσθημα ασφάλειας των κατοίκων των περιοχών Λαδοχωρίου, Γραικοχωρίου και οι κίνδυνοι που εγκυμονεί η συνύπαρξή τους με τους παράνομους μετανάστες.
- Τα προβλήματα που δημιουργού-

νται από τα συχνά επεισόδια μεταξύ μεταναστών και οδηγών φορτηγών, αστυνομικών, λιμενικών αρχών, κατοίκων.

- Η τουριστική υποβάθμιση της περιοχής (βασικός πυλώνας ανάπτυξης του δήμου).
- Τα προβλήματα υγείας που ανακύπτουν από τον τρόπο που διαβιούν οι παράνομοι μετανάστες.
- Τη δυσοίωση προοπτική μιας επικείμενης ραγδαίας αύξησης του αριθμού αυτών την περίοδο του καλοκαιριού.

Προτάσεις:

- Δημιουργία οργανωμένων κέντρων υποδοχής μεταναστών.
- Αύξηση του προσωπικού των αστυνομικών και λιμενικών αρχών της περιοχής.
- Προμήθεια ηλεκτρονικών μηχανημάτων ελέγχου στο λιμάνι.
- Αποτελεσματικός σχεδιασμός-συντονισμός των παραπάνω, ώστε να καταστεί σαφές προς κάθε κατεύθυνση ότι το λιμάνι της Ηγουμενίτσας δεν αποτελεί πλέον πύλη εξόδου παράνομων μεταναστών για τη Δυτική Ευρώπη.

Το **κέντρο** της **πόλης** ως **(νέο)** **πολιτικό** **διακύβευμα**

Του **Θωμά Μαλούτα**,
αντιπροέδρου του ΕΚΚΕ, διευθυντή του Ινστιτούτου Αστικής και Αγροτικής Κοινωνιολογίας,
καθηγητή στο Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο

**«Με δεδομένα τα αντι-
φατικά συμφέροντα που
συνθέτουν το συνολικό
πρόβλημα του κέντρου η
λύση του, σε τελική ανά-
λυση, δεν μπορεί παρά να
είναι πολιτική και οι πα-
ρεμβάσεις της πολιτείας
θα κριθούν αναφορικά
όχι μόνο με την αποτελε-
σματικότητά τους, αλλά
και σε σχέση με τις συγκε-
κριμένες κοινωνικές ομά-
δες και αξίες τις οποίες θα
υπηρετήσουν».**

Το κέντρο της Αθήνας προκαλεί τα τελευταία χρόνια έντονο δημοσιογραφικό ενδιαφέρον, ενώ τα προβλήματά του καταλαμβάνουν πλέον υψηλή θέση στην πολιτική ημερήσια διάταξη. Προβάλλεται, συνήθως, ως ένα αξεδιάλυτο κουβάρι αστέγων, παράνομων

μεταναστών, εμπορίου και χρήσης ναρκωτικών ουσιών και αυξανόμενης εγκληματικότητας που δυσκολεύουν την καθημερινή ζωή των υπόλοιπων κατοίκων και δρουν ανασχετικά για την ανάπτυξη του εμπορίου και των τοπικών υπηρεσιών ψυχαγωγίας, πολιτισμού και τουρισμού.

Η εικόνα των προβλημάτων –η οποία εστιάζει αποκλειστικά και υπερτονίζει μια ομολογουμένως προβληματική πραγματικότητα με άτοπους χαρακτηρισμούς όπως «γκέτο» ή «άβατο»– συνοδεύεται από διαπιστώσεις περί ελλειπών αστυνόμευσης, οδηγώντας στο συμπέρασμα ότι μέρος του προβλήματος –αν όχι λύση του– θα ήταν η εντατικοποίησή της.

Τα κέντρα πολλών πόλεων χαρακτηρίζονται εδώ και δεκαετίες από ανάλογα και συχνά από πολύ χειρότερα προβλήματα. Το κέντρο της Αθήνας, συνεπώς, δεν αποτελεί εξαίρεση. Τα πλέον οξυμένα προβλήματα ανάλογης υφής απαντώνται στα κέντρα των μεγάλων αμερικανικών πόλεων. Η διακοπή σημαντικών προγραμμάτων κοινωνικής κατοικίας και η μαζική αποασυλοποίηση, σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες περικοπές σε κοινωνικές παροχές προς τις κοινωνικά ασθενέστερες ομάδες, οδήγησαν στην υποβάθμιση των συνθηκών ζωής τους και στη μεγάλη διάγκωση του αριθμού των αστέγων. Με δεδομένο ότι στο αγγλοαμερικανικό πρότυπο κοινωνικής δομής των πόλεων οι φτωχοί μένουν συνήθως στο κέντρο και οι πλούσιοι στα προάστια, η νεοφιλελεύθερη πολιτική περικοπής των κοινωνικών παροχών οδήγησε άμεσα σε όξυνση των προβλημάτων στα κέντρα των πόλεων. Στις ευρωπαϊ-

κές πόλεις τα σχετικά φαινόμενα είναι υπαρκτά, αλλά πολύ λιγότερο οξυμένα, κυρίως λόγω της μικρότερης συγκέντρωσης των προνοιακών παροχών και της μεγαλύτερης συγκέντρωσης των εργατικών στρωμάτων σε περιφερειακές περιοχές κατοικίας.

Η αντιπαροχή οδηγεί στην «απρογραμματίστη πυκνοδόμηση» του κέντρου

Στην Ελλάδα τα προβλήματα του κέντρου της πρωτεύουσας δεν οφείλονται κυρίως στην περικοπή κοινωνικών παροχών, οι οποίες, άλλωστε, δεν είχαν αναπτυχθεί ποτέ σε σημαντικό βαθμό. Ειδικότερα, δε, παροχές με έντονες κοινωνικο-χωρικές επιπτώσεις σε άλλες χώρες –όπως η ενοικιαζόμενη κοινωνική κατοικία– δεν αναπτύχθηκαν ποτέ στην Ελλάδα. Το κέντρο της Αθήνας υπήρξε παραδοσιακά χώρος κατοικίας των υψηλών και μεσαίων στρωμάτων της πόλης, ακολουθώντας το πρότυπο των περισσότερων πόλεων πέραν του αγγλόφωνου κόσμου. Η κατάσταση αυτή άρχισε να αντιστρέφεται από τα μέσα της δεκαετίας του 1970 ως αποτέλεσμα της απρογραμματίστης πυκνοδόμησής του με το σύστημα της αντιπαροχής. Οι συνθήκες διαβίωσης των κατοίκων του κέντρου επιδεινώθηκε από τη ραγδαία αύξηση του αριθμού των ιδιωτικών αυτοκινήτων χωρίς την ανάλογη υποδομή και από τη συνεπακόλουθη ατμοσφαιρική ρύπανση, η οποία προστέθηκε στην επιβαρυνόμενη κυκλοφορία, τις δυσκολίες στάθμευσης κ.λπ. Από τα μέσα της δεκαετίας του 1970 και μέχρι σήμερα τα υψηλότερα και μεσαία στρώματα

μετακινούνται σταδιακά και σταθερά προς τα βορειοανατολικά και τα νότια προάστια, αναδιαμορφώνοντας τον κοινωνικό χάρτη της πόλης.

Μετά το '90 αρχίζει η εθνοφυλετική μεταβολή του κέντρου

Με τον ίδιο απρογραμμάτιστο τρόπο που πυκνοδομήθηκε το κέντρο της πόλης κατά τις δεκαετίες του 1960 και 1970 άρχισε και να εγκαταλείπεται από τα κοινωνικά εκείνα στρώματα που, σε μεγάλο βαθμό, επωφελήθηκαν από την υπέρμετρη οικοδόμησή του. Η υποβάθμιση του κέντρου της πόλης πήρε, κυρίως, τη μορφή της υποβάθμισης σημαντικού τμήματος του οικιστικού αποθέματος στις πλέον πυκνοδομημένες περιοχές του. Τις σημαντικότερες συνέπειες υπέστησαν τα διαμερίσματα στους χαμηλότερους ορόφους των πολυκατοικιών της αντιπαροχής. Η υποβάθμιση αυτή οδήγησε σε αυξανόμενη δυσκολία εκμετάλλευσης των σχετικών ακινήτων και στη σταδιακή υποτίμηση της αξίας τους σε σχέση με τις τιμές ακινήτων σε άλλες περιοχές της πόλης. Η διαδικασία αυτή οδήγησε σε σχετική συρρίκνωση του πληθυσμού στο ευρύτερο κέντρο της πόλης και σε σταδιακή αλλαγή της κοινωνικής του φυσιογνωμίας. Από την αρχή της δεκαετίας του 1990 άρχισε να μεταβάλλεται επιπλέον η εθνοφυλετική φυσιογνωμία του κέντρου, καθώς οι σχετικώς χαμηλές τιμές ενοικίου κατέστησαν το υποβαθμισμένο αυτό οικιστικό απόθεμα προνομιακό τόπο εγκατάστασης των μεταναστών,

δεδομένου ότι δεν υπήρχε άλλη προσιτή στεγαστική διέξοδος και η μεταναστευτική πολιτική συνίστατο σ' ένα γενικό laissez-faire που αφορούσε και το ζήτημα της στέγασής τους.

Τη σταδιακή μείωση του αριθμού των κατοίκων του ευρύτερου κέντρου και την αλλαγή της κοινωνικής και εθνοφυλετικής τους φυσιογνωμίας συμπλήρωσαν άλλες μεταβολές, οι οποίες αποδυνάμωσαν περαιτέρω την οικονομική και άλλη ζωτικότητα του και τη σχετική του θέση στο σύνολο της πόλης. Η κρίση μικροπαραγωγικών δραστηριοτήτων, που ήταν παραδοσιακά συγκεντρωμένες σε ορισμένες περιοχές του κέντρου, η για μια ακόμη φορά απρογραμμάτιστη μετακίνηση σημαντικών επιχειρηματικών μονάδων κατά μήκος μεγάλων οδικών αξόνων, η αναδιάρθρωση του λιανικού εμπορίου, όπως και η αποκέντρωση σημαντικών δημόσιων υπηρεσιών επέφεραν σειρά αρνητικών επιπτώσεων λόγω του περιορισμού των οικονομικών δραστηριοτήτων και της εγκατάλειψης μικρότερων ή μεγαλύτερων τμημάτων του οικιστικού ιστού.

Από τη δεκαετία του '70 καταβάλλονται ατελείσφορες προσπάθειες αναβάθμισης του κέντρου

Οι πολιτικές οι οποίες εφαρμόστηκαν στο κέντρο της Αθήνας από τα τέλη της δεκαετίας του '70 δεν κατάφεραν να αντιστρέψουν τη διαδικασία υποβάθμισης. Είχαν κυρίως κανονιστικό-πολεοδομικό χαρακτήρα και

επικεντρώθηκαν σε πεζοδρομήσεις, επανακαθορισμό των χρήσεων γης, ανακήρυξη διατηρητέων και ανανέωση του αστικού εξοπλισμού. Σε μια πρώιμη φάση στις αρχές της δεκαετίας του 1980 η ανάπλαση της Πλάκας είχε αρκετά θεαματικά αποτελέσματα. Μετά την παρέλευση δεκαπέντε σχεδόν χρόνων απραξίας οι παρεμβάσεις απέκτησαν μια σημαντική δυναμική κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας και της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, οπότε και αναπλάστηκε ένα σημαντικό μέρος του ιστορικού κέντρου. Αναδείχθηκαν ορισμένες από τις δυνατότητες ανάπτυξης, αξιοποίησης και επένδυσης στο κέντρο και δημιουργήθηκε η εντύπωση ότι το κέντρο μπορεί να «αναγεννηθεί» και να αποτελέσει πόλο έλξης για επισκέπτες-τουρίστες, αλλά και για νέους κατοίκους. Ωστόσο, οι θετικές συνέπειες της εφαρμοζόμενης πολιτικής ακυρώθηκαν από τις αντιφάσεις της, καθώς οι παρεμβάσεις ποτέ δεν άγγιξαν τον κοινωνικό χαρακτήρα των προβλημάτων, πυροδότησαν κερδοσκοπία στις αγορές ακινήτων και αναψυχής, την οποία ουδέποτε επιχείρησαν να ελέγξουν και, τέλος, επικεντρώθηκαν στις τουριστικές περιοχές του ιστορικού κέντρου, αφήνοντας έξω από τους σχεδιασμούς τις πυκνοδομημένες περιοχές της αντιπαροχής. Τελικώς, οι επενδύσεις που έγιναν την περίοδο πριν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες είτε σε ξενοδοχειακές και άλλες μονάδες είτε σε μετακίνηση της κατοικίας στο κέντρο από μεμονωμένα νοικοκυριά δεν μπόρεσαν ν' αλλάξουν το κλίμα, το οποίο μοιάζει να έχει επιδεινωθεί με την οικονομική κρίση.

Η συγκέντρωση μεταναστών αποτελεί γενεσιουργό αιτία των υπόλοιπων προβλημάτων

Ο δημόσιος διάλογος σήμερα κυριαρχείται σε μεγάλο βαθμό από το λόγο περί «κατάντιας» του κεντρικότερου –και συμβολικά φορτισμένου– χώρου της πόλης, ο οποίος θα μπορούσε να αποτελεί στοιχείο έλξης και πλουτοπαραγωγικό πόρο. Επιπλέον, διατυπώνονται αιτιάσεις περί ανομίας, εγκληματικότητας και ανασφάλειας, στοιχεία τα οποία προβληματίζουν τους υφιστάμενους κατοίκους και αποτρέπουν

την εισροή νέων κατοίκων στο κέντρο. Ο λόγος αυτός απλουστεύει το πρόβλημα, επικεντρώνοντας σε μία από τις εκφάνσεις του, δηλαδή στη συγκέντρωση (παράνομων) μεταναστών, η οποία καθίσταται ρητά ή, συνήθως, υπονοείται ως γενεσιουργός αιτία των υπόλοιπων προβλημάτων (εγκληματικότητα, απωθητική εικόνα κ.λπ.). Στο βαθμό που η εικόνα αυτή γίνεται κυρίαρχη απλουστεύεται και η ενδεχόμενη λύση: περισσότερη αστυνόμευση και απομάκρυνση των μεταναστών και άλλων ομάδων, η παρουσία των οποίων δεν συνάδει με την αναβάθμιση.

Τα προβλήματα του κέντρου είναι κοινωνικά και όχι χωρικά

Τα προβλήματα στο κέντρο της Αθήνας είναι αρκετά και σημαντικά. Πρώτα από όλα, όμως, πρόκειται για προβλήματα κοινωνικά και όχι χωρικά. Τα κέντρα των πόλεων δεν έχουν κάτι ιδιαίτερο που μοιραία γεννά προβλήματα. Έχουν, ενδεχομένως, ορισμένα χαρακτηριστικά που ευνοούν τη συγκέντρωση και αυξάνουν την ορατό-

τητα προβλημάτων που ήδη υφίστανται. Αυτό σημαίνει ότι και οι λύσεις των προβλημάτων δεν μπορούν να είναι αποτελεσματικές αν αγνοούν την πραγματική τους υφή.

Παράλληλα, οι λόγοι που επενδύουν την ανάδειξη των προβλημάτων και των προτεινόμενων λύσεων δεν εμφορούνται κατ' ανάγκη από την αίσθηση του δημοσίου συμφέροντος, αλλά από το ειδικότερο συμφέρον μικρότερων ή μεγαλύτερων κοινωνικών ομάδων, ευρύτερων επιχειρηματικών ομάδων ή συγκεκριμένων επιχειρηματικών ομίλων, επιστημονικών φορέων, ενώσεων που συνδέονται με πολιτιστικές επιδιώξεις κ.λπ. και φέρουν, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, κάποιο πολιτικό και ιδεολογικό αποτύπωμα.

Οι λύσεις –μερικές ή συνολικότερες– εγγράφονται στο φάσμα που ξεκινά από την αντίληψη του προβλήματος ως πρωταρχικά κοινωνικού και εκτιμά την κάθε προτεινόμενη παρέμβαση πρώτα από όλα με βάση τις κοινωνικές της επιπτώσεις. Στο άλλο άκρο

τοποθετούνται οι κοινωνικά κυνικές λύσεις, που αντιμετωπίζουν το κέντρο ως αναξιοποίητο οικονομικό πόρο και απλώς μετατοπίζουν τα υφιστάμενα προβλήματα σε άλλες περιοχές. Έτσι, τα παραγνωρίζουν ή δέχονται ότι μπορούν να παραμένουν δυσεπίλυτα κάπου αλλού, χωρίς να εμποδίζουν την αξιοποίηση του κέντρου. Με δεδομένα τα αντιφατικά συμφέροντα που συνθέτουν το συνολικό πρόβλημα του κέντρου η λύση του, σε τελική ανάλυση, δεν μπορεί παρά να είναι πολιτική και οι παρεμβάσεις της πολιτείας θα κριθούν αναφορικά όχι μόνο με την αποτελεσματικότητά τους, αλλά και σε σχέση με τις συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες και αξίες τις οποίες θα υπηρετήσουν.

Σ.Σ. Το άρθρο βασίζεται στο κείμενο το οποίο συντάχθηκε ως πλαίσιο για το σεμινάριο με θέμα το κέντρο της Αθήνας, το οποίο διοργανώθηκε από το Ινστιτούτο Αστικής και Αγροτικής Κοινωνιολογίας του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών την άνοιξη του 2011.

Τοπικές εκλογές στην Ευρώπη

'Ηττα για τα κυβερνητικά κόμματα

Συντριπτική ήττα των κυβερνώντων κομμάτων έδωσαν οι κάλπες για τοπικές και περιφερειακές εκλογές σε πέντε ευρωπαϊκές χώρες, που διεξήχθησαν μέχρι το τέλος Μαΐου 2011, μεσούσης της οικονομικής κρίσης. Σε Γερμανία, Βρετανία, Ισπανία, Ιταλία, Γαλλία οι πολίτες γύρισαν την πλάτη στα κυβερνητικά κόμματα και τους συνασπισμούς που κυβερνούν σήμερα.

Στη **Γερμανία** οι Χριστιανοδημοκράτες της Αγκελα Μέρκελ έχασαν, οι Φιλελεύθεροι καταποντίστηκαν, οι Σοσιαλδημοκράτες κράτησαν τις δυνάμεις τους, ενώ οι Πράσινοι φέρονται ως οι μεγάλοι νικητές των εκλογών. Ωστόσο, η αποχή -50%- ήταν ο μεγάλος νικητής.

Στη **Βρετανία** οι κάλπες έφεραν φιλελεύθερη πτώση και άνοδο των εθνικιστών στη Σκωτία, προκαλώντας έτσι σοβαρές αναταράξεις στο πολιτικό σύστημα της χώρας και καταφέροντας ακόμη ένα πολιτικό χτύπημα στον αδύναμο αναπληρωτή πρωθυπουργό Νικ Κλεγκ και το κόμμα του.

Στην **Ισπανία** συντριπτική ήταν η ήττα του κυβερνητικού κόμματος μεσούσης της οικονομικής κρίσης, της εκρηκτικής ανεργίας και της πρωτοφανούς κινητοποίησης των «Αγανακτισμένων» του Κινήματος 15Μ.

Στην **Ιταλία** τα εκλογικά αποτελέσματα κατάφεραν συντριπτική ήττα για τον καβαλιέρε και τον κυβερνητικό συντηρητικό συνασπισμό και σε θρίαμβο των αριστερών και αντιμπερλουσκονικών. Το κόμμα του Ιταλού πρωθυπουργού και η ξενόφοβη Λίγκα του Μπόσι έχασαν από τη Νάπολη ίσα με το Μιλάνο.

Στη **Γαλλία** ο «Κανέναν» αναδείχθηκε ο μεγάλος νικητής στις τοπικές εκλογές, αφού η αποχή έφτασε στο συγκλονιστικό ποσοστό του 56%.

Ο μεγάλος ηττημένος των εκλογών ήταν ο πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί, και μάλιστα εν μέσω της προεδρικής του θητείας, δεδομένου ότι το κυβερνητικό κόμμα (UMP) καθηλώθηκε στο 17% στον πρώτο γύρο και στο 19% στο δεύτερο.

Οι **ΕΚΛΟΓΕΣ** στα **ΚΑΝΤΟΝΙΑ** της **Γαλλίας**

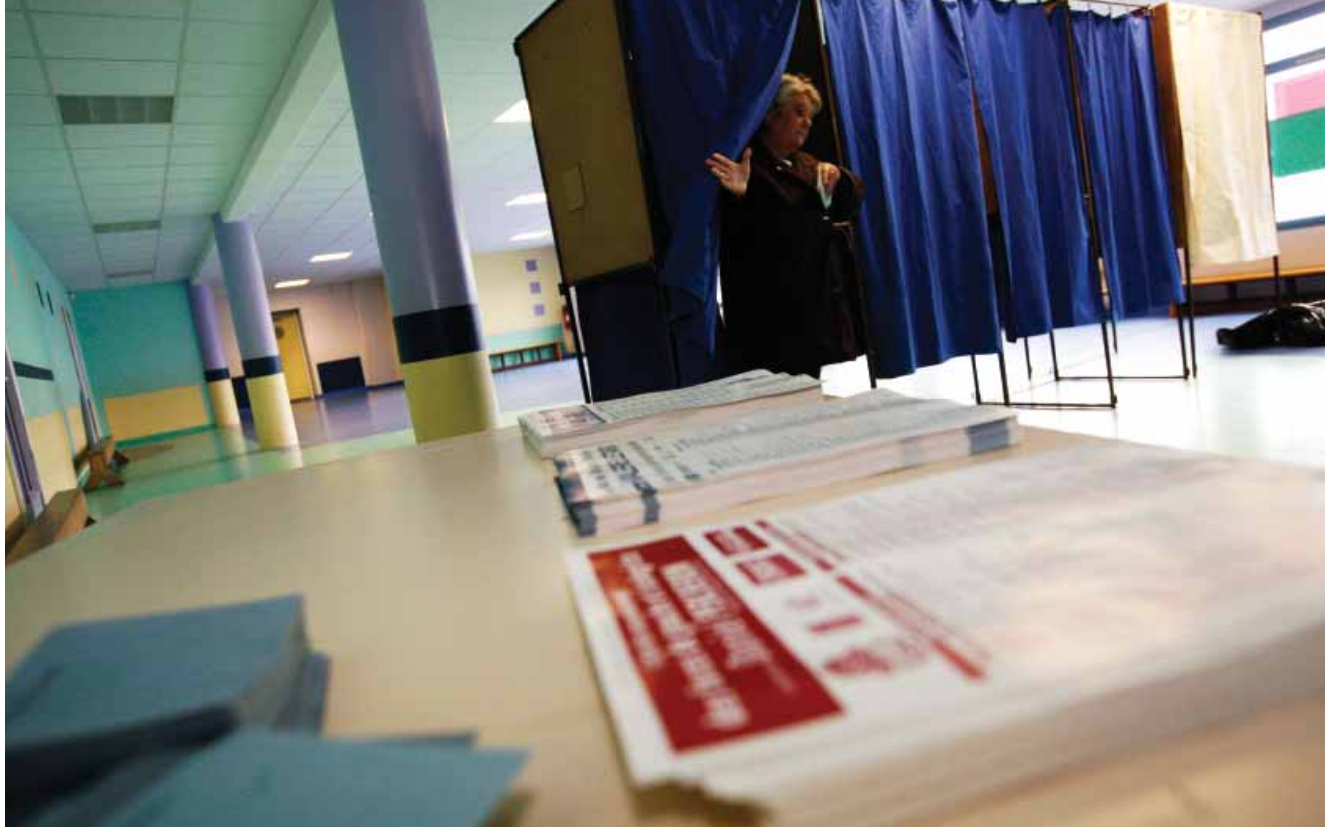
Ο «Κανένας» αναδείχθηκε ο μεγάλος νικητής στις τοπικές εκλογές στη Γαλλία, που διεξήχθησαν στις 20 και 27 Μαρτίου 2011, για την ανάδειξη των τοπικών αρχών στα 4.039 καντόνια της χώρας, αφού η αποχή έφτασε στο συγκλονιστικό ποσοστό του 56%. Ο μεγάλος ηττημένος των εκλογών ήταν ο πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί, και μάλιστα εν μέσω της προεδρικής του

θητείας, δεδομένου ότι το κυβερνητικό κόμμα (UMP) καθελώθηκε στο 17% στον πρώτο γύρο και στο 19% στο δεύτερο.

Αλλά και για το Σοσιαλιστικό κόμμα τα περιθώρια πανηγυρισμού με το 25% στον πρώτο και με το 30% στο δεύτερο γύρο είναι στενά.

Αντιθέτως, το ακροδεξιό κόμμα του Εθνικού Μετώπου (Front National, FN) κατάφερε να συγκεντρώσει το

15% των ψήφων στο πρώτο γύρο και 10% στο δεύτερο, καταφέροντας έτσι να «μοστράρει» ως το τρίτο κόμμα στην πολιτική κονίστρα της Γαλλίας. Καλές επιδόσεις κατέγραψαν και οι Πράσινοι του Ντανιέλ Κον Μπετίτ, με ποσοστό 12,4%, δεν έφτασαν στο εντυπωσιακό 16,2% των ευρωεκλογών, αλλά καταγράφονται ως δεύτερη δύναμη στο χώρο της ευρύτερης Κεντροαριστεράς-Αριστεράς.

Τα κόμματα της Αριστεράς συμμετείχαν στις εκλογές με ένα πλήθος συνδυασμών και η εκτίμηση είναι ότι κατάφερε να ανακόψει τη διαρκή εδώ και χρόνια υποχώρησή της.

Τι δείχνει η αποχή

Το συγκλονιστικό ποσοστό αποχής του 56% των Γάλλων πολιτών –και στο δεύτερο γύρο κυμάνθηκε στα ίδια επίπεδα–, όπως εκτιμούν οι αναλυτές και ερμηνεύουν σχετικές έρευνες, οφείλεται στην αποδοκιμασία του πολιτικού συστήματος και όχι στην πολιτική αδιαφορία των πολιτών. Χαρακτηριστική είναι η έρευνα της «Λε Παριζιέν», σύμφωνα με την οποία το 34% όσων απείχαν το έκαναν γιατί «οι εκλογές δεν θα αλλάξουν τις ζωές τους», το 27% για να εκφράσει την οργή του «για την κατάσταση στη Γαλλία» και το 11% για να δείξει την εναντίωσή του στον πρόεδρο Ν. Σαρκοζί.

Στην ουσία, δηλαδή, πρόκειται για μια «αντισυστημική» αποχή, που δεν επιτρέπει ούτε στη σημερινή γαλλική ηγεσία να ελπίζει σε μελλοντικές νίκες και που πονοκεφαλιάζει όμως και τους Σοσιαλιστές, οι οποίοι δεν κατάφεραν να προβάλουν μια διαφορετική και πειστική πολιτική.

Οι εκλογές αποτελούσαν και το τελευταίο τεστ που παρέχει πραγματικό δείγμα γραφής των πολιτικών διαθέσεων των Γάλλων πριν από την επερχόμενη, το 2012, αναμέτρηση για την

ανάδειξη προέδρου της χώρας.

Τα αποτελέσματα δείχνουν πως ο σημερινός πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί θα αναμετρηθεί υπό ιδιαίτερα δυσμενείς συνθήκες, όπως φαίνεται και από τις μέχρι σήμερα δημοσκοπήσεις, με τους εξ αριστερών αντιπάλους του, αλλά και με μια Ακροδεξιά που συνεχώς κερδίζει έδαφος.

Εγκατάσταση της Ακροδεξιάς στην πολιτική σκηνή

Αναλυτές εκτιμούν ότι το σημερινό ποσοστό της Ακροδεξιάς θα μπορούσε να αγγίξει και το 25%, αν το Μέτωπο κατέβαζε υποψηφιότητες σε όλα τα διαμερίσματα της χώρας όπου διενεργήθηκαν εκλογές.

Αυτή η εξέλιξη αποτελεί συναγερμό για όλους. Δείχνει πως στα κοινωνικά συντρίμια που δημιουργεί η κρίση στη Γαλλία, με τα τρία εκατομμύρια ανέργων και τη διάλυση των σωματείων, ανοίγει ο δρόμος στην άκρα Δεξιά. Όπως σημειώνει ο μελετητής Jean-Yves Camus, η άκρα Δεξιά τσιμπολογάει από την παραδοσιακή κοινωνική βάση της Αριστεράς, όταν αυτή αποσυντίθεται: «Όσοι ψηφίζουν FN δεν έχουν πια την αίσθηση της συλλογικότητας. Είναι εργάτες, αλλά δεν πιστεύουν πως η κατάστασή τους είναι αποτέλεσμα της κοινωνικής τους θέσης». Η ενίσχυση του FN οφείλεται και σε άλλους λόγους.

Η ακροδεξιά μετατόπιση της δημόσιας συζήτησης σε θέματα «τάξης και

ασφάλειας», για «την εθνική ταυτότητα» κ.λπ. «αποδαιμονοποίησε» το FN. Σύμφωνα, δε, με δημοσκόπηση της BVA-Absoluce, που δημοσιοποιήθηκε από την εφημερίδα «Les Echos» και το ραδιοφωνικό σταθμό «France Info», τουλάχιστον ένας στους δύο Γάλλους δηλώνουν ότι το Εθνικό Μέτωπο θα πρέπει να θεωρείται «ένα κόμμα όπως τα άλλα». Σημειωτέον ότι είναι η πρώτη φορά που υπερισχύει το «ναι» στην ερώτηση αυτή. Το Σεπτέμβριο του 2010 σε ανάλογη δημοσκόπηση το «ναι» είχε συγκεντρώσει 42% και το «όχι» 57%. Οι ψηφοφόροι, ωστόσο, καταδεικνύουν ως αδύνατο σημείο του τη μακροοικονομική του πολιτική, την οποία θεωρούν ελάχιστα αξιόπιστη, με μόνο το 17% των ερωτηθέντων να υποστηρίζει την πρόταση του κόμματος για έξοδο από τη ζώνη του ευρώ και το 15% την έξοδο της Γαλλίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η οικονομία είναι το πρόβλημα

Από την ίδια όμως δημοσκόπηση προκύπτει πως μόλις το 25% των ερωτηθέντων εκτιμά ότι η ακολουθούμενη πολιτική είναι «καλή» και το 75% εκτιμά πως είναι «κακή», ποσοστό που αποτελεί νέο ρεκόρ πτώσης της δημοτικότητας του Γάλλου προέδρου. Αρα στην οικονομία, σύμφωνα και με όλους τους αναλυτές, βρίσκεται η ρίζα του κακού, δηλαδή της συρρίκνωσης της επιρροής τους που αντιμετωπίζουν τα κόμματα εξουσίας στη Γαλλία.

Συντριπτική ήταν η ήττα του κυβερνητικού κόμματος της Ισπανίας στις τοπικές και περιφερειακές εκλογές που έγιναν το Μάιο μεσούσης της οικονομικής κρίσης, της εκρηκτικής ανεργίας και της πρωτοφανούς κινητοποίησης των «Αγανακτισμένων» του Κινήματος 15Μ για την ανάδειξη 8.116 δημοτικών συμβουλίων και 13 από τις 17 περιφερειακών διοικήσεων.

Το κόμμα του πρωθυπουργού Θαπατέρο (PSOE) συγκέντρωσε το 27,8%, έναντι του 77,6% που κέρδισε το αντιπολιτευόμενο συντηρητικό Λαϊκό Κόμμα (PP), χάνοντας παραδοσιακά κάστρα, όπως η Σεβίλη και η Μπαρτσελόνα. Ο Ισπανός πρωθυπουργός αποδέχτηκε την ήττα του, αλλά απέκλεισε το ενδεχόμενο πρόωγων βουλευτικών εκλογών. Στις προηγούμενες τοπικές και περιφερειακές εκλογές του 2007 το

18 και 25 ετών εκτιμάται πως ξεπερνά το 40%. Οι κάλπες στήθηκαν σε όλους τους δήμους της χώρας και σε 13 από τις 17 αυτόνομες περιφέρειες, καθώς η Καταλονία, η Χώρα των Βάσκων, η Γαλικία και η Ανδαλουσία ψηφίζουν σε άλλες ημερομηνίες. Περίπου 34,5 εκατομμύρια ψηφοφόροι κλήθηκαν να εκλέξουν 8.116 δημάρχους και 824 περιφερειακούς βουλευτές. Η συμμετοχή κινήθηκε στα ίδια επίπεδα με το 2007.

Οι ισπανικές εκλογές και η κρίση της Ευρωζώνης

Εκτός όμως από την ήττα του κυβερνώτος κόμματος, οι εκλογές αυτές ενδέχεται να εγκυμονούν και μια ωρολογιακή βόμβα για την ευρωπαϊκή κρίση χρέους, σημειώνουν αναλυτές. Την αποκάλυψη, δηλαδή, του κρυφού χρέους των τοπικών κυβερνήσεων, κατά τρόπο που κινδυνεύει να σύρει

σύμφωνα με εκθέσεις που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, είχαν διαπιστωθεί για το 2010 χρέη του Δημοσίου προς τα νοσοκομεία ύψους 1,3 δισ. ευρώ και που οι αξιωματούχοι είχαν αρνηθεί να σχολιάσουν. Ανάλογα είναι τα προβλήματα και στη Βόρεια Ανδαλουσία, όπου, σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η τοπική επιχειρηματική κοινότητα, οι καθυστερήσεις πληρωμών του Δημοσίου φτάνουν τους 28 μήνες. Στην Τζαέν, μια πόλη 117.000 ανθρώπων, η δημοτική αρχή οφείλει στην εταιρεία διαχείρισης απορριμμάτων συσσωρευμένο χρέος δεκαετίας ύψους 200 εκατομμυρίων ευρώ. Η εταιρεία σταμάτησε πέρυσι να πληρώνει τους εργαζομένους, οδηγώντας σε μια απεργία που συσώρευσε βουνά από σκουπίδια στους δρόμους της πόλης. Τον Οκτώβριο τα πυροσβεστικά και τα αστυνομικά οχήματα της

Ήττα του Θαπατέρο σε τοπικές και περιφερειακές εκλογές

Σοσιαλιστικό Κόμμα είχε και πάλι χάσει από το Λαϊκό Κόμμα με μικρή όμως διαφορά, 34,9%, έναντι 35,6%. Η ήττα των Σοσιαλιστών σ' αυτές τις εκλογές στην Ισπανία –που βρίσκονται στην εξουσία από το 2004– έφτασε σε λιγότερο από ένα χρόνο πριν από τις βουλευτικές εκλογές (Μάρτιος 2012) και την ώρα που η χώρα έχει βυθιστεί στην οικονομική κρίση. Επιπλέον, οι εκλογές πραγματοποιήθηκαν με φόντο τις κινητοποιήσεις που εδώ και εβδομάδες έχουν ξεσπάσει στη χώρα από ένα πρωτοφανές για τα ισπανικά και ευρωπαϊκά δεδομένα κίνημα διαμαρτυρίας, στο οποίο συμμετέχουν χιλιάδες νέοι, άνεργοι και κινήματα νεολαίας, που διαμαρτύρονται για την οικονομική και κοινωνική εξαθλίωση και δηλώνουν πως έχουν κουραστεί από την ανεργία, τη «διαφθορά των πολιτικών», «την κρίση». Σημειωτέον ότι η ανεργία βρίσκεται στο 21,3% και μεταξύ των νέων

την Ισπανία στον οδυνηρό δρόμο της διάσωσης. Επισημαίνουν ότι η αλλαγή πριν από πέντε μήνες της κυβέρνησης στην Καταλονία αποκάλυψε πως το πραγματικό δημόσιο έλλειμμα ήταν υπερδιπλάσιο από αυτό που έδινε η Μαδρίτη. Συγκεκριμένα, το υπουργείο Οικονομικών της Μαδρίτης ανακοίνωσε τον περασμένο Δεκέμβριο ότι το έλλειμμα προς ΑΕΠ της Καταλονίας ήταν 1,7%. Η απελθούσα τοπική κυβέρνηση είχε ήδη καταγράψει 3,3% και η νέα διαπίστωσε ότι το 2010 έκλεισε με έλλειμμα 3,8%. Οι αποκλίσεις αυτές οφείλονταν σε γνωστούς σε μας λόγους. Δηλαδή, λιγότερα φορολογικά έσοδα, καθυστερήσεις στις καταγραφές των οφειλών προς τρίτους ή μεταχρονολόγησή τους, ιδιαίτερα στον τομέα της υγείας. Σήμερα πολιτικοί και οικονομικοί κύκλοι της χώρας φοβούνται για εξάπλωση του φαινομένου Καταλονίας. Κατ' αρχήν στη Βαλένθια, όπου,

πόλης έμειναν χωρίς καύσιμα επειδή ο προμηθευτής τους έπαψε να τους προμηθεύει εξαιτίας της καθυστέρησης των πληρωμών των αρχών. Η απερχόμενη ηγεσία του δήμου λέει ότι το σύνολο των οφειλών είναι 127 εκατ. ευρώ, ενώ η συντηρητική αντιπολίτευση υποστηρίζει ότι είναι πολύ παραπάνω. Η υπουργός Οικονομικών της Ισπανίας Ελενα Σολγκάντο δήλωσε ότι δεν υπάρχουν κρυφά ελλείμματα στις ισπανικές περιφέρειες και ότι η Ισπανία κατάφερε να ανακόψει την κλιμάκωση των ανησυχιών των αγορών για τα δημόσια οικονομικά της, μειώνοντας το δημόσιο έλλειμμα από 11% του ΑΕΠ το 2009 σε 9,3% το 2010. Αλλά, όπως επισημαίνουν αναλυτές και Μέσα Ενημέρωσης, το μεγαλύτερο μέρος των περικοπών αφορά σε περικοπές δημοσίων δαπανών. Οι τοπικές και περιφερειακές κυβερνήσεις ελάχιστη πρόοδο έχουν κάνει μέχρι στιγμής.

Ήττα

Μπερλουσκόνι

στις αυτοδιοικητικές εκλογές

«Εθνικό τεστ» και «ψήφο εμπιστοσύνης» στην κυβέρνησή του είχε χαρακτηρίσει ο Ιταλός πρωθυπουργός Σίλβιο Μπερλουσκόνι τις αυτοδιοικητικές εκλογές, που πραγματοποιήθηκαν τέλος Μαΐου.

Μόνο που το τεστ οδήγησε σε κατάρρευση και σε συντριπτική ήττα για τον ίδιο και τον κυβερνητικό συντηρητικό συνασπισμό και σε θρίαμβο των αριστερών και αντιμπερλουσκονικών.

Το κόμμα του Ιταλού πρωθυπουργού και η ξενόφοβη Λίγκα του Μπόσι έχασαν από τη Νάπολη ίσα με το Μιλάνο. Η τακτική των προσβολών κατά των δικαστών και των ηγετών της Αριστεράς που είχε επιλέξει προεκλογικά ο καβαλιέρε δεν απέδωσαν αυτή τη φορά, οδηγώντας τον για πρώτη φορά σχεδόν σε είκοσι χρόνια σε ήττα.

Για πρώτη φορά ο ίδιος ο Σίλβιο Μπερλουσκόνι παραδέχτηκε την ήττα του, με δηλώσεις που έκανε από το Βουκουρέστι, όπου είχε καταφύγει παραμονές των εκλογών.

«Είναι ξεκάθαρο ότι χάσαμε, είπε. Κάποιες φορές κερδίζεις, κάποιες χάνεις. Η κυβέρνηση πρέπει να συνεχίσει την πορεία της, διότι αν κάποιος αναλύσει προσεκτικά τη σημερινή ψήφο θα δει ότι σε μεγάλο βαθμό δεν σχετίζεται με την κυβερνητική δραστηριότητα».

Για τους Μιλανέζους και τους Ναπολιτάνους εξέφρασε τη βεβαιότητά του ότι οι πολίτες θα «μετανιώσουν πικρά

και πολύ σύντομα» για την επιλογή τους. «Ελπίζω να μην πάθουν κάτι κακό», πρόσθεσε.

Σύμφωνα, λοιπόν, με την ετυμηγορία της κάλπης στο Μιλάνο, τη γενέτειρα του καβαλιέρε, ο ανεξάρτητος αριστερός δικηγόρος ποινικολόγος, συγγραφέας και πολιτικός Τζουλιάνο Πιζαπία έγινε δήμαρχος στη θέση της Λετίσια Μοράτι, με το 55,1% των ψήφων.

Την κατάσταση δεν έσωσε ούτε η προεκλογική ωμή «εισβολή» του Ιταλού πρωθυπουργού σε πέντε από τα επτά τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων εθνικής εμβέλειας για να προειδοποιήσει ότι ο Πιζαπία θα μετατρέψει το Μιλάνο σε μια «αραβική τσιγγανούπολη, που θα κυβερνά το σφυροδρέπανο». Στο ίδιο μήκος κύματος και τα Μέσα Ενημέρωσης του Μπερλουσκόνι, που ισχυρίζονταν προεκλογικά ότι το Μιλάνο θα μετατραπεί σε «Μέκκα των ομοφυλοφίλων» και «παράδεισο των ελεύθερων ναρκωτικών», ενώ σε αρκετές συνοικίες εμφανίστηκαν μυστήρια άτομα που δήλωναν υποστηρικτές του Πιζαπία και ισχυρίζονταν ότι κάνουν τεχνικούς υπολογισμούς για την οικοδόμηση του μεγαλύτερου τζαμιού της Ευρώπης. Την ίδια ώρα η Μοράτι υποσχόταν ότι θα σβήσει τα πρόστιμα στους οδηγούς, θα καταργήσει το φόρο στα αυτοκίνητα που μολύνουν και θα εξασφαλίσει δωρεάν στάθμευση.

Στη Νάπολη ο πρώην εισαγγελέας

Λουίτζι ντε Ματζίστρις, στέλεχος του κόμματος «Ιταλία των Αξιών», κατάφερε να πετύχει αποτέλεσμα που χαρακτηρίζεται «ιστορικό», συγκεντρώνοντας το 65,4% των ψήφων, ενώ ο κεντροδεξιός Τζάνι Λετιέρι δεν κατάφερε να ξεπεράσει το 38,6%.

«Η Νάπολη απελευθερώθηκε. Τώρα είναι η ώρα της γιορτής έξω από το δημοτικό μέγαρο. Από αύριο θα ξεκινήσουμε τη δουλειά», δήλωσε ο Ντε Ματζίστρις.

Στην Τερνέστη, που παραδοσιακά είχε η Δεξιά, η Κεντροαριστερά κατάφερε, επίσης, να υπερισχύσει με δήμαρχο τον Κοζολίνι και ποσοστό 57,5%, όπως και στο Κάλιαρι της Σαρδηνίας, όπου αναδείχθηκε δήμαρχος ο αριστερός Τζέντα με 59,4%.

Το ίδιο συνέβη, και μάλιστα από τον πρώτο γύρο, στο Τορίνο, όπου αναδείχθηκε ο Φασίνο, με ποσοστό 56,7%, στην Μπολόνια, όπου αναδείχθηκε ο Μέρολα με ποσοστό 50,5%, όπως και σε πολλούς άλλους δήμους.

Όπως εκτιμούν πολιτικοί αναλυτές της χώρας, οι τοπικές εκλογές στις 1.310 πόλεις και τις 11 περιχές, ανεξαρτήτως από την επίδραση του εκλογικού αποτελέσματος στην κυβέρνηση Μπερλουσκόνι, ήταν μια οδυνηρή ήττα για τον Ιταλό πρωθυπουργό. Αντίθετα, για την ιταλική Αριστερά η νίκη στις αυτοδιοικητικές εκλογές αποτελεί ένα σημαντικό μήνυμα εν όψει των βουλευτικών εκλογών το 2013.

Ιστορική ανατροπή στις περιφερειακές εκλογές της Γερμανίας

Ιστορικές ανατροπές έφεραν οι τελευταίες περιφερειακές εκλογές της Γερμανίας. Οι Χριστιανοδημοκράτες της Άγκελα Μέρκελ χάνουν παντού, οι Φιλελεύθεροι καταποντίζονται, οι Σοσιαλδημοκράτες κρατούν τις δυνάμεις τους, ενώ οι Πράσινοι φέρονται ως οι μεγάλοι νικητές των εκλογών. Ωστόσο οι πολιτικές εκτιμήσεις λένε πως δεν υπάρχει πολιτική στροφή αλλά αποστροφή του εκλογικού σώματος στο πολιτικό σύστημα, δεδομένου του τεράστιου ποσοστού αποχής από τις εκλογές που ξεπέρασε το 50%.

Ειδικότερα οι Χριστιανοδημοκράτες (CDU) της Άγκελα Μέρκελ έχασαν τον έλεγχο του πιο πλούσιου κρατιδίου της Βάδης Βυρτεμβέργης, από Πράσινους και Σοσιαλδημοκράτες.

Το Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα κυβέρνησε το κρατίδιο της Βάδης - Βυρτεμβέργης 58 χρόνια χωρίς διακοπή γι' αυτό και η ήττα, σήμερα, και μάλιστα στο πιο ευημερές κρατίδιο της Γερμανίας είναι ιστορικής σημασίας για το κόμμα της καγκελαρίου Μέρκελ. Πέρα από αυτό οι εκλογές αυτές είχαν λάβει χαρακτήρα δημοψηφίσματος για την ίδια. Νέος πρωθυπουργός του κρατιδίου ανέλαβε ο επικεφαλής των Πρασίνων Βίνφριντ Κρέτσμαν, που είναι και ο πρώτος Πράσινος πρωθυπουργός κρατιδίου στη Γερμανία.

Στο κρατίδιο Ρηνανίας-Παλατινάτου οι Σοσιαλδημοκράτες μείωσαν τα ποσοστά τους κατά 10 μονάδες, αλλά διατηρούν την εξουσία, κερδίζοντας άνετα το Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα και πιθανό να συγκροτήσουν συνασπισμό με τους Πράσινους.

Η ήττα των χριστιανοδημοκρατών στη Βρέμη

Σαφή νίκη των Σοσιαλδημοκρατών (SPD) και των Πρασίνων (Grüne) και συνέχιση της συγκυβέρνησης έβγαλαν

οι κάλπες στις περιφερειακές εκλογές της Βρέμη. Οι Χριστιανοδημοκράτες (CDU) της Άγκελα Μέρκελ υπέστησαν και εδώ μια ακόμη οδυνηρή ήττα, ενώ οι Φιλελεύθεροι (FDP) δεν κατάφεραν να εκπροσωπηθούν στο κοινοβούλιο. Πάντως η επικράτηση των Σοσιαλδημοκρατών σε ένα από τα «κάστρα» τους δεν συνιστά έκπληξη κατά τους πολιτικούς αναλυτές. Αυτό που εντυπωσίασε ήταν η συντριβή των κυβερνώντων κομμάτων. Το SPD έλαβε ποσοστό 38,3%. Τα ποσοστά της CDU έπεσαν κατά τέσσερις μονάδες, στο 21,5%, οι Πράσινοι συγκέντρωσαν το 23% των ψήφων. Το FDP έλαβε μόλις το 2,6% των ψήφων, ενώ το κόμμα της Αριστεράς (Die Linke) περιορίστηκε στο 5,8%.

«Μικρό κρατίδιο-μεγάλα μηνύματα», παρατηρεί το Der Spiegel, με το βλέμμα στραμμένο προς το Βερολίνο. Μπορεί οι Χριστιανοδημοκράτες στο σοσιαλδημοκρατικό κρατίδιο της Βρέμης να μην ήταν ποτέ ισχυροί, ωστόσο, η συντριβή τους είναι μια ακόμη ένδειξη της δυσαρέσκειας του εκλογικού σώματος έναντι της κυβέρνησης Μέρκελ.

Οι παλινωδίες στην «ευρωκρίση» και στην ενεργειακή πολιτική, η δυσαρέσκεια των μεσαίων στρωμάτων για τις αθετημένες υποσχέσεις μείωσης των φόρων, αποτέλεσαν τη χαρακτηριστική βολή για την κυβέρνηση Χριστιανοδημοκρατών και Φιλελεύθερων. Οι τελευταίοι μάλιστα, παρά την πρόσφατη αλλαγή ηγεσίας, δεν κατάφεραν να εκπροσωπηθούν στο τοπικό κοινοβούλιο. Οι Γερμανοί γνωρίζουν ότι η κυβέρνηση δεν παράγει έργο. Μπορεί η οικονομία να καλπάζει και οι εξαγωγές να εκτοξεύονται στα ύψη, αλλά η συμβολή της κεντροδεξιάς κυβέρνησης σε αυτό είναι πολύ μικρή. Στην πραγματικότητα, οι πολίτες γνωρίζουν ότι πίσω από την αύξηση της

ανταγωνιστικότητας της γερμανικής οικονομίας βρίσκεται η μαεστρία του επιχειρηματικού κόσμου, το made in Germany και οι μεταρρυθμίσεις του σοσιαλδημοκράτη Γκέρχαρντ Σρέντερ. Ο τελευταίος πλήρωσε με το αξίωμά του το 2005 την αναμόρφωση -κατ' άλλους συρρίκνωση- του κοινωνικού κράτους και της αγοράς εργασίας, την περίφημη Agenda 2010.

Η «πράσινη κούρσα», η Φουκουσίμα και οι 16ρηδες

Αντίθετα, οι Πράσινοι συνεχίζουν την κούρσα τους προς τα επάνω αξιοποιώντας το μούδιασμα που προκάλεσε στον πληθυσμό η πυρηνική καταστροφή της Φουκουσίμα και φυσικά το γεγονός ότι για πρώτη φορά ψήφισαν οι 16άρηδες. Στις προτιμήσεις των νέων (16-24 ετών) οι Πράσινοι είναι πρώτοι με ποσοστό 30%. Έτσι, ξεπέρασαν τους Χριστιανοδημοκράτες, για πρώτη φορά σε περιφερειακές εκλογές, μετατρέποντας την ήττα των συντηρητικών σε συντριβή. Μετά την επικράτησή τους στη Βάδη Βυρτεμβέργη, οι «μεταμοντέρνοι» οικολόγοι, που έχουν πλέον εγκατασταθεί για τα καλά στον «μεσαίο χώρο», φλερτάρουν με αξιώσεις με τη δημαρχία του Βερολίνου.

Οι Σοσιαλδημοκράτες πανηγυρίζουν για τη νίκη τους στο κρατίδιο της Βρέμης, που παραδοσιακά το είχαν οι σοσιαλδημοκράτες, ωστόσο, όπως σύμφωνα με έρευνες οι πολίτες δεν τους θεωρούν ως εναλλακτική λύση και δεν εμπιστεύονται για τίποτε περισσότερο.

Όσο για την Αριστερά που χαμογελά, επειδή ξεπέρασε τον σκόπελο του 5% και διασφάλισε την επανεκπροσώπησή της στην τοπική βουλή, δεν λύνει το εσωτερικό της πρόβλημα και τις διαμάχες που απειλούν σοβαρά τη συνοχή της.

Φιλελεύθερη πτώση & άνοδος των εθνικιστών στη Βρετανία

Φιλελεύθερη πτώση σ' όλη τη Βρετανία και άνοδο των εθνικιστών στη Σκωτία έβγαλε η κάλπη των τοπικών εκλογών, προκαλώντας σοβαρές αναταράξεις στο πολιτικό σύστημα της χώρας και καταφέροντας έτσι ακόμη ένα πολιτικό χτύπημα στον αδύναμο αναπληρωτή πρωθυπουργό Νικ Κλεγκ και το κόμμα του.

Εκατομμύρια Βρετανοί προσήλθαν στις κάλπες στις 5 Μαΐου 2011 για την ανάδειξη των νέων μελών των τοπικών Κοινοβουλίων σε Σκωτία, Ουαλία και Βόρεια Ιρλανδία, για τη νέα σύνθεση των δημοτικών συμβουλίων σε 279 δήμους της Αγγλίας και στους δήμους της Βόρειας Ιρλανδίας, καθώς και για την κάλυψη μίας κενής κοινοβουλευτικής έδρας στην περιφέρεια του Νοτίου Λέστερ.

Πάνω από 270 θέσεις δημοτικών συμβουλίων και αρκετές περιφέρειες έχασαν οι Φιλελεύθεροι του Νικ Κλεγκ, που τιμωρήθηκε για τη στήριξη της κυβέρνησης Κάμερον στην αύξηση των διδάκτρων στα πανεπιστήμια και στα σκληρά μέτρα λιτότητας. Το «ηχηρό χαστούκι» στον Κλεγκ ήταν η απώλεια του Σέφιλντ, της περιφέρειας όπου εκλέγεται ο ίδιος.

Οι Φιλελεύθεροι υπέστησαν μεγάλη ήττα και στη Σκωτία. Το κόμμα του Αλεξ Σάλμοντ, Σκωτσέζοι Εθνικιστές (SPN), σχεδόν διπλασίασε τις έδρες του στην τοπική Βουλή, εξασφαλίζοντας 52 έδρες σε σύνολο 129, έναντι 26 για τους Εργατικούς, 9 έδρες για τους Συντηρητικούς και 3 για τους Φιλελεύθερους Δημοκράτες. Είναι χαρακτηριστικό ότι το SNP πέτυχε την απόλυτη ανατροπή, αφού οι δημοσκοπήσεις το έφερναν ως και 10% κάτω από τους Εργατικούς. Τελικά, καταφέρνουν να συγκεντρώσουν περίπου το 45% των ψήφων και διατηρούν σοβαρές πιθανότητες να σχηματίσουν αυτοδύναμη κυβέρνηση στη Σκωτία.

Κλεγκ: Ο μεγάλος χαμένος

Εκτός όμως από το Σέφιλντ και τη Σκωτία οι ψηφοφόροι σ' όλη τη χώρα γύρισαν την πλάτη τον Νικ Κλεγκ, ο οποίος χαρακτήρισε τα αποτελέσματα «δυσάρεστα» και έκανε λόγο για «δύσκολες ώρες»,

όμως υποσχέθηκε να βοηθήσει τους Φιλελεύθερους Δημοκράτες να συνέλθουν και να ανακάμψουν. Το κόμμα συγκέντρωσε γύρω στο 15% των ψήφων στο σύνολο της επικράτειας, ποσοστό που συνιστά σημαντική αποδυνάμωση σε σχέση με τις εθνικές εκλογές, όπου εξασφάλισε περισσότερο από 18% και μία θέση στη συγκυβέρνηση της χώρας.

Αναλυτές αποδίδουν την ήττα του κ. Κλεγκ στο γεγονός ότι ο ίδιος και το κόμμα του λειτουργούν σαν πολιτικό και εκλογικό «φράγμα» για τους Συντηρητικούς. Ο Ντέιβιντ Κάμερον έχει καταφέρει να εμφανίζεται σταθερός στις προεκλογικές του θέσεις, ενώ ο κ. Κλεγκ, προκειμένου να συμμετέχει στο συνασπισμό, υποχώρησε, κυρίως στα ζητήματα της αύξησης των πανεπιστημιακών διδάκτρων και της οικονομίας. Ο κ. Κλεγκ αντιμετωπίζει πλέον έντονη αμφισβήτηση στο εσωτερικό του κόμματός του, όμως, προς το παρόν, κανείς δεν έχει ζητήσει ευθέως την παραίτησή του.

Οι βρετανικές περιφέρειες απολαμβάνουν αρκετά σημαντικές αυτοδιοικητικές ελευθερίες, όμως ουσιαστικά οι εκλογικές αναμετρήσεις της 5ης Μαΐου πήραν τη χροιά δημοψηφίσματος για το έργο της κυβέρνησης συνασπισμού Συντηρητικών-Φιλελεύθερων Δημοκρατών.

Σ' αυτή τη μάχη ο πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον φαίνεται να βγαίνει αλώβητος: το κόμμα του αναμενόμενα να υποχωρήσει οριακά στο σύνολο της ψήφου, κερδίζοντας όμως κάποιες νέες αγγλικές περιφέρειες. Οι Συντηρητικοί ήταν και παραμένουν αδύναμοι στα Κοινοβούλια της Ουαλίας, της Βορείου Ιρλανδίας και της Σκωτίας.

Οι Εργατικοί, υπό τη χλιαρή ηγεσία του Εντ Μίλιμπαντ, κατέγραψαν σημαντικές νίκες τόσο στο Κοινοβούλιο της Ουαλίας όσο και στις αγγλικές περιφέρειες. Ωστόσο, έχασαν τη μάχη για τη Σκωτία, όπου ο πρώην «πρώτος υπουργός» Αλεξ Σάλμοντ, ηγέτης του Σκωτσέζικου Εθνικιστικού Κόμματος, που επιζητεί την ανεξαρτησία της, αύξησε τις δυνάμεις του και θα παραμείνει ενισχυμένος στην εξουσία.

Μικρά «διαμάντια» στην καρδιά της ιταλικής ριβιέρας Στις... πέντε γαίες του ονείρου

Cinque Terre: Πέντε Γαίες ή Πέντε Χωριά

Riomaggiore, Manarola, Corniglia, Vernazza, Monterosso. Ιδιαίτερα δημοφιλή, τα Πέντε Χωριά βρίσκονται στην περιοχή της Λιγουρίας, στην καρδιά της ιταλικής Ριβιέρας. Η ακτογραμμή, τα Cinque Terre και οι γύρω λόφοι αποτελούν μέρος του ομώνυμου Εθνικού Πάρκου και είναι προστατευμένη περιοχή. Από το 1999 ανήκουν στην παγκόσμια κληρονομιά της Unesco. Ο τόπος παρέμεινε αναλλοίωτος στους αιώνες που πέρασαν. Οι κάτοικοι, ερωτευμένοι με τον τόπο τους, με σκληρή δουλειά έκτισαν τα σπίτια τους και έστησαν προσεκτικά τα νοικοκυριά τους, μετασχηματίζοντας γκρεμούς και τραχιά γη σε γόνιμο έδαφος για την καλλιέργεια αμπελώνων, ελαιόδενδρων και οπωρώνων. Οι λέξεις για

να περιγράψει κανείς τα Cinque Terre δεν επαρκούν για να αποδώσουν την οπτική γλώσσα και για να αποτυπώσουν την πλημμυρίδα των αισθήσεων. Η καλοθωριά του μοναδικού και του αυθεντικού τις ξεπερνάει. Πρόκειται για έργο τέχνης της φύσης.

Απλωμένα κατά μήκος μιας συνεχούς ακτογραμμής, πλαισιώνονται από κόλπους, απόκρημνους βράχους, σπηλιές. Τα καθαρά και βαθιά νερά βρίθκονται από ζωή. Μικρά σοκάκια, τα carruggi, μεσαιωνικά τείχη, σκάλες, πύργοι, καμπαριόλες, είναι σημεία αναφοράς τους. Η ζωντάνια και η ποικιλία των χρωμάτων των κατοικιών είναι από τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τα Πέντε Χωριά. Το αυτοκίνητο εδώ δεν έχει θέση. Θα πρέπει να το εγκαταλείψεις σε κάποιον από τους χώρους στάθμευσης που υπάρχουν έξω από τα χωριά. Από 'κεί και πέρα μπορεί κανείς να συνεχίσει ανενόχλητος με τα πόδια. Μεταξύ τους συνδέονται με

τρένο, που όμως δεν σταματά σε όλα τα χωριά, ακτοπλοϊκά –εκτός από την Corniglia, μιας και δεν έχει πρόσβαση στη θάλασσα–, αλλά και με μονοπάτια για τους εξοπλισμένους μ' ένα καλό ζευγάρι αθλητικών παπουτσιών, λάτρες της πεζοπορίας. Η πεζοπορία από το ένα χωριό στο άλλο είναι και ο πιο ιδανικός τρόπος για να επισκεφθεί κανείς και τα Πέντε Χωριά, χρειάζεται όμως να διασχίσει συνολικά 18 χιλιόμετρα από το πρώτο χωριό έως το τελευταίο. Τα σχεδιασμένα μονοπάτια της διαδρομής περνούν μέσα από υψώματα και γκρεμούς, βράχια και κόλπους, προστατευμένους από τους ανέμους, αλλά και αμπελώνες. Riomaggiore

Το Riomaggiore είναι το πρώτο χωριό ξεκινώντας από τη La Spezia. Με έδαφος επικλινές είναι οικοδομημένο ανάμεσα σε δύο απότομους λόφους. Διασχίζεται από σκάλες, που περνούν δίπλα από ψηλά χρωματιστά κτίρια,

με παραδοσιακά χρώματα, που φτάνουν μέχρι το μικρό λιμανάκι στη θάλασσα. Κάτω από την κύρια οδό κυλάει ο ποταμός Rìvous Maior, που έδωσε το όνομά του στο χωριό. Εκεί υπάρχει και η διάσημη Via del Amore, η Οδός του Ερωτα, το περίφημο μονοπάτι του Εθνικού Πάρκου. Χαραγμένο στα βράχια δεσπόζει πάνω από τη θάλασσα και οδηγεί στη Manarola μέσα από μια μοναδική διαδρομή. Η Via del Amore έχει συνολικό μήκος μόλις 1,6 χιλιόμετρα και θεωρείται από τις πιο ρομαντικές διαδρομές της Ευρώπης.

Manarola

Η Manarola είναι η πιο παλιά από τα Cinque Terre, με τη φημισμένη εκκλησία του San Lorenzo, που χρονολογείται από το 1338, να δεσπόζει. Η τοπική διάλεκτος είναι Manarolese. Αμφιθετρικά κτισμένη μοιάζει να κρέμεται από τους απόκρημνους μαύρους βράχους, καταλήγοντας σ' ένα μικρό προστατευμένο λιμανάκι. Αν και δεν διαθέτει πραγματική παραλία, είναι ιδανική για όσους αγαπούν το κολύμπι σε βαθιά νερά. Η πλατεία της πόλης –γνωστή ως Piazza Capellini– είναι διακοσμημένη με ψηφιδωτά, κατασκευάστηκε το 2004 και αποτελεί για τους κατοίκους αλλά και για τους επισκέπτες τόπο συγκέντρωσης και αναψυχής. Η βόλτα στους αμπελώνες της Manarola οδηγεί και στο μονοπάτι που μεταφέρει τον επισκέπτη στο επόμενο χωριό, την Corniglia.

Corniglia

Η Corniglia είναι το μόνο από τα πέντε χωριά που δεν έχει άμεση πρόσβαση στη θάλασσα. Είναι χτισμένο στην κορυφή του λόφου και είναι το πιο ήσυχο και λιγότερο τουριστικό χωριό από τα πέντε. Στενά και μικρά καλντερίμια οδηγούν

στο ξέφωτο της μικρής πλατείας με τα λιγοστά μαγαζιά, αλλά και στην άκρη του χωριού πάνω από το γκρεμό, με θέα το απέραντο γαλάζιο και τα άλλα χωριά αριστερά και δεξιά. Οποιοι το «λέει η καρδιά του» η σκάλα Landarina, με τα 377 σκαλοπάτια, μπορεί να τον οδηγήσει στο χωριό, αλλιώς, εναλλακτικά, μπορεί να ακολουθήσει το δρόμο από το Σιδηροδρομικό Σταθμό.

Ο κεντρικός δρόμος της Corniglia, η Via Fieschi, οδηγεί στην εκκλησία του Αγίου Πέτρου, που χρονολογείται από το 14ο αιώνα, και κτίστηκε στα ερείπια του προηγούμενου που πιθανότατα χρονολογείται από τον 11ο αιώνα. Κοντά στο ναό του Αγίου Πέτρου υπάρχουν και τα ερείπια παλιού πύργου που κτίστηκε το 16ο αιώνα και τα οποία είναι ακόμη ορατά. Από τη βεράντα της Santa Maria, στην οποία φθάνεις μέσω της Via Fieschi, μπορεί να θαυμάσει κανείς την καταπληκτική θέα προς τη θάλασσα με το μάτι να φθάνει από τη Manarola έως και το San Bernardino. Εκεί κοντά στη Santa Maria βρίσκεται και η θεατρική σκηνή της Αγίας Αικατερίνης ανάμεσα στα σπίτια. Στην πίσω πλευρά της πόλης, με κατεύθυνση προς τη Vernazza, ο επισκέπτης μπορεί να δει την παραλία του Guvano.

Vernazza

Είναι ένα ψαροχώρι, με ασφαλές φυσικό λιμάνι και ναυτική παράδοση. Η Vernazza έχει το μοναδικό φυσικό λιμάνι της Cinque Terre. Απότομα, στενά δρομάκια καταλήγουν στον κεντρικό δρόμο που ξεκινά από ψηλά, περνά κάτω από το σιδηροδρομικό σταθμό και καταλήγει σε μια μικρή πλατεία τη Piazza Marconi, που βρίσκεται κοντά στο λιμάνι και δίπλα σε μια μικρή προστατευμένη από τους

αέριδες παραλία. Τα σημαντικά αρχιτεκτονικά μνημεία, οι αψίδες, οι στοές, οι μεγαλοπρεπείς πύλες, μαρτυρούν ότι το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων της πόλης κατά το παρελθόν ήταν ανώτερο από εκείνο των υπόλοιπων Cinque Terre. Εκεί και η εκκλησία της Santa Margherita di Antiochia. Στην κορυφή του βράχου, στη μια πλευρά, βρίσκεται το μικρό κάστρο, το πυργόσπιτο Doria, το καλύτερο παρατηρητήριο του χωριού, απ' όπου ο επισκέπτης μπορεί να θαυμάσει τη θέα προς το χωριό και προς τη θάλασσα.

Monterosso al mare (ή απλά Monterosso)

Το Monterosso χωρίζεται στα δύο από το λόφο του Αγίου Χριστοφόρου. Στο παλιό τμήμα, στο Monterosso Vecchio, όπου βρίσκεται το μεσαιωνικό ιστορικό κέντρο της, και στο καινούριο με τις νέες κατοικίες που εκτείνεται κατά μήκος της μακρινής παραλίας. Το παλιό και το νέο χωριό ενώνονται μεταξύ τους με το τούνελ του λόφου του Αγίου Χριστοφόρου. Το παλιό Monterosso έχει παραμείνει αναλλοίωτο στο χρόνο με τους πύργους και τα λιθόστρωτα σοκάκια, τα carruggi, τα οχυρωματικά έργα που προστάτευαν από τις θαλάσσιες επιδρομές. Ο επισκέπτης ανάμεσα σε άλλα μπορεί να δει τους τρεις κυκλικούς πύργους, μέρος των τειχών της πόλης, το κωδωνοστάσιο της εκκλησίας του Αγίου Ιωάννη, τον πύργο της Αυγής και την εκκλησία των πατέρων Καπουτσίνων, απ' όπου μπορεί να θαυμάσει την πανοραμική θέα του χωριού και τα ακρωτήρια που περικλείουν τα Πέντε Χωριά.

Το ταξίδι της γεύσης στις Πέντε Γαίες

Η τοπική κουζίνα στα Cinque Terre περιλαμβάνει κυρίως θαλασσινά. Τα τρόφι (είδος ζυμαρικού), η σάλτσα πέστο με βασιλικό, φουντούκια και παρμεζάνα, οι ατζούγιες, ο τόνος με σκόρδο σε παρθένο ελαιόλαδο ή το ριζότο των ψαράδων αποτελούν μέρος των τοπικών εδεσμάτων που συμπληρώνεται από το κρασί που παράγει ο τόπος. Και φυσικά δεν θα έχει ολοκληρώσει κάποιος το γαστριμαργικό του ταξίδι αν δεν δοκιμάσει και το παραδοσιακό γλυκό των Πέντε Γαιών που είναι το sacripantina. Κύρια συστατικά του τα μπισκότα, το κακάο και το ρούμι.

Έξυπνη «επιστροφή» της λιρρέτας σε ιταλικό δήμο

Προσωρινή επιστροφή στη ιταλική λιρρέτα αποφάσισε ο δήμαρχος στο χωριό Μπρόλο στην περιφέρεια της Μεσίνας στη Σικελία, που αριθμεί 6.000 κατοίκους.

Ο δήμαρχος Σάλβο Μεσίνα συμφώνησε με μια ιδιοκτήτες εμπορικών επιχειρήσεων, αρχικά κυρίως καταστήματα ειδών ένδυσης και μπακάλικά, ώστε μέχρι το τέλος του 2011 να δέχονται πληρωμές και σε λιρέτες, εκτός από τα καθιερωμένα πλέον ευρώ.

Η ανταπόκριση των πολιτών -πρά τους αρχικούς δισταγμούς- ήταν άκρως θετική και τις τελευταίες εβδομάδες, η πρωτοβουλία επεκτάθηκε και στα ξενοδοχεία της περιοχής. Ο δήμος

του Μπρόλο, από την 1η Ιανουαρίου του 2012, θα φροντίσει να συλλέξει όλες τις εισπράξεις στο παλιό εθνικό νόμισμα της Ιταλίας και να τις μετατρέψει σε ευρώ στα γραφεία της Τράπεζας της Ιταλίας στην Κατάνη και στο Παλέρμο, πάντα στην Σικελία.

Σύμφωνα με ιταλικά μέσα ενημέρωσης, αυτή την στιγμή σε όλη την χώρα υπάρχουν αποταμιεύσεις που αγγίζουν τα 2.668 δισεκατομμύρια λιρέτες -περίπου ένα δισεκατομμύριο τριακόσια εκατομμύρια ευρώ. Χρήματα που θα πρέπει να ξοδευτούν στο Μπρόλο μέχρι το τέλος του έτους, ή να μετατραπούν σε ευρώ μέχρι τα τέλη Φεβρουαρίου του 2012. Διαφορετικά, θα

χάσουν κάθε συναλλαγματική αξία. Σύμφωνα με ιταλούς σχολιαστές, η «ρομαντική αλλά και δημιουργική πρωτοβουλία του Μπρόλο», θα έχει θετικές επιπτώσεις και στον τουρισμό. Το 90% των εμπορικών επιχειρήσεων του χωριού, προσφέρει, πλέον, την δυνατότητα «διπλής πληρωμής» σε λιρέτες και ευρώ.

Ερίζουν πάνω από τα βουνά των σκουπιδιών στη Νάπολη

Με τόνους σκουπιδιών στους δρόμους ανέλαβε τα καθήκοντά του ο νέος δήμαρχος της Νάπολης στην Ιταλία, καθώς έχουν συγκεντρωθεί περισσότεροι από 2.300 τόνοι στους δρόμους της πόλης, συμπεριλαμβανομένου και του ιστορικού κέντρου. Ο νέος δήμαρχος της πόλης, Λουίτζι ντε Ματζίστρις, κατηγορεί την κυβέρνηση ότι έχει εγκαταλείψει στην τύχη της την πόλη, αποδίδει ευθύνες ακόμη και στην Καμόρα, η οποία εμπλέκεται επιχειρηματικά στην αποκομιδή και επεξεργασία των απορριμμάτων, και έδωσε εντολή για την έναρξη της περισυλλογής των σκουπιδιών 24 ώρες το 24ωρο με

απορριμματοφόρα που θα συνοδεύονται από ένοπλους φρουρούς.

Σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «La Repubblica», ο δήμαρχος δήλωσε ότι «διάφορα κυκλώματα θέλουν η Νάπολη να παραμείνει θαμμένη στα σκουπίδια», είτε για πολιτικούς λόγους είτε εξαιτίας των επιχειρηματικών τους συμφερόντων. «Ένας σωστός κύκλος περισυλλογής απορριμμάτων δημιουργεί θέσεις εργασίας, οικονομική δραστηριότητα για τις τοπικές κοινότητες, δηλαδή μια λύση στο πρόβλημα, γεγονός που δεν αρέσει σε ορισμένους», δήλωσε ο ίδιος. Η Καμόρα, η ναπολιτάνικη μαφία, αποκομίζει σημαντικά έσοδα από ποικίλες δραστηριότητες που ξεκινούν από την εμπορία ναρκωτικών και φθάνουν μέχρι τον έλεγχο της περισυλλογής και της επεξεργασίας των απορριμμάτων. Σύμφωνα με το νέο δήμαρχο της Νάπολης, η Καμόρα αντιτίθεται στο σχέδιο της «περιβαλλοντικής επανάστασης» που ο ίδιος προωθεί και το οποίο προβλέπει σύστημα περισυλλογής από πόρ-

τα σε πόρτα, μαζική ανακύκλωση και σταδιακό κλείσιμο των ανοιχτών χωματερών, καθώς η εφαρμογή του θα στερούσε από τη μαφία μια παραδοσιακή και κερδοφόρα επιχειρηματική δραστηριότητα. Ο Λουίτζι ντε Ματζίστρις, ο οποίος προέρχεται από το αριστερό κόμμα «Ιταλία των Αξιών», κατηγορεί, επίσης, τον πρωθυπουργό της Ιταλίας Σίλβιο Μπερλουσκόνι ότι έχει εγκαταλείψει στην τύχη της τη Νάπολη. Ο κίνδυνος υγειονομικής κρίσης ανάγκασε τον πρόεδρο της ιταλικής δημοκρατίας Τζόρτζιο Ναπολιτάνο να παρέμβει και να ζητήσει «επείγουσα επέμβαση της κυβέρνησης». Ωστόσο, τα χέρια του δημάρχου της Νάπολης είναι δεμένα, διότι από το σύστημα που διέπει τη διαχείριση των απορριμμάτων στη Νάπολη η περισυλλογή αποτελεί αρμοδιότητα της δημοτικής αρχής, όμως η διαχείριση των χώρων υγειονομικής ταφής αποτελεί αρμοδιότητα της νομαρχίας, η οποία στην περίπτωση της Νάπολης και της περιφέρειάς της ανήκει στη Δεξιά του Σίλβιο Μπερλουσκόνι.

Κάθε Ευρωπαίος παράγει 513 kg απορρίμματα ετησίως

Ενας πολίτης της Ε.Ε. παράγει κατά μέσο όρο ετησίως 513 κιλά απορριμμάτων ετησίως, σύμφωνα με τα αποτελέσματα του Ευρωβαρόμετρου, που δόθηκαν στη δημοσιότητα στις Βρυξέλλες.

Ωστόσο, παρά την υψηλή αυτή ποσότητα απορριμμάτων, το 55,4% των ελληνικών νοικοκυριών και το 58,1% των νοικοκυριών στην Ε.Ε. θεωρούν ότι «δεν παράγουν υπερβολικές ποσότητες απορριμμάτων».

Τα υψηλότερα ποσοστά παρατηρούνται στη Ρουμανία (74,9%), τη Βουλγαρία (73,5%) και τη Λετονία (72,8%) και τα χαμηλότερα στην Κύπρο (42,6%) και την Ισπανία (46,9%).

Σύμφωνα με την κοινοτική δημοσκόπηση, οι Ευρωπαίοι υποεκτιμούν και την ποσότητα των τροφίμων που καταλήγουν στα σκουπίδια. Αναλυτικότερα, το 58,9% των Ελλήνων και το 71,4% των πολιτών στην Ε.Ε. θεωρούν ότι λιγότερο από το 15% των τροφίμων που αγοράζουν καταλήγουν στα σκουπίδια. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επικαλείται τα αποτελέσματα βρετανικής μελέτης από την οποία συνάγεται το συμπέρασμα ότι τα ευρωπαϊκά νοικοκυριά «πετάνε» περίπου το 25% των τροφίμων που αγοράζουν.

Τέλος, σύμφωνα με το Ευρωβαρόμετρο, το 78% των ελληνικών νοικοκυριών και το 89,1% των νοικοκυριών στην Ε.Ε. δηλώνουν ότι διαχωρίζουν τα απορρίμματα για σκοπούς ανακύκλωσης.

Καταλονία:

με ελικόπτερα στην τοπική Βουλή

Με... ελικόπτερο έφτασαν στην τοπική Βουλή της Καταλονίας ο περιφερειακός πρωθυπουργός και αρκετοί βουλευτές, καθώς χιλιάδες «Αγανακτισμένοι» είχαν πολιορκήσει το κτίριο στα μέσα Ιουνίου.

Σε μια απόπειρα να εμποδίσουν την ψήφιση ενός νέου πακέτου περικοπών (κυρίως σε δαπάνες για την υγεία και την παιδεία) χιλιάδες Καταλανοί, που επί εβδομάδες συμμετέχουν στο κίνημα των «Αγανακτισμένων», δημιούργησαν έναν ασφυκτικό κλοιό γύρω από το περιφερειακό Κοινοβούλιο, με αποτέλεσμα να είναι αδύνατη η πρόσβαση στους βουλευτές.

Βέβαια, αρκετοί από αυτούς κατάφεραν τελικά να εισέλθουν στο κτίριο, που βρίσκεται στο πάρκο της Σιουταντέλα, παρά το γεγονός ότι προπηλακίστηκαν. Όπως μετέδιδαν τα ΜΜΕ οι διαδηλωτές δεν περιορίστηκαν στη λεκτική αποδοκιμασία των βουλευτών, αλλά έριξαν σπρέι στα ρούχα τους, τους πέταξαν φλούδες από μπανάνες και άλλα αντικείμενα. Λίγο αργότερα, οι αστυνομικοί απώθησαν τους διαδηλωτές και δημιούργησαν

ένα «διάδρομο» για να περάσουν οι βουλευτές, ωστόσο η ένταση δεν μειώθηκε. Το εκρηκτικό κλίμα γύρω από το Κοινοβούλιο οδήγησε τον περιφερειακό πρωθυπουργό, Αρτούρ Μας, και αρκετούς βουλευτές να επιστρατεύσουν ελικόπτερα για να προσεγγίσουν το κτίριο.

Μετά την είσοδό του στη Βουλή ο πρωθυπουργός της Καταλονίας χαρακτήρισε «απαράδεκτα» τα όσα συμβαίνουν και κατήγγειλε τη βία. Όπως επισήμαιναν, μάλιστα, τα εγχώρια ΜΜΕ η ατμόσφαιρα ήταν ηλεκτρισμένη ήδη από το προηγούμενο βράδυ, όταν οι αστυνομικές αρχές είχαν προσπαθήσει να εκδιώξουν περίπου 2.000 διαδηλωτές που ήθελαν να περάσουν τη νύχτα μέσα στο πάρκο Σιουταντέλα.

Ρωσία:

225 δημοτικοί σύμβουλοι καταδικάστηκαν για διαφθορά το 2010

Την πρωτοκαθεδρία στη διαφθορά στη Ρωσία, όπως αποκαλύπτουν στοιχεία σχετικής επιτροπής έρευνας που δημοσιεύτηκαν πρόσφατα στη χώρα, κατέχουν δημοτικοί σύμβουλοι.

Συγκεκριμένα επί 227 εκλεγμένων αξιωματούχων της Ρωσίας που καταδικάστηκαν το 2010 για διαφθορά οι δημοτικοί σύμβουλοι κατέχουν την πρωτιά στην «μαύρη λίστα».

Ακολουθούν 183 ερευνητές, δικαστές, εισαγγελείς και δικηγόροι.

Από τους καταδικασθέντες για διαφθορά το 2010 οι δύο ήταν βουλευτές, 225 μέλη δημοτικών συμβουλίων, 120 ερευνητές, 12 εισαγγελείς, 48 δικηγόροι και τρεις εισαγγελείς σύμφωνα με τον πρόεδρο της επιτροπής Αλεξάντρ Μπαστρίκιν.

Σύμφωνα με την ίδια πηγή σε ισόβια κάθειρξη καταδικάστηκε ο Ίγκορ Ιζμέστιεφ, πρώην μέλος του Συμβουλίου της Ομοσπονδίας της Άνω Βουλής επειδή διέυθυνε εγκληματική οργάνωση που πραγματοποίησε 2 τρομοκρατικές επιθέσεις, 14 δολοφονίες και 5 απόπειρες δολοφονίας εναντίον πολιτικών του αντιπάλων.

Ο Ρώσος πρόεδρος που είχε χαρακτηρίσει ως προτεραιότητα την καταπολέμηση της διαφθοράς, παραδέχθηκε ότι έχει συντελεστεί μικρή πρόοδος προς αυτή την κατεύθυνση.

ΤΟΠΙΚΗ Σ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

